

Vihdin kunta

Varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016

Sisältö

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat	4
1.1 Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja niiden velvoittavuus.....	4
1.2 Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma	5
1.3 Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma	8
2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet	11
2.1 Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet	11
2.2 Varhaiskasvatuksen toimintamuodot.....	13
2.3 Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua.....	16
2.4 Arvoperusta	17
2.5 Oppimiskäsitys.....	19
2.6 Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus	20
2.7 Laaja-alainen osaaminen	21
Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu	23
Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot	23
Monilukutaito ja tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen	24
Osallistuminen ja vaikuttaminen	24
3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri.....	25
3.1 Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet.....	25
Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä	26
Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö	26
Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo	27
Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus	28
Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa	28
3.2 Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt.....	30
3.3 Yhteistyö varhaiskasvatuksessa.....	31
Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö	31
Monialainen yhteistyö	33
4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen	35
4.1 Pedagogisen toiminnan viitekehys	35
4.2 Pedagoginen dokumentointi	38
4.3 Monipuoliset työtavat	39
4.4 Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä	40
4.5 Oppimisen alueet	41

Kielten rikas maailma	42
Ilmaisun monet muodot	44
Minä ja meidän yhteisömme	48
Tutkin ja toimin ympäristössäni	50
Kasvan, liikun ja kehityn	53
4.6 Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia	55
Kaksikielinen varhaiskasvatus	57
5. Lapsen kehityksen ja oppimisen tuki	59
5.1 Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet	59
5.2 Yhteistyö lapsen, huoltajan ja muiden asiantuntijoiden kanssa tuen aikana	60
5.3 Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa	64
5.4 Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana	67
6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus	69
7. Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa	70
7.1 Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen	70

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatustilain¹ perusteella Opetushallituksen antama valtakunnallinen määräys, jonka mukaan paikalliset ja lasten varhaiskasvatussuunnitelmat laaditaan ja varhaiskasvatus toteutetaan. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden laatimista ohjaa erityisesti varhaiskasvatustilain, jossa säädetään lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen sekä varhaiskasvatuksen tavoitteista. Esiopetus, jota säätelee perusopetuslaki², on osa varhaiskasvatusta. Esiopetusta ohjaa Opetushallituksen määräyksenä annettu Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet.

Varhaiskasvatus on osa suomalaista koulutusjärjestelmää sekä tärkeä vaihe lapsen kasvun ja oppimisen polulla. Huoltajilla on ensisijainen vastuu lasten kasvatuksesta. Varhaiskasvatus tukee ja täydentää kotien kasvatustehtävää ja vastaa omalta osaltaan lasten hyvinvoinnista.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisen ohjauksen tarkoituksena on luoda yhdenvertaiset edellytykset varhaiskasvatukseen osallistuvien lasten kokonaisvaltaiselle kasvuille, kehitykselle ja oppimiselle.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden uudistuksen lähtökohtana ovat lasten kasvu ympäristön ja varhaiskasvatuksen toimintaympäristön muutokset. Perusteita on valmisteltu sidosryhmäyhteistyössä hyödyntäen uusimpien tutkimus- ja kehittämistyön tuloksia.

Varhaiskasvatussuunnitelmakokonaisuus on kolmitasoinen. Se koostuu valtakunnallisesta varhaiskasvatussuunnitelman perusteista, paikallisista varhaiskasvatussuunnitelmista sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmista.

1.1 Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja niiden velvoittavuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tehtävänä on tukea ja ohjata varhaiskasvatuksen järjestämistä, toteuttamista ja kehittämistä sekä edistää laadukkaan ja yhdenvertaisen varhaiskasvatuksen toteutumista koko maassa. Varhaiskasvatuksella tarkoitetaan suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostamaa kokonaisuutta, jossa painottuu erityisesti pedagogiikka³.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määrätään varhaiskasvatuksen toteuttamisen keskeisistä tavoitteista ja sisällöistä, varhaiskasvatuksen järjestäjän ja lasten huoltajien välisestä yhteistyöstä, monialaisesta yhteistyöstä sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöstä⁴.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuksen järjestäjiä oikeudellisesti velvoittava määräys. Perusteasiakirja sisältää määräysten lisäksi kokonaisuuden ymmärtämistä avaavaa tekstiä. Jokaisen luvun päätteeksi on koottu paikallisesti päätettäviä asioita, jotka ohjaavat paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimista ja varhaiskasvatuksen toteuttamista. Varhaiskasvatussuunni-

¹ Varhaiskasvatustilain (36/1973)

² Perusopetuslaki (628/1998) 26 a § (1040/2014)

³ Varhaiskasvatustilain 1 § (580/2015)

⁴ Varhaiskasvatustilain 9 § (580/2015)

telman perusteissa on myös viittauksia lainsäädäntöön. Viittausten tarkoituksena on selventää perustetekstin yhteyttä lainsäädännölliseen perustaan.

Tässä perusteasiakirjassa tarkoitetaan varhaiskasvatuksen järjestäjällä kuntaa, kuntayhtymää tai muuta palvelun tuottajaa (julkinen tai yksityinen)⁵. Käsitettä huoltaja käytetään tarkoittaessa lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa.

1.2 Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksen järjestäjien tulee laatia valtakunnallisten varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden pohjalta paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat. Varhaiskasvatussuunnitelman laatimisvelvoite koskee myös kunnan hankkimaa muuta varhaiskasvatusta ja kunnan valvomaa yksityistä lasten päiväkotitoimintaa tai yksityistä perhepäivähoitoa⁶. Paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat ovat velvoittavia ja niitä tulee arvioida ja kehittää. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voidaan laatia kaikkia toimintamuotoja koskevaksi (päiväkotitoiminta, perhepäivähoito ja muu varhaiskasvatus) tai kullekin toimintamuodolle erikseen. Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi sopia järjestäjärajat ylittävistä yhteistyöstä varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa, arvioitaessa ja kehitettäessä.

Varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan siten, että se määrittelee, ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen järjestämistä paikallisesti. Suunnitelmaa laadittaessa tulee ottaa huomioon paikalliset erityispiirteet, mahdolliset pedagogiset painotukset, lasten tarpeet sekä varhaiskasvatusta koskevan arviointitiedon ja kehittämistyön tulokset. Paikalliset suunnitelmat voivat tarkentaa valtakunnallisia perusteita, mutta ne eivät voi sulkea pois mitään lain, asetuksen tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden edellyttämää tavoitetta tai sisältöä.

Varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa otetaan huomioon muut paikallisella tasolla tehtävät suunnitelmat, kuten

- varhaiskasvatusta, lapsia ja perheitä koskevat suunnitelmat ja päätökset
- esiopetuksen opetussuunnitelma
- perusopetuksen opetussuunnitelma
- mahdollinen perusopetukseen valmistavan opetuksen opetussuunnitelma
- lastensuojelulain mukainen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma⁷
- kotoutumissuunnitelma⁸.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii siitä, että varhaiskasvatuksen henkilöstölle, huoltajille sekä lapsille annetaan mahdollisuus osallistua paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen⁹.

Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan yhteistyössä paikallisten opetuksen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien viranomaisten kanssa. Lapsen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuuden ja eheyden turvaamiseksi esi- ja perusopetuksen edustajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen. Varhaiskasvatuksen järjestäjä hyväksyy varhaiskasvatussuunnitelman erikseen suomenkielistä, ruotsinkielistä, saamenkielistä sekä tarvittaessa muulla kielellä annettavaa varhaiskasvatusta varten¹⁰.

⁵ Varhaiskasvatuslaki 1 §

⁶ Varhaiskasvatuslaki 15-26 § (909/2012)

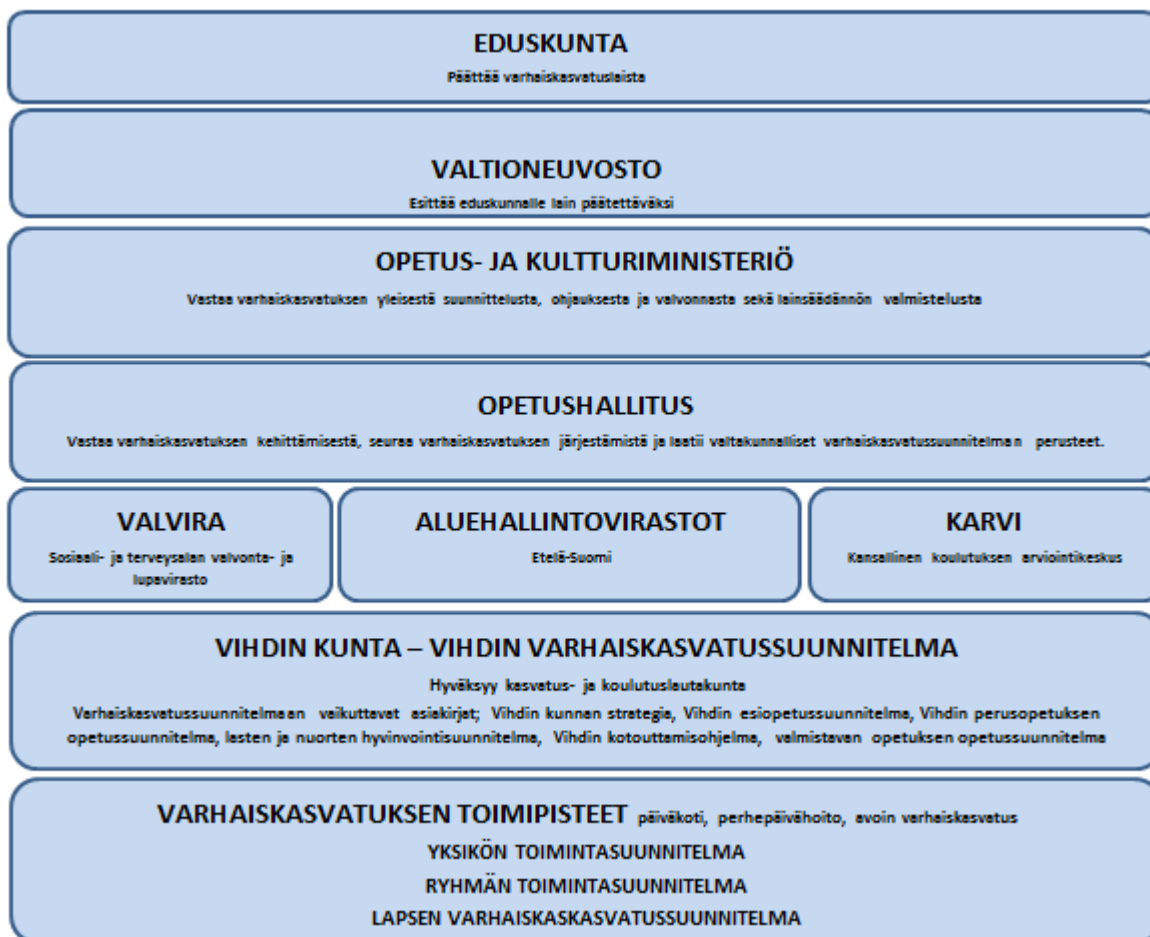
⁷ Lastensuojelulaki (417/2007) 12 § (1292/2013)

⁸ Laki kotoutumisen edistämisestä (1386/2010) 15 §

⁹ Varhaiskasvatuslaki 7 b § (580/2015)

¹⁰ Varhaiskasvatuslaki 11 § 2 mom. (875/1981)

Varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävänä on arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin¹¹. Arviointia käsitellään tarkemmin luvussa 7.

Kuvio. Varhaiskasvatuksen ohjausjärjestelmä

Vihdin kunnan varhaiskasvatussuunnitelma rakentuu Opetushallituksen laatimiin valtakunnallisiin varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin (2016). Vihdissä varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan ja hyväksytään suomen kielellä. Hyväksymisen jälkeen suunnitelma käännetään ruotsin kielelle. Kasvatus- ja koulutuslautakunta hyväksyy 1.8.2017 käyttöön otettavan Vihdin varhaiskasvatussuunnitelman. Paikallisesti päätettävät asiat on kirjattu perusteisiin sisennetysti perustetekstiin nähdessä heti kyseisen luvun jälkeen. Sähköisessä versiossa paikallinen teksti näkyy sinisellä värillä. Vihdin varhaiskasvatussuunnitelma on luettavissa Vihdin kunnan internet- ja intranetsivuilla.

Vihdin varhaiskasvatussuunnitelma ja Vihdin esiopetussuunnitelma ovat kokonaisuus, joka yhdessä perusopetuksen opetussuunnitelman kanssa muodostaa lapselle ehjän kasvamisen, kehittymisen ja oppimisen polun varhaiskasvatuksesta perusopetukseen. Suunnitelmaa laadittaessa on huomioitu

¹¹ Varhaiskasvatuslaki 9 b § (580/2015)

Vihdin kunnan strategia, Vihdin esiopetussuunnitelma, lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma, Vihdin kunnan kotouttamisohjelma sekä valmistavan opetuksenopetussuunnitelma.

Vihdin kunnassa on käytössä yksi varhaiskasvatussuunnitelma, jota noudatetaan kunnallisen ja yksityisen varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa. Yksiköt täydentävät Vihdin varhaiskasvatussuunnitelmaa toimintasuunnitelmalla. Vihdissä perhepäivähoito on yksi toimintayksikkö. Yksikön toimintasuunnitelmassa määritellään tarkemmin yksikön varhaiskasvatuksen lähtökohdat ja toteutuminen arjessa. Lisäksi toimintasuunnitelmasta tulevat esille tulokortin pedagogisten tavoitteiden toteutuminen, kunkin yksikön erityispiirteet ja painotukset. Kasvatushenkilöstö ja huoltajat laativat yhdessä jokaiselle lapselle oman varhaiskasvatussuunnitelman. Nämä lapsen varhaiskasvatussuunnitelmat yhdessä yksikön toimintasuunnitelman kanssa toimivat pohjana ryhmien toimintasuunnitelmille.

Vihdin varhaiskasvatussuunnitelman on laatinut Vihdin vasu 2017 -työryhmä, jonka työskentelyä ohjasivat palvelupäällikkö ja päiväkodin johtaja. Työryhmään kuului 12 kasvattajaa kunnallisista päiväkodeista. Työryhmä kokoontui toimintakauden 2016 - 2017 aikana säännöllisesti. Työryhmän jäsenten tehtävänä oli tiedottaa yksiköiden henkilöstöä vasutyön etenemisestä sekä tuoda viestiä yksiköistä työryhmään. Varhaiskasvatussuunnitelmaluonnoksesta annettiin lausuntomahdollisuus huoltajille, esiopetuksen, perusopetuksen, yksityisten palveluntuottajien sekä sosiaali- ja terveystoimen edustajille. Ennen työryhmän työskentelyä kunnallisten päiväkotien johtajat käsittelivät ja linjasivat perusteisiin liittyviä aihekokonaisuuksia varhaiskasvatuspalaverissa. Heidän tehtävänä oli keskustella esille tulleista teemoista myös omissa yksiköissään.

Huoltajia ja lapsia kuultiin lokakuussa 2016 järjestetyllä ”Unelmien päivähoitokyselyllä”. Kyselyn avulla kartoitettiin lasten ja huoltajien ajatuksia hyvästä varhaiskasvatuksesta. Kysely toteutettiin sähköisesti ja siitä tiedotettiin päivähoitoyksiköiden ja kunnan internet-sivujen kautta. Kyselyn tulokset ja huoltajien kommentit ovat vaikuttaneet kuntavasun sisältöön.

Vihdin kunnan varhaiskasvatussuunnitelmaa arvioidaan ja kehitetään lapsilta, huoltajilta, henkilöstöltä ja yhteistyökumppaneilta saadun palautteen perusteella. Ensimmäinen arviointikysely tehdään keväällä 2019 varhaiskasvatushenkilöstölle ja huoltajille. Kyselyn tulokset analysoidaan ja suunnitelmaa kehitetään annetun palautteen perusteella.

1.3 Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksessa olevalla lapsella on varhaiskasvatuslain turvaama oikeus saada suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Näiden toteuttamiseksi laaditaan jokaiselle päiväkodissa ja perhepäivähoidossa olevalle lapselle varhaiskasvatussuunnitelma 12. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman lähtökohtana tulee olla lapsen etu ja tarpeet. Suunnitelmaan kirjattavat tavoitteet asetetaan pedagogiselle toiminnalle. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan lapsen aloitettua päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Henkilöstö laatii suunnitelman yhteistyössä huoltajan kanssa. Lapsen mielipide ja toiveet tulee selvittää ja huomioida suunnitelmassa. Henkilöstön vastuulla on etsiä sopivat keinot lapsen näkökulmien selvittämiseksi. Lasten varhaiskasvatussuunnitelmista nousevat tavoitteet otetaan huomioon lapsiryhmän toiminnan suunnittelussa ja oppimisympäristöjen kehittämisessä.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnasta ja toteutumisen arvioinnista päiväkodeissa vastaa henkilö, jolla on lastentarhanopettajan kelpoisuus¹³. Perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa tehtäessä käytetään lastentarhanopettajan asiantuntijuutta¹⁴. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen osallistuvat tarpeen mukaan lapsen kehitystä ja oppimista tukevat asiantuntijat tai muut tarvittavat tahot.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on dokumentti, johon kirjataan lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet ja toimenpiteet. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa kuvataan lapsen osaaminen, vahvuudet, kiinnostuksen kohteet sekä yksilölliset tarpeet. On tärkeää, että lapsen huoltajan ja henkilöstön havainnot ja näkemykset lapsen kehityksen ja oppimisen vaiheista sekä ryhmässä toimimisesta yhdistyvät lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa. Pedagogista dokumentointia (luku 4.2) käytetään hyödyksi suunnitelmaa laadittaessa. Suunnitelmaa laadittaessa huomioidaan myös lapsen kielellinen, kulttuurinen ja katsomuksellinen tausta.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen mahdollinen kehityksen ja oppimisen tuki ja sen toteuttaminen¹⁵ (luku 5.4). Jos lapsella on jokin pitkäaikainen sairaus, joka vaatii lääkehoitoa päiväkotitai perhepäivähoitopäivän aikana, lapselle laaditaan lääkehoitosuunnitelma osana lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa¹⁶.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista on arvioitava, ja suunnitelma on tarkistettava vähintään kerran vuodessa. Suunnitelma on kuitenkin tarkistettava aina, kun siihen on lapsen tarpeista johtuva syy.¹⁷ Aloite suunnitelman tarkistamiseksi voi tulla henkilöstöltä, muulta viranomaiselta, jonka kanssa on tehty lapsen asioissa yhteistyötä, tai lapsen huoltajalta¹⁸. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa arvioitaessa arviointi kohdistuu erityisesti toiminnan järjestelyihin ja pedagogiikan toteutumiseen.

¹² Varhaiskasvatuslaki 7 a § (580/2015)

¹³ Varhaiskasvatuslaki 7 a § ja Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi lasten päivähoidosta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (341/2014) 7 a §, perustelut s. 18

¹⁴ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi lasten päivähoidosta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (341/2014) 7 a §, perustelut s. 18

¹⁵ Varhaiskasvatuslaki 7 a §

¹⁶ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi lasten päivähoidosta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (341/2014) 7 a §, perustelut s. 18

¹⁷ Varhaiskasvatuslaki 7 a §

¹⁸ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi lasten päivähoidosta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (341/2014) 7 a §, perustelut s. 19

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tulee sisältää seuraavat asiat:

- lapsen kehitykseen ja oppimiseen liittyvät vahvuudet sekä lapsen kiinnostuksen kohteet
- lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi sekä toteutumisen arviointi
- lapsen mahdollisesti tarvitsema tuki (luku 5)
- mahdollinen lääkehoitosuunnitelma
- lasten, henkilöstön ja huoltajien yhdessä sopimat asiat
- suunnitelman laatimiseen osallistuneet muut mahdolliset asiantuntijat
- tieto siitä, milloin suunnitelma on laadittu ja tarkistettu ja milloin suunnitelma tarkistetaan seuraavan kerran.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma koostuu seuraavista asiakirjoista

- lapsemme lomake
- lapsen varhaiskasvatussuunnitelma lomake
- lääkehoitosuunnitelma (tarvittaessa)
- tehostettuun tai erityiseen tukeen liittyvät pedagogiset asiakirjat (tarvittaessa)

Lapsemme - lomakkeessa huoltajat kuvaavat lastaan ja lapselle tärkeitä asioita. Hoitosuhteen alussa lapsemme – lomake toimii huoltajan ja kasvatushenkilöstön vuoropuhelun tukena. Huoltajat voivat halutessaan täydentää liitettä valokuvilla, jotka kuvaavat lapsen osaamista, vahvuuksia ja mielenkiinnon kohteita.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma lomake sisältää pedagogisen ja monialaisen osan. Pedagogisessa osassa kuvataan lasta, hänen vahvuuksiaan ja mielenkiinnon kohteitaan ja siinä painottuvat huoltajien ja kasvattajan yhdessä sopimat toimenpiteet lapsen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tukemiseksi. Monialaista osaa käytetään, mikäli keskusteluun osallistuu huoltajan ja kasvattajan lisäksi muita asiantuntijoita.

Säännöllistä lääkitystä tarvitsevalle lapselle laaditaan lääkehoitosuunnitelma varhaiskasvatussuunnitelman osaksi. Kun lapsi tarvitsee tehostettua tukea oppimisessa ja kehityksessä, täydennetään varhaiskasvatussuunnitelmaa erillisellä oppimissuunnitelmalla.

Kasvattajan tehtävänä on havainnoida ja dokumentoida lapsen kehitystä tietoisesti ja systemaattisesti. Lapsi voi tulla osalliseksi oman varhaiskasvatuksensa suunnitteluun pedagogisen dokumentoinnin kautta. Havainnointi- ja dokumentointityötä tekevät kaikki kasvattajat. He keskustelevat säännöllisesti lapsiin liittyvistä havainnoistaan ja muodostavat yhteisen näkemyksen lapsen kehityksestä, oppimisesta ja hyvinvoinnista. Kasvattajien yhteinen ymmärrys ja tietämys lapsesta välitetään huoltajille varhaiskasvatussuunnitelmakeskustelussa. Keskustelun alussa kasvattaja ja huoltaja yhdessä arvioivat edellisessä keskustelussa sovittujen lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevien toimenpiteiden toteutumista.

Varhaiskasvatussuunnitelmakeskustelut on käytävä syksyisin lokakuun loppuun mennessä ja keväällä maaliskuun loppuun mennessä. Uuden lapsen keskustelu käydään yhden - kahden kuukauden kuluessa hoidon aloituksesta. Varhaiskasvatussuunnitelma tulee olla kirjattuna kahden viikon kuluessa keskustelusta. Suunnitelman laatiminen on osa pedagogisen dokumentoinnin prosessia.

Päiväkotiryhmässä lapsen varhaiskasvatussuunnitelmasta vastaa lastentarhanopettaja. Varhaiskasvatussuunnitelmakeskustelun voi huoltajan kanssa käydä myös ryhmän lastenhoitaja, joka tekee silloin keskusteluun liittyvät kirjauksetkin. Ryhmän lastentarhanopettajan on oltava tietoinen jokaisen lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöstä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmasa esiin nousevat lapsen yksilölliset tarpeet huomioidaan ja kirjataan ryhmän toimintasuunnitelmaan. Toiminnan suunnittelu pohjautuu ryhmän toimintasuunnitelmaan. Perhepäivähoidossa lapsen havainnoinnin ja dokumentoinnin tekee perhepäivähoitaja. Lastentarhanopettajan asiantuntemus perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan saadaan perhepäivähoitajan esimieheltä tai varahoitoryhmän lastentarhanopettajalta.

Lapsen siirtyessä toiseen ryhmään, uuteen hoitopaikkaan tai esiopetukseen lapsen varhaiskasvatussuunnitelma siirretään huoltajan luvalla tulevan ryhmän kasvattajille. Tarvittaessa edellisen ryhmän kasvattaja kutsuu koolle siirtopalaverin, johon osallistuu aina tulevan ryhmän kasvattaja ja huoltaja halutessaan. Tiedon siirtämisen tavoitteena on helpottaa lapsen hoidon aloitusta uudessa hoitopaikassa.

2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet

Varhaiskasvatus on yhteiskunnallinen palvelu, jolla on monia tehtäviä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä ja oppimista yhteistyössä huoltajien kanssa. Varhaiskasvatus on lasten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta edistävä ja syrjäytymistä ehkäisevä palvelu. Varhaiskasvatuksessa opitut tiedot ja taidot vahvistavat lasten osallisuutta sekä aktiivista toimijuutta yhteiskunnassa. Lisäksi varhaiskasvatus tukee huoltajia kasvatustyössä sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa työelämään tai opiskeluun.

2.1 Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet

Kunta on velvollinen järjestämään varhaiskasvatusta niin laajasti ja sellaisin toimintamuodoin kuin kunnassa on tarvetta. Varhaiskasvatusta voidaan varhaiskasvatuslain mukaan toteuttaa päiväkodissa, perhepäivähoidossa tai muuna varhaiskasvatuksena.¹⁹ Laissa säädetty lapsen oikeus varhaiskasvatukseen koskee päiväkodissa tai perhepäivähoidossa annettavaa varhaiskasvatusta. Huoltaja päättää lapsen osallistumisesta varhaiskasvatukseen. Esiopetuksessa olevalla lapsella tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatukseen lain oikeuttamalla tavalla²⁰.

Kunta tai kuntayhtymä voi järjestää varhaiskasvatuksen itse tai hankkia varhaiskasvatuspalveluja julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Hankittaessa varhaiskasvatuspalveluja muilta palvelujen tuottajilta kunnan tai kuntayhtymän on varmistuttava siitä, että hankittavat palvelut vastaavat sitä tasoa, jota edellytetään vastaavalta kunnalliselta toiminnalta. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään varhaiskasvatusta koskevien säädösten sekä varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti²¹. Yksityisen palvelun järjestäjän ohjauksesta, neuvonnasta ja valvonnasta vastaavat kunnan toimielin tai sen määräämä viranhaltija, aluehallintovirasto sekä Sosiaali- ja terveystieteiden lupa- ja valvontavirasto²².

Kunnan on huolehdittava siitä, että varhaiskasvatusta voidaan antaa lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä²³. Viittomakieleltä käyttävälle lapselle voidaan antaa varhaiskasvatusta viittomakielellä²⁴. Kunnan käytettävissä tulee olla varhaiskasvatuksessa esiintyvää tarvetta vastaavasti erityislastentarhanopettajan palveluja²⁵.

Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet perustuvat Suomen perustuslakiin, varhaiskasvatuslakiin ja päivähoidosta annettuun asetukseen²⁶ sekä Varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin. Varhaiskasvatukseen sovelletaan myös soveltuvin osin säännöksiä sosiaalihuollosta²⁷ sekä hallintolakia²⁸ ja lakia viranomaisen toiminnan julkisuudesta²⁹. Suomen perustuslain mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon,

¹⁹ Varhaiskasvatuslaki 11 § 1. mom. (580/2015)

²⁰ Varhaiskasvatuslaki 11 b § (1290/1999)

²¹ Varhaiskasvatuslaki 10 § (909/2012)

²² Laki yksityisistä sosiaalipalveluista (922/2011) 3 § ja Varhaiskasvatuslaki 1 ja 10 §

²³ Varhaiskasvatuslaki 11 § 2 mom.

²⁴ Varhaiskasvatuslaki 2 a §:n (580/2015) 6. kohta

²⁵ Varhaiskasvatuslaki 4 a § (909/2012) 2. mom.

²⁶ Asetus lasten päivähoidosta (239/1973)

²⁷ Sosiaalihuoltolaki (1301/2014) ja Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista (812/2000)

²⁸ Hallintolaki (434/2003)

²⁹ Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999)

vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella³⁰. Varhaiskasvatuksen järjestämisessä on otettava huomioon myös velvoitteet, jotka tulevat muusta lainsäädännöstä sekä kansainvälisistä sopimuksista, joihin Suomi on sitoutunut. Tällaisia ovat muun muassa yhdenvertaisuuslaki³¹, tasa-arvolaki³², Euroopan ihmisoikeussopimus³³, YK:n lapsen oikeuksien sopimus³⁴, YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista³⁵, YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista³⁶ sekä YK:n kestävän kehityksen tavoitteet³⁷. Varhaiskasvatusta kehitetään inklusioperiaatteen mukaisesti. Kaikki lapset voivat osallistua yhdessä varhaiskasvatukseen esimerkiksi tuen tarpeista, vammaisuudesta tai kulttuurisesta taustasta riippumatta.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisista tavoitteista säädetään varhaiskasvatuslaissa. Tavoitteet ohjaavat perusteiden sekä paikallisen ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaa, toteuttamista ja arviointia.

Varhaiskasvatuslain³⁸ mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on

- 1) edistää jokaisen lapsen iän ja kehityksen mukaista kokonaisvaltaista kasvua, terveyttä ja hyvinvointia;
- 2) tukea lapsen oppimisen edellytyksiä ja edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista;
- 3) toteuttaa lapsen leikkiin, liikkumiseen, taiteisiin ja kulttuuriperintöön perustuvaa monipuolista pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteiset oppimiskokemukset;
- 4) varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen varhaiskasvatusympäristö;
- 5) turvata lasta kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä;
- 6) antaa kaikille lapsille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatukseen, edistää sukupuolten tasa-arvoa sekä antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa yleistä kulttuuriperinnettä sekä kunkin kielellistä, kulttuurista, uskonnollista ja katsomuksellista taustaa;
- 7) tunnistaa lapsen yksilöllisen tuen tarve ja järjestää tarkoituksenmukaista tukea varhaiskasvatuksessa tarpeen ilmettyä tarvittaessa monialaisessa yhteistyössä;
- 8) kehittää lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti vastuulliseen ja kestävään toimintaan, toisten ihmisten kunnioittamiseen ja yhteiskunnan jäsenyyteen;
- 9) varmistaa lapsen mahdollisuus osallistua ja saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin;
- 10) toimia yhdessä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin parhaaksi sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjällä on velvollisuus kertoa huoltajille varhaiskasvatuksen tavoitteista ja toiminnasta sen eri toimintamuodoissa. Huoltajalle järjestetään mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa lapsensa varhaiskasvatuksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin. Lisäksi huoltajille järjestetään säännöllisesti mahdollisuus osallistua paikallisen ja yksikkökohtaisen varhaiskasvatuksen suunnitteluun ja arviointiin.

³⁰ Suomen perustuslaki (731/1999) 6 § 2 mom. ja 19 §

³¹ Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014)

³² Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986) ja sen muutos (1329/2014)

³³ Euroopan ihmisoikeussopimus 1990

³⁴ YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989

³⁵ YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista 2007

³⁶ YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista 2007

³⁷ Kestävän kehityksen tavoitteet – Agenda 2030. YK:n yleiskokous 2015

³⁸ Varhaiskasvatuslaki 2 a §

Lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen vaihtelee perheiden valinnan, lasten lakisääteisen oikeuden ja varhaiskasvatuksen järjestäjän päätöksen mukaan. Tämä tulee ottaa huomioon paikallisten suunnitelmien laatimisessa.³⁹

Varhaiskasvatuksessa oppimisympäristön on oltava kehittävä, oppimista edistävä sekä terveellinen ja turvallinen lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen. Toimitilojen ja toimintavälineiden on oltava asianmukaisia, ja niissä on huomioitava esteettömyys⁴⁰. Päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevalle lapselle on tarjottava täysipainoista ravintoa. Ruokailun on oltava tarkoituksenmukaisesti järjestetty ja ohjattu.⁴¹ Varhaiskasvatus on uskonnollisesti, katsomuksellisesti ja puoluepoliittisesti sitouttamaton. Varhaiskasvatusta ei saa käyttää kaupallisen vaikuttamisen kanavana.

Varhaiskasvatuksessa noudatetaan henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annettuja säädöksiä⁴². Varhaiskasvatuksessa otetaan lisäksi huomioon työsuojeluun ja turvallisuuteen liittyvät säännökset, henkilötietoja koskevat säännökset sekä lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämistä⁴³ ohjaavat määräykset. Varhaiskasvatuksessa ehkäistään kiusaamista ja puututaan siihen⁴⁴. Turvallisuuden edistämisen tulee olla suunnitelmallista ja säännöllisesti arvioitua. Kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava yhteistyössä opetuksesta, liikunnasta ja kulttuurista, sosiaalihuollosta, lastensuojelusta, neuvolatoiminnasta ja muusta terveydenhuollosta vastaavien sekä muiden tarvittavien tahojen kanssa.⁴⁵ Varhaiskasvatuksen henkilöstöä velvoittavat myös säännökset, jotka koskevat sosiaalihuoltopalveluihin ohjaamista ja lastensuojeluilmoituksen tekemistä⁴⁶.

Yksikön esimiehen tehtävänä on huolehtia, että jokainen Vihdin varhaiskasvatuksen parissa työskentelevä kasvattaja tuntee ja sisäistää varhaiskasvatuksen tehtävän ja yleiset tavoitteet ja työskentelee näiden mukaisesti. Avoimien varhaiskasvatuspalveluiden tehtävänä on tukea pääsääntöisesti kotona hoidettavien lasten kasvua ja kehitystä avoimessa päiväkodissa, varhaiskasvatuskerhoissa ja vertaistukitoiminnassa. Päiväkotij- ja perhepäivähoito taas mahdollistavat huoltajien työssäkäynnin ja opiskelun. Kun perhe hakeutuu varhaiskasvatuspalveluiden piiriin, huoltajan kanssa mietitään perheen ja lapsen tarpeisiin sopiva varhaiskasvatuksen muoto.

2.2 Varhaiskasvatuksen toimintamuodot

Varhaiskasvatusta annetaan päiväkodissa, perhepäivähoidossa tai muuna varhaiskasvatuksena, esimerkiksi kerho- tai leikkitoimintana⁴⁷. Varhaiskasvatuslain ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tavoitteet ohjaavat kaikkia varhaiskasvatuksen toimintamuotoja. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot eroavat toisistaan oppimisympäristöiltään, resursseiltaan, henkilöstön koulutukselta ja kel-

³⁹ Varhaiskasvatuslaki (108/2016) 11, 11 a ja 11 b § ja Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi varhaiskasvatuslain sekä lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain muuttamisesta (80/2015) 11a ja 11 b §, perustelut s. 37-45

⁴⁰ Varhaiskasvatuslaki 6 § (580/2015)

⁴¹ Varhaiskasvatuslaki 2 b § (580/2015)

⁴² Laki sosiaalihuollon ammatillisen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista (272/2005) 7-8, 10, 15-16 § ja Laki sosiaalihuollon ammattihenkilöistä (817/2015) 3 ja 8 §

⁴³ Laki lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä (504/2002)

⁴⁴ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi lasten päivähoidosta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (341/2014) 6 §, perustelut s. 17

⁴⁵ Varhaiskasvatuslaki 11 e § (580/2015)

⁴⁶ Sosiaalihuoltolaki 35 § ja Lastensuojelulaki 25 ja 25 a § (88/2010 ja 1302/2014)

⁴⁷ Varhaiskasvatuslaki 1 §

poisuusvaatimuksilta, henkilöstörakenteilta, lapsiryhmien koolta sekä lasten ja henkilöstön väliseltä suhdeluvulta. On tärkeää, että huoltajat saavat riittävästi tietoa kaikkien toimintamuotojen sisällöistä ja ominaispiirteistä. Huoltajan kanssa neuvotellaan siitä, mikä varhaiskasvatuksen toimintamuoto ja laajuus vastaavat lapsen tarpeita ja etua.⁴⁸ Neuvontaa ja ohjausta annetaan palvelujen piiriin hakeuduttaessa, mutta myös lapsen jo ollessa varhaiskasvatuspalvelujen piirissä.⁴⁹

Päiväkodeissa toteutettava varhaiskasvatus on yleisin varhaiskasvatuksen toimintamuodoista. Päiväkodeissa toiminta on ryhmämuotoista. Lapsiryhmät voidaan muodostaa eri tavoin ottaen huomioon esimerkiksi lasten ikä, sisarussuhteet tai tuen tarve. Ryhmien tulee olla pedagogisesti tarkoituksenmukaisia ja niiden muodostamisessa otetaan huomioon henkilöstön mitoitus ja ryhmien enimmäiskokoon liittyvät säännökset⁵⁰. Päiväkodissa hoito- ja kasvatustehtävissä toimivista vähintään kolmanneksen tulee olla kelpoisia lastentarhanopettajan tehtävään, muilla tulee olla sosiaalihuollon ammatillisen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun lain 8 §:ssä säädetty ammatillinen kelpoisuus⁵¹. Päiväkotien henkilöstön moniammatillisuus on laadukkaan varhaiskasvatuksen voimavara, kun kaikkien osaaminen on käytössä sekä vastuut, tehtävät ja ammattiroolit toteutuvat tarkoituksenmukaisella tavalla. Varhaiskasvatuslaki korostaa pedagogiikan merkitystä ja samalla lastentarhanopettajan pedagogista vastuuta⁵². Kokonaisvastuu lapsiryhmän toiminnan suunnittelusta, toiminnan suunnitelmallisuuden ja tavoitteellisuuden toteutumisesta sekä toiminnan arvioinnista ja kehittämisestä on lastentarhanopettajalla. Lastentarhanopettajat, lastenhoitajat ja muu varhaiskasvatuksen henkilöstö suunnittelevat ja toteuttavat toimintaa yhdessä.

Perhepäivähoito on pienessä ryhmässä toteutettavaa varhaiskasvatusta. Sitä voidaan järjestää perhepäivähoitajan tai lapsen kotona tai ryhmäperhepäivähoitona. Perhepäivähoidossa lapsiryhmiä muodostettaessa tulee kiinnittää huomiota tarkoituksenmukaisuuteen. Kodeissa työskentelevät perhepäivähoitajat vastaavat oman ryhmänsä toiminnasta. Perhepäivähoidon johtaminen tukee perhepäivähoitajien tavoitteellista toiminnan suunnittelua ja toteuttamista.

Muun varhaiskasvatuksen toteutus ja painopisteet vaihtelevat järjestäjän päätösten mukaan. Muuta varhaiskasvatusta voidaan järjestää esimerkiksi leikkipuisto- tai kerhotoimintana. Toiminta on ohjattua ja tavoitteellista. Muu varhaiskasvatus voi tarjota esimerkiksi ulkoilua, omaehtoista leikkiä, taide- tai liikuntakasvatusta. Lisäksi muu varhaiskasvatus voi tarjota huoltajille ohjattua yhdessäoloa lasten kanssa sekä muita sosiaalisia kontakteja.

Vihdissä varhaiskasvatusta järjestetään sekä kunnallisena että kunnan valvomana yksityisenä varhaiskasvatuksena. Kunnallisen varhaiskasvatuksen muodot ovat päiväkotitoiminta ja perhepäivähoito sekä avoin varhaiskasvatuspalvelu, joka on avoimen päiväkodin toimintaa, varhaiskasvatuskerhoja ja vertaistukitoimintaa. Kunnallisen päivähoidon vaihtoehtona perheet voivat valita joko kotihoidon tuen, yksityisen hoidon tuen tai palvelusetelin. Yksityisen hoidon tuella perhe voi palkata hoitajan kotiin tai valita yksityisen perhepäivähoidon. Palvelusetelillä perhe voi valita hoitomuodoksi yksityisen päiväkotihoidon. Vihdissä

⁴⁸ Varhaiskasvatuslaki 11 a § (108/2016), 11 b § (1290/1999) ja 11 c § (909/2012), Laki lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta (1128/1996) ja Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi varhaiskasvatuslain sekä lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain muuttamisesta (80/2015) 11 a §, perustelut s. 22, 37-45

⁴⁹ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi varhaiskasvatuslain sekä lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain muuttamisesta (80/2015) 11 a §, perustelut s. 42

⁵⁰ Varhaiskasvatuslaki 5 § (108/2016) ja 5 a § (580/2015)

⁵¹ Asetus lasten päivähoidosta 6 § (806/1992) 4 mom. (1282/2015)

⁵² Varhaiskasvatuslaki 1 ja 7 a §

kunnallista päivähoitopaikkaa ja palveluseteliä haetaan sähköisesti. Palvelupäällikkö vastaa asiakkaiden palveluohjauksesta, päivähoito- ja palveluseteli-päätöksen tekemisestä sekä tekee yhteistyötä kunnallisten ja yksityisten päiväkodin johtajien sekä yksityisten perhepäivähoitajien kanssa varhaiskasvatuspalveluiden järjestämiseksi.

Vihdin kunta on kunnanvaltuuston päätöksellä rajannut subjektiivista päivähoito-oikeutta. Tämä tarkoittaa, että lapsella on oikeus 20 tuntia viikossa laajempaan varhaiskasvatukseen, jos lapsen vanhemmat tai muut huoltajat työskentelevät kokoaikaisesti tai opiskelevat, toimivat yrittäjänä tai ovat omassa työssään päätoimisesti. Lapsella on lisäksi oikeus 20 tuntia viikossa laajempaan varhaiskasvatukseen siinä laajuudessa kuin se on tarpeellista lapsen vanhemman tai muun huoltajan osa-aikaisen tai väliaikaisen työssäkäynnin, työllistymistä edistävään palveluun osallistumisen, kuntoutuksen tai muun vastaavan syyn vuoksi. Lapselle on kuitenkin järjestettävä varhaiskasvatusta kokopäiväisesti jos se on tarpeen lapsen kehityksen, tuen tarpeen tai perheen olosuhteiden takia tai se on muutoin lapsen edun mukaista. Vihdissä päätöksen laajemmasta päivähoito-oikeudesta tekee kunnallisessa päivähoidossa palvelupäällikkö tai päiväkodin johtaja ja yksityisessä päivähoidossa palvelupäällikkö. Lapset, joiden subjektiivista päivähoito-oikeutta on rajattu, ovat pääsääntöisesti sijoitettu päiväkotihoidon. Huoltajan toiveen mukaisesti näiden lasten varhaiskasvatus voidaan järjestää joko osapäiväisenä tai osaviikkoisena. Siirtyminen 20 tuntia viikossa tapahtuvasta hoidosta kokopäivähoitoon tapahtuu joustavasti perheiden tarpeita kuunnellen.

Päiväkotihoido

Päiväkodeissa tarjotaan varhaiskasvatusta ja esiopetusta alle kouluikäisille lapsille pääsääntöisesti klo 6.30 - 17.00 välisenä aikana perheiden tarpeiden mukaan. Ympäri vuorokautista varhaiskasvatusta ja hoitoa on tarjolla vanhempien työssäkäynnin mahdollistamiseksi Pajuniityn päiväkodissa. Päiväkotien lapsiryhmät muodostetaan siten, että alle 3-vuotiaita voi olla yhtä koulutettua kasvatushenkilöä kohden enintään neljä ja 3-6-vuotiaita enintään seitsemän lasta silloin, kun lasten hoitoaika ylittää viisi tuntia päivässä (kokopäivähoito). Mikäli hoitoaika on enintään viisi tuntia päivässä (osapäivähoito) voi 3-6-vuotiaita lapsia olla 13 lasta yhtä kasvatushenkilöä kohden.

Perhepäivähoito

Vihdissä kunnallinen perhepäivähoito on hoitajan kotona tapahtuvaa varhaiskasvatusta. Perhepäivähoitajalla voi olla hoidossa neljä alle kouluikäistä lasta hoitajan omat alle kouluikäiset lapset mukaan lukien, sekä mahdollisesti osapäiväisesti esikoululainen tai koululainen. Pienessä hoitoryhmässä lapsi saa kodinomaisessa ympäristössä turvallista ja yksilöllistä hoitoa klo 6:30 - 17:00 välisenä aikana perheiden tarpeiden mukaan. Vihdissä perhepäivähoitajat on hallinnollisesti sijoitettu päiväkodinjohtajien alaisuuteen ja lasten varahoito on toteutettu päiväkotiryhmissä. Tämä muodostaa luonnollisen väylän perhepäivähoidon ja päiväkotihoidon yhteistyölle. Perhepäivähoitajat ovat suunnitelmien mukaan mukana päiväkotien eri tapahtumissa.

Avoimet varhaiskasvatuspalvelut

Avoimen varhaiskasvatuksen palvelut soveltuvat erityisesti kotona lapsiaan hoitaville perheille kokopäiväisen varhaiskasvatuksen vaihtoehtona. Avoimeen varhaiskasvatukseen sisältyvät avoin päiväkotitoiminta, varhaiskasvatuskerhot ja eri elämäntilanteissa olevien perheiden omat vertaistukiryhmät. Avoimien varhaiskasvatuspalveluiden tavoitteena on lapsen kehityksen ja vanhemmuuden tukeminen. Avoimen varhaiskasvatuksen palvelut on Vihdissä keskitetty Annantien perhetupaan. Toimintakausittain arvioidaan palveluiden tarve myös muilla asuinalueilla. Avoin päiväkotitoiminta tiedottaa toiminnastaan kunnan nettisivuilla sekä facebookissa.

2.3 Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua

Varhaiskasvatus on keskeinen lapsia ja heidän perheitään koskeva palvelu, johon suurin osa lapsista osallistuu ennen oppivelvollisuutta. Lapset tuovat varhaiskasvatukseen mukanaan aiemman elämäkokemuksensa, jossa merkittävänä tekijänä ovat huoltajien ja lasten väliset vuorovaikutus- ja kiintymyssuhteet. Henkilöstön tehtävänä on luoda luottamuksellinen suhde lapseen. Huoltajien ja henkilöstön välinen yhteistyö tuo lasten elämään jatkuvuutta ja turvallisuutta. Sovittaessa lapsen varhaiskasvatuksen tavoitteista avoin, arvostava ja tasavertainen kohtaaminen on tärkeää. Säännöllinen yhteistyö on oleellista, jotta perheiden ja henkilöstön yhteinen kasvatustehtävä muodostaa lapsen kannalta mielekkään kokonaisuuden.

Lapsuuden merkityksen ymmärtäminen sekä tietämys lasten kasvusta, kehityksestä ja oppimisesta ovat pedagogisen toiminnan perustaa. Yhtä tärkeää on tuntee jokainen lapsi ja ottaa huomioon hänen yksilöllinen kehityksensä. Lapsen tunteminen edellyttää mahdollisimman pysyviä vuorovaikutussuhteita henkilöstön ja lasten välillä⁵³.

Varhaiskasvatus ja siihen kuuluva esiopetus sekä perusopetus muodostavat lapsen kehityksen ja oppimisen kannalta johdonmukaisesti etenevän kokonaisuuden ja perustan elinikäiselle oppimiselle. Laadukkaan kokonaisuuden lähtökohtana on, että varhaiskasvatuksen sekä esi- ja perusopetuksen henkilöstö tuntee koulutusjärjestelmän sekä sen eri vaiheiden keskeiset tavoitteet, ominaispiirteet ja käytännöt. Lasten hyvinvoinnin sekä kehityksen ja oppimisen sujuvuuden vuoksi myös siirtymävaiheet suunnitellaan ja niitä arvioidaan.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä luo yhteistyön rakenteet ja tiedon siirron käytännöt, joiden avulla siirtymät kotoa varhaiskasvatukseen, varhaiskasvatuksen aikana sekä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja sieltä perusopetukseen ovat mahdollisimman sujuvia. Siirtymävaiheissa tehdään huoltajan kanssa yhteistyötä lapsen edun mukaisesti. Tietojen siirtämisessä voidaan hyödyntää varhaiskasvatuksen aikana koottuja dokumentteja, joissa kuvataan lapsen kehitystä ja oppimista, sekä lapselle laadittua varhaiskasvatussuunnitelmaa. Tiedon siirrossa noudatetaan voimassa olevia säädöksiä.⁵⁴

Lapsen hoidon aloitusprosessiin halutaan panostaa Vihdin varhaiskasvatuksessa. Hoidon aloitus on lapselle ja perheelle suuri elämänmuutos ja sen hyvään alkuun on tärkeä varata riittävästi aikaa. Yksikkökohtainen kuvaus varhaiskasvatuksen aloitusprosessista kirjataan yksikön toimintasuunnitelmaan.

⁵³ Varhaiskasvatuslaki 2 a § 5. kohta

⁵⁴ Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista 16 ja 17 §

Lapsen hoidon aloitus on myös aloitus kasvatuskumppanuudelle. Hoitosuhteen alkaessa varhaiskasvatuksen työntekijä ottaa yhteyttä perheeseen ja sopii huoltajien kanssa ensimmäisen tapaamisen, jonka tavoitteena on tutustua lapseen ja kuulla perheen odotuksia varhaiskasvatuksesta. Tämä tapaaminen voidaan toteuttaa joko lapsen kotona tai hoitopaikassa perheen valinnan mukaan. Tutustumiskäytänteet sovitaan yhdessä huoltajan kanssa lapsen tarpeita vastaaviksi. Kasvattajan työotteessa näkyy kasvatuskumppanuuden periaatteet kuuleminen, kunnioittaminen ja vuoropuhelu. Luottamus perheen ja hoitopaikan välille syntyy perhettä kunnioittavassa kohtaamisessa.

Lapsen siirtyessä päivähoitomuodosta tai päiväkotiryhmästä toiseen kasvattaja huolehtii, että seuraava taho saa lapsen kasvuun, kehitykseen ja hyvinvointiin liittyvän oleellisen tiedon. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman siirtämisestä ryhmien tai yksiköiden välillä kuvataan luvussa 1.3. Lapsen kasvun ja oppimisen polun muutoksissa ja siirtymävaiheissa lapsen sopeutumista helpottavat varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen yhtenäiset toimintatavat ja -sisällöt sekä pedagoginen jatkumo.

2.4 Arvoperusta

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden arvoperustan yleisperiaatteina ovat lapsen edun ensisijaisuus, lapsen oikeus hyvinvointiin, huolenpitoon ja suojeluun, lapsen mielipiteen huomioon ottaminen sekä yhdenvertaisen ja tasa-arvoisen kohtelun vaatimus ja lapsen syrjintäkielto YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen⁵⁵, varhaiskasvatuslain⁵⁶ ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti⁵⁷.

Lapsuuden itseisarvo

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on suojella ja edistää lasten oikeutta hyvään ja turvalliseen lapsuuteen. Varhaiskasvatus perustuu käsitykseen lapsuuden itseisarvosta. Jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja arvokas juuri sellaisena kuin hän on. Jokaisella lapsella on oikeus tulla kuulluksi, nähdyksi, huomioon otetuksi ja ymmärretyksi omana itsenään sekä yhteisönsä jäsenenä.

Ihmisenä kasvaminen

Varhaiskasvatus perustuu elämän, kestävän elämäntavan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä ihmisarvon loukkaamattomuuteen. Henkilöstö tukee lasten kasvua ihmisyyteen, jota kuvaa pyrkimys totuuteen, hyvyteen ja kauneuteen sekä oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan sivistystä, mikä ilmenee tavassa suhtautua itseän, muihin ihmisiin, ympäristöön ja tietoon sekä tavassa ja tahdossa toimia oikein. Henkilöstö ohjaa lapsia toimimaan arvoperustan mukaisesti sekä keskustelemaan arvoista ja ihanteista. Varhaiskasvatuksessa kiusaamista, rasismia tai väkivaltaa ei hyväksytä missään muodossa eikä keneltäkään.

Lapsen oikeudet

Lapsella on oikeus ilmaista itseään, mielipiteitään ja ajatuksiaan sekä tulla ymmärretyksi niillä ilmaisun keinoilla, joita hänellä on. Jokaisella lapsella on oikeus hyvään opetukseen, huolenpitoon ja kannustavaan palautteeseen. Lapsella on oikeus leikkiä, oppia leikkien ja iloita oppimastaan sekä raken-

⁵⁵ YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989

⁵⁶ Varhaiskasvatuslaki 2 a, 2 b, 7 a ja 7 b §

⁵⁷ YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista 2007

taa käsitystä itsestään, identiteetistään ja maailmasta omien lähtökohtiensa mukaisesti. Lapsella on oikeus yhteisöllisyyteen ja ryhmään kuulumiseen. Lapsella on oikeus saada tietoa monipuolisesti, käsitellä tunteita ja ristiriitoja sekä kokeilla ja opetella uusia asioita.⁵⁸

Yhdenvertaisuus, tasa-arvo ja moninaisuus

Varhaiskasvatus edistää suomalaisen yhteiskunnan demokraattisia arvoja, kuten yhdenvertaisuutta, tasa-arvoa ja moninaisuutta. Lapsilla tulee olla mahdollisuus kehittää taitojaan ja tehdä valintoja esimerkiksi sukupuolesta, syntyperästä, kulttuuritaustasta tai muista henkilöön liittyvistä syistä riippumatta. Henkilöstön tulee luoda moninaisuutta kunnioittava ilmapiiri. Varhaiskasvatus rakentuu moninaiselle suomalaiselle kulttuuriperinnölle, joka muotoutuu edelleen lasten, heidän huoltajiensa sekä henkilöstön vuorovaikutuksessa.

Perheiden monimuotoisuus

Ammatillinen, avoin ja kunnioittava suhtautuminen monimuotoisiin perheisiin ja perheiden erilaisiin kieliin, kulttuureihin, katsomuksiin ja uskontoihin, perinteisiin sekä kasvatusnäkömyksiin luo edellytyksiä hyvälle kasvatusyhteistyölle⁵⁹. Lasten perheidentiteettiä ja perhesuhteita tuetaan siten, että jokainen lapsi voi kokea oman perheensä arvokkaaksi.

Terveellinen ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on ohjata lapsia terveyttä ja hyvinvointia edistäviin elämäntapoihin. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia kehittää tunnetaitojaan ja esteettistä ajatteluaan. Varhaiskasvatuksessa tunnistetaan ja noudatetaan kestävä elämäntavan periaatteita niin, että sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja ekologinen ulottuvuus huomioidaan. Varhaiskasvatus luo perustaa ekososiaaliselle sivistykselle niin, että ihminen ymmärtää ekologisen kestävyuden olevan edellytys sosiaaliselle kestävyydelle ja ihmisoikeuksien toteutumiselle.

Vihdin varhaiskasvatuksen arvoperustassa on huomioitu varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden arvot.

Ainutkertaisuus

Ainutkertaisuus on lapsuuden itseisarvo. Lapsuus on levollisuuden ja seesteisyyden aikaa, jolloin aikuisen on suojeltava lasta liian voimakkailta varhaisilta kokemuksilta. Lapselle on turvattava kasvun rauha. On tärkeää huomioida lapsi tässä ja nyt. Lapsen yksilöllisyyden kunnioittaminen ja hyväksyminen ovat tärkeitä asioita yhteisöllisyyteen kasvatettaessa.

Kasvatuseoptimismi

Työntekijä sitoutuu ja uskoo omaan työhönsä ja sen vaikuttavuuteen. Hän arvostaa tekemäänsä työtä ja tiedostaa myös muiden työn tärkeyden. Työntekijä uskoo lapsen kasvuun ja oppimiseen. Myönteinen ja turvallinen kasvatusilmapiiri luo oppimisen iloa.

Kunnioitus

Vanhempia arvostetaan oman lapsensa asiantuntijoina kasvatuskumppanuuden periaatteita noudattaen. Tärkeänä pidetään kuulemiseen, kunnioitukseen ja luottamukseen perustuvaa vuoropuhelua. Kunnioitus on läsnä kaikissa vuorovaikutustilanteissa niin lasten kuin aikuisten välillä. Vuorovaikutustilanteissa

⁵⁸ YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989

⁵⁹ Varhaiskasvatuslaki 2 a § 6. kohta

tärkeää on arvostava asenne ja toisen hyväksyminen ehdoitta. Näin tuotetaan sekä yksilöllistä että yhteisöllistä hyvinvointia varhaiskasvatusyhteisössä.

Yhteisöllisyys

Lasta tuetaan ryhmään liittymisessä ja häntä kannustetaan yhteisöllisyyteen. Lapsella on toiminnan lisäksi mahdollisuus osallistua sen suunnitteluun ja arviointiin eli kokea olevansa osallisena arjessa. Lapset ja perheet kohdataan yhdenvertaisina. Yhteisöllisyys on toimivan työyhteisön perusedellytys. Jokais-ta työntekijää tuetaan liittymään työyhteisön jäseneksi.

Yksikön esimiehen tehtävänä on yhteisen ymmärryksen luominen perusteh-tävästä ja sitä määrittävistä arvoista. Esimies johtaa arvokeskustelua, joka on arvojen kirkastamista ja arvojen toteuttamista käytännön kasvatustyössä. Esimiehen tehtävänä on luoda rakenteet ja taata riittävät resurssit niiden ra-kenteiden ylläpitämiseksi, joita arvojen toteutuminen vaatii, jotta varhaiskas-vatukselle asetetut tavoitteet ja päämäärät saavutetaan. Arvokeskustelu on jatkuva prosessi, jota esimies hyödyntää sekä pedagogiikan että henkilöstön johtamisessa.

Kasvattajan tehtävänä on sisäistää varhaiskasvatuksen arvot ja sitoutua niihin sekä pohtia miten ne vaikuttavat hänen työskentelytapaansa. Tiimissä arvioi-daan miten arvot näkyvät ja toteutuvat päivittäisessä työssä lasten, huoltajien ja työkavereiden kohdalla.

2.5 Oppimiskäsitys

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on laadittu perustuen oppimiskäsitykseen, jonka mukaan lapset kasvavat, kehittyvät sekä oppivat vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja lähiympäristön kans-sa. Oppimiskäsitys pohjautuu myös näkemykseen lapsesta aktiivisena toimijana. Lapset ovat synnyn-näisestä uteliaita ja haluavat oppia uutta, kerrata ja toistaa asioita. Oppiminen on kokonaisvaltaista ja sitä tapahtuu kaikkialla. Siinä yhdistyvät tiedot, taidot, toiminta, tunteet, aistihavainnot, keholliset kokemukset ja ajattelu. Oppimista tapahtuu muun muassa lasten havainnoidessa ja tarkkaillessa ym-päristöään sekä jäljitellessä muiden toimintaa. Lapset oppivat myös leikkien, liikkuen, tutkien, erilai-sia työtehtäviä tehden, itseään ilmaisten sekä taiteisiin perustuvassa toiminnassa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisen lähtökohtana ovat lasten aiemmat kokemukset, heidän mielenkiin-non kohteensa ja osaamisensa. On tärkeää, että uusilla opittavilla asioilla on yhteys lasten kehittyviin valmiuksiin sekä muuhun kokemusmaailmaan ja kulttuuritaustaan. Lapset oppivat parhaiten voides-saan hyvin ja kokiessaan olonsa turvalliseksi. Myönteiset tunnekokemukset ja vuorovaikutussuhteet edistävät oppimista. Vertaisryhmä ja kokemus yhteisöön kuulumisesta ovat lapsen oppimisen ja osal-lisuuden kannalta keskeisiä. Lasten tulee saada oppimiseensa henkilöstön ohjausta ja tukea. Lapsia kiinnostava, tavoitteellinen ja sopivasti haastava toiminta innostaa oppimaan lisää. Jokaisen lapsen tulee saada onnistumisen kokemuksia ja iloa omasta toiminnastaan sekä itsestään oppijana.

Leikki on varhaiskasvatusikäisten lasten oppimiselle merkityksellistä. Se on lasta motivoivaa ja iloa tuottavaa toimintaa, jossa lapset samalla oppivat monia taitoja ja omaksuvat tietoa. Varhaiskasva-tuksessa tulee ymmärtää leikin itseisarvo lapselle sekä sen pedagoginen merkitys oppimisessa ja las-ten kokonaisvaltaisessa kehityksessä ja hyvinvoinnissa.

Varhaiskasvatuksen oppimiskäsityksen esillä pitäminen ja yksikön yhteisen ymmärryksen luominen sen sisällöstä on **esimiehen tehtävä**. Esimies havainnoi työntekijöitään, jotta hänelle muodostuu kuva henkilöstön osaamisesta ja koulutuksen tarpeesta. Esimies suunnittelee omaa pedagogista johtamistaan näiden havaintojen pohjalta pedagogisen johtamisen suunnitelmaan.

Tiimi rakentaa oppimisympäristön, joka tukee lapsen oppimista. Selkeä päivärytmi ja toistot luovat lapsille turvallisuuden tunteen, joka on oppimisen edellytys. Lapsen koko päivä pohditaan pedagogisesta näkökulmasta. Tiimin toimintaa havainnoidaan, arvioidaan ja kehitetään säännöllisesti.

Kasvattajan tehtävänä on ymmärtää vuorovaikutuksen merkitys lapsen oppimisessa. Hän auttaa lasta liittymään ryhmän jäseneksi ja käyttää pienryhmätoimintaa menetelmänä vuorovaikutussuhteiden ja turvallisuuden tunteen kannattelussa. Hän suunnittelee toimintaa niin, että lapsi on aktiivinen toimija. Kasvattaja ohjaa toimintaa itse osallistumalla toimintaan. Pienryhmässä lapsella on mahdollisuus olla oppijana tai mallin antajana. Kasvattaja sanoittaa lapsen oppimista ja tekee sitä näkyväksi esimerkiksi dokumentoimalla oppimista. Positiivinen palaute, kehu ja yhdessä iloitseminen auttavat lasta ymmärtämään omaa oppimistaan.

2.6 Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa pedagogiikka perustuu määriteltyyn arvoperustaan, käsitykseen lapsesta, lapsuudesta sekä oppimisesta. Pedagogiikalla tarkoitetaan monitieteiseen, erityisesti kasvatusta ja varhaiskasvatustieteelliseen tietoon perustuvaa, ammatillisesti johdettua ja ammatihenkilöstön toteuttamaa suunnitelmallista ja tavoitteellista toimintaa lasten hyvinvoinnin ja oppimisen toteutumiseksi. Se näkyy varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, oppimisympäristöissä sekä kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuudessa. Pedagogiikan painottuminen varhaiskasvatuksen kokonaisuudessa edellyttää pedagogista asiantuntemusta⁶⁰ sekä sitä, että henkilöstöllä on yhteinen ymmärrys siitä, miten lasten oppimista ja hyvinvointia voidaan parhaalla tavalla edistää.

Varhaiskasvatus toteutuu henkilöstön, lasten ja ympäristön vuorovaikutuksessa, jossa kasvatusta, opetus ja hoito muodostavat eheän kokonaisuuden. Näitä kolmea ulottuvuutta voidaan tarkastella käsitteellisesti erillisinä, mutta käytännön toiminnassa ne nivoutuvat yhteen. Tämä mahdollistaa kokonaisvaltaisen lähestymistavan lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseksi. Kasvatusta, opetus ja hoito painottuvat eri tavoin eri-ikäisten lasten toiminnassa sekä varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa.

Kasvatus on toimintaa, jonka myötä kulttuuriset arvot, tavat ja normit välittyvät, muovautuvat ja uudistuvat. Osaltaan kasvatuksen tavoite on siirtää kulttuuriperintöä sekä tärkeinä pidettyjä arvoja ja traditioita seuraavalle sukupolvelle. Kasvatuksen avulla ohjataan lapsia muodostamaan omia mielipiteitään ja arvioimaan kriittisesti vallitsevia ajattelu- ja toimintatapoja sekä toimimaan eettisesti keskeisellä tavalla. Kasvatuksen sivistystehtävänä on ohjata tietoisesti lasten yksilöllisen identiteetin muotoutumista siten, että lapset oppivat havaitsemaan oman toimintansa vaikutukset toisiin ihmisiin

⁶⁰ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi lasten päivähoitolaista annetun lain muuttamisesta ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi (341/2014) 7 a §, perustelut s. 18

ja ympäristöönsä. Lasten kehitystä tuetaan niin, että he oppivat toimimaan sekä käyttämään osaamistaan myös toisten hyväksi.

Opetuksen lähtökohtana on varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritelty oppimiskäsitys. Opetuksen tarkoitus on edistää lasten oppimista ja auttaa lapsia luomaan merkityksiä itsestään, toisista ihmisistä sekä ympäröivästä maailmasta. Varhaiskasvatuksessa lapsia innostetaan ja motivoidaan opettelemaan uusia asioita sekä ohjataan käyttämään erilaisia oppimisen tapoja. Opetus tukee ja siinä hyödynnetään lasten luontaista uteliaisuutta ja tutkimisen halua. Opetuksessa otetaan huomioon lasten kehittyvät taidot, mielenkiinnon kohteet ja vahvuudet sekä lasten yksilölliset tuen tarpeet. Lisäksi opetuksen perustana ovat oppimisympäristöille (luku 3.2), laaja-alaiselle osaamiselle (luku 2.7) ja pedagogiselle toiminnalle (luku 4) asetetut tavoitteet.

Hoito on fyysisistä perustarpeista huolehtimista sekä tunnepohjaista välittämistä. Tavoitteena on, että lapsi tuntee itsensä arvostetuksi ja ymmärretyksi sekä kokee olevansa yhteydessä toisiin ihmisiin. Vastavuoroinen ja kunnioittava vuorovaikutussuhde sekä myönteinen kosketus ja läheisyys muodostavat perustan hyvälle hoidolle ja huolenpidolle. Päivittäin toistuvat tilanteet, kuten ruokailu, pukeminen ja riisuminen, lepo ja hygieniasta huolehtiminen ovat keskeinen osa lapsen päivää. Varhaiskasvatuksen hoitotilanteet ovat aina samanaikaisesti kasvatus- ja opetustilanteita, joissa opitaan esimerkiksi vuorovaikutustaitoja, itsestä huolehtimisen taitoja, ajan hallintaa sekä omaksutaan hyviä tottumuksia.

Varhaiskasvatuksessa lapsen hoidon, kasvatuksen ja opetuksen yhdistäminen pedagogiseksi kokonaisuudeksi on **kasvattajan tehtävä**. Se edellyttää kasvattajalta jatkuvaa havainnointia ja läsnäoloa lapsiryhmän arjessa. Jokaisen lapsen tulee kokea tulleen nähdyksi ja kuulluksi omana itsenään. Pedagoginen dokumentointi on prosessi, jonka avulla kasvatushenkilöstö pystyy tallentamaan kasvua, oppimista ja lapsen arjen tilanteita toiminnan suunnittelun pohjaksi. Pedagogisen dokumentoinnin prosessia kuvataan tarkemmin luvussa 4.2. Jokainen hetki arjessa pitää olla pedagogisesti perusteltavissa.

2.7 Laaja-alainen osaaminen

Varhaiskasvatuksessa luodaan pohjaa lasten laaja-alaiselle osaamiselle. Laaja-alainen osaaminen muodostuu tietojen, taitojen, arvojen, asenteiden ja tahdon kokonaisuudesta. Osaaminen tarkoittaa myös kykyä käyttää tietoja ja taitoja sekä toimia tilanteen edellyttämällä tavalla. Siihen, miten lapset käyttävät tietojaan ja taitojaan, vaikuttavat lasten omaksumat arvot ja asenteet sekä tahto toimia. Laaja-alaisen osaamisen tarve nousee ympäröivän maailman muutoksista. Ihmisenä kasvaminen, opiskelu, työnteko sekä kansalaisena toimiminen nyt ja tulevaisuudessa edellyttävät tiedon- ja taidonalat ylittävää ja yhdistävää osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen edistää lasten kasvua yksilöinä ja yhteisönsä jäseninä. Osaamisen kehittyminen alkaa varhaislapsuudessa ja jatkuu läpi elämän. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet kulkevat jatkumona varhaiskasvatussuunnitelman perusteista esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmien perusteisiin. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ovat ohjanneet tämän asiakirjan valmistelua, ja ne tulee ottaa huomioon paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa.

Laadukas pedagoginen toiminta vahvistaa lasten laaja-alaista osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittymiseen vaikuttaa se, miten varhaiskasvatuksessa toimitaan, miten eri oppimisympäristöjä käytetään sekä miten lasten hyvinvointia ja oppimista tuetaan. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon toimintakulttuurin ja oppimisympäristöjen kehittämisessä sekä kasvatuksessa,

opetuksessa ja hoidossa. Luvussa 4.5 kuvattujen oppimisen alueiden tehtävänä on edistää lasten laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kuvataan viisi toisiinsa liittyvää laaja-alaisen osaamisen osa-alueita:

- ajattelu ja oppiminen
- kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu
- itsestä huolehtiminen ja arjen taidot
- monilukutaito ja tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen
- osallistuminen ja vaikuttaminen.

Seuraavaksi kuvataan mitä laaja-alaisen osaamisen eri osa-alueilla tarkoitetaan. Lisäksi määritellään varhaiskasvatuksen tehtävä kullakin osa-alueella.

Laaja-alaisella osaamisella tarkoitetaan sitä, että lapsi voi hyödyntää aiemmin oppimaansa uusissa tilanteissa ja asiayhteyksissä. Lapsi nähdään subjektina, aktiivisena tekijänä, jonka mielipiteet ja ajatukset ovat merkityksellisiä. Lapsi on osallinen oman lapsiryhmänsä toiminnan suunnittelussa ja toteutuksessa omien mielenkiinnonkohteidensa kautta.

Lapsen henkilökohtainen hyvinvointi turvataan kunnioittamalla lapsen yksilöllisyyttä ja ainutkertaisuutta. **Kasvattajan tehtävänä** on pohtia yhdessä huoltajien kanssa, miten lapsen itsetuntoa ja myönteistä minäkäsitystä voidaan tukea. Kasvattajan on huolehdittava, että lapsi saa myönteisiä kokemuksia kehityksestään, toimiessaan ja leikkiessään sosiaalisessa yhteisössä. Kasvattaja opettaa lasta huomioimaan muita ja välittämään toisista. Vuorovaikutustaitojen harjoittelu ja empaattisuuden osoittaminen ovat tärkeä osa varhaiskasvatuksen arkea. Kasvattaja havainnoi, miten lapsi toimii vertaisryhmässä, miten lapsi suhtautuu itseensä ja toisiin ihmisiin sekä miten lapsen kasvuympäristö huomioi lapsen yksilöllisyyden ja lapsen kasvun sosiaalisuuteen. Kasvattaja tukee lapsen tunneilmaisua nimeämällä tunteita ja opettaa lasta tunnistamaan tunteitaan ja säätelemään tunneilmaisuaan.

Lapsen itsenäisyyden asteittainen lisääminen tarkoittaa, että edellytystensä mukaisesti lapsi osaa huolehtia itsestään, läheisistään sekä tehdä päätöksiä ja valintoja. Kasvattajan tehtävänä on kuitenkin huolehtia, että huolenpito ja turva ovat koko ajan lähellä. Kasvattajan on yhdessä huoltajien kanssa pohdittava, miten he pystyvät tukemaan lapsen aloitteellisuutta sekä itseluottamuksen ja -tuntemuksen kasvua. Lapsen pitää saada kokemuksia myös erehtymisestä ja uudelleen yrittämisestä. Keskeinen tekijä lapsen itsenäisyyteen tähtäävässä pedagogiikassa on lapsen tukeminen oppimaan oppimisessa positiivisen pedagogiikan keinoin.

Vihdin varhaiskasvatuksen henkilöstöä on koulutettu tieto- ja viestintäteknologian pedagogiseen käyttöön myös varhaiskasvatuksessa. Tieto- ja viestintäteknologiaa käytetään varhaiskasvatuksen arjessa pienelle lapselle soveltuvalta tavalla. Tieto- ja viestintäteknologian käyttö lapsiryhmän toiminnassa ei saa olla itseisarvo, vaan sillä tulee aina olla pedagogiset perusteet.

Laaja-alaisen osaamisen tavoitteita tarkennetaan ja arvioidaan ryhmän toimintasuunnitelman päivittämisen yhteydessä säännöllisissä tiimipalaverissa.

Ajattelu ja oppiminen

Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja ympäristön kanssa ja muodostavat perustan muun osaamisen kehittymiselle ja elinikäiselle oppimiselle. Tiedon hankinta, jäsentäminen ja uuden luominen edellyttävät luovaa ja kriittistä ajattelua, jonka perustaa luodaan varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten ajattelun ja oppimisen taitoja.

Lasten ajattelu ja oppiminen kehittyvät monipuolisten ja merkityksellisten kokemusten avulla. Ihmetelyle, oivaltamiselle sekä oppimisen ilolle tulee olla tilaa. Leikissä lapsilla on mahdollisuus käyttää mielikuvitustaan ja luovuuttaan, kokeilla yhdessä ideoita ja tutkia maailmaa. Lasten taitoja jäsentää, nimetä ja kuvata ympäristöä ja sen ilmiöitä tuetaan iän ja kehityksen mukaisesti. Lapsia rohkaistaan kysymään ja kyseenalaistamaan. Heidän kanssaan iloitaan onnistumisista ja opetellaan kannustamaan toisia. Lapsia kannustetaan myös sinnikkyYTEEN ja olemaan lannistumatta epäonnistumisista sekä keksimään ratkaisuja eri tilanteissa. Heitä ohjataan suuntaamaan ja ylläpitämään tarkkaavaisuuttaan. Päivittäinen, riittävä fyysinen aktiivisuus tukee lasten ajattelua ja oppimista. Toiminnan pedagoginen dokumentointi (luku 4.2) sekä yhteinen pohdinta auttavat lapsia havaitsemaan oppimistaan ja tunnistamaan vahvuuksiaan. Tämä vahvistaa lasten uskoa omiin kykyihinsä.

Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Lapset kasvavat kulttuurisesti, kielellisesti ja katsomuksellisesti moninaisessa maailmassa. Tämä korostaa sosiaalisten ja vuorovaikutustaitojen sekä kulttuurisen osaamisen merkitystä. Osaamiseen kuuluu taito kuunnella, tunnistaa ja ymmärtää eri näkemyksiä sekä kyky reflektoida omia arvoja ja asenteita. Vuorovaikutustaidoilla sekä kyvyllä ilmaista itseään ja ymmärtää muita on tärkeä merkitys identiteetille, toimintakyvylle ja hyvinvoinnille. Toimiva vuorovaikutus erilaisista kulttuuri- ja katsomustaustoista tulevien ihmisten kanssa edellyttää oman ja muiden kulttuurin ja katsomuksellisen taustan ymmärtämistä ja kunnioittamista. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kulttuurista osaamista sekä heidän vuorovaikutus- ja ilmaisutaitojaan.

Lapsia rohkaistaan tutustumaan toisiin ihmisiin, kieliin ja kulttuureihin. Henkilöstö toimii mallina lapsille erilaisten ihmisten sekä kielellisen, kulttuurisen ja katsomuksellisen moninaisuuden myönteisessä kohtaamisessa. Lapsia ohjataan ystävällisyyteen ja hyviin tapoihin. Yhteistyöhön perustuva toiminta luo mahdollisuuksia harjoitella vuorovaikutus- ja ilmaisutaitoja eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa. Lasten kanssa harjoitellaan asettumista toisen asemaan, opetellaan tarkastelemaan asioita eri näkökulmista sekä ratkaisemaan ristiriitatilanteita rakentavasti. Tämä vahvistaa lasten sosiaalisia taitoja. Lapsia tuetaan kulttuuri-identiteettien rakentamisessa. Varhaiskasvatuksessa saadut kokemukset, tiedot ja taidot kulttuuriperinnöstä vahvistavat lapsen kykyä omaksua, käyttää ja muuttaa kulttuuria. Esimerkiksi leikit, ruokailuhetket ja juhlat tarjoavat tilaisuuksia jakaa kokemuksia erilaisista perinteistä ja tavoista. Lapsia tuetaan myönteisen suhteen luomisessa moninaiseen ympäristöön.

Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot

Itsestä huolehtimiseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät taidot ovat kaikille tärkeitä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten hyvinvointiin ja turvallisuuteen liittyviä taitoja sekä ohjata heitä tekemään kestävän elämäntavan mukaisia valintoja. Varhaiskasvatuksessa tuetaan lasten myönteistä suhtautumista tulevaisuuteen.

Lasten itsenäisyyden asteittaista lisääntymistä tuetaan. Lapsia autetaan, ja heitä kannustetaan pyytämään apua sitä tarvitessaan. Lasten kanssa harjoitellaan erilaisia taitoja kuten pukeutumista, ruokailua sekä henkilökohtaisesta hygieniasta ja omista tavaroista huolehtimista. Lapsia ohjataan toimi-

maan vastuullisesti ja turvallisesti varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä sekä lähiluonnossa ja liikenteessä. Lasten kanssa käsitellään heidän hyvinvointiaan edistäviä asioita kuten levon, ravinnon, liikunnan ja mielen hyvinvoinnin merkitystä. Lapsia autetaan tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelystä. Lasten tunnetaidot vahvistuvat, kun heidän kanssaan opetellaan havaitsemaan, tiedostamaan ja nimeämään tunteita. Lapsia ohjataan myös kunnioittamaan ja suojelemaan omaa ja toisten kehoa.

Monilukutaito ja tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen

Monilukutaitoa sekä tieto- ja viestintäteknologista osaamista tarvitaan lasten ja perheiden arjessa, ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa sekä yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Monilukutaito sekä tieto- ja viestintäteknologinen osaaminen edistävät lasten kasvatuksellista ja koulutuksellista tasaa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tukea näiden taitojen kehittymistä.

Monilukutaito on kulttuurisesti moninaisten viestien ja ympäröivän maailman ymmärtämisen sekä vuorovaikutuksen näkökulmasta keskeinen perustaito. Monilukutaidolla tarkoitetaan erilaisten viestien tulkinnan ja tuottamisen taitoja. Monilukutaidon perustana on laaja tekstikäsitys, jonka mukaan erilaiset tekstit voivat olla muun muassa kirjoitetussa, puhutussa, audiovisuaalisessa tai digitaalisessa muodossa. Siihen sisältyy erilaisia lukutaitoja kuten kuvanlukutaito, numeerinen lukutaito, medialukutaito ja peruslukutaito. Monilukutaito liittyy kiinteästi ajattelun ja oppimisen taitoihin. Lasten kanssa nimetään asioita ja esineitä sekä opetellaan erilaisia käsitteitä. Lapsia innostetaan tutkimaan, käyttämään ja tuottamaan viestejä erilaisissa, myös digitaalisissa, ympäristöissä. Monilukutaitoisiksi kehittyäkseen lapset tarvitsevat aikuisen mallia sekä rikasta tekstiympäristöä, lasten tuottamaa kulttuuria sekä lapsille soveltuvia kulttuuripalveluja.

Lasten kanssa tutkitaan ja havainnoidaan tieto- ja viestintäteknologian roolia arkielämässä sekä tutustutaan erilaisiin tieto- ja viestintäteknologisiin välineisiin, sovelluksiin ja peleihin. Digitaalista dokumentointia hyödynnetään leikeissä, tutkimisessa, liikkumisessa sekä taiteellisessa kokemisessa ja tuottamisessa. Mahdollisuudet kokeilla ja tuottaa sisältöjä itse ja yhdessä muiden lasten kanssa käyttäen apuna tieto- ja viestintäteknologiaa edistävät lasten luovan ajattelun ja yhteistoiminnan taitoja sekä lukutaitoa. Henkilöstö ohjaa lapsia tieto- ja viestintäteknologian monipuoliseen ja turvalliseen käyttöön.

Osallistuminen ja vaikuttaminen

Aktiivinen ja vastuullinen osallistuminen ja vaikuttaminen luovat perustan demokraattiselle ja kestäväälle tulevaisuudelle. Tämä edellyttää yksilöltä taitoa ja halua osallistua yhteisön toimintaan sekä luottamusta omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Lasten oikeuksiin kuuluvat kuulluksi tuleminen ja osallisuus omaan elämään vaikuttavissa asioissa. Varhaiskasvatuksessa kunnioitetaan näitä demokration toteutumisen keskeisiä periaatteita. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten kehittyviä osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja sekä kannustaa oma-aloitteisuuteen.

Lasten arvostava kohtaaminen, heidän ajatustensa kuunteleminen ja aloitteisiin vastaaminen vahvistavat lasten osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja. Lapset suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat toimintaa yhdessä henkilöstön kanssa. Samalla lapset oppivat vuorovaikutustaitoja sekä yhteisten sääntöjen, sopimusten ja luottamuksen merkitystä. Henkilöstö huolehtii siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa. Osallistumisen ja vaikuttamisen kautta lasten käsitys itsestään kehittyy, itseluottamus kasvaa ja yhteisössä tarvittavat sosiaaliset taidot muovautuvat.

3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri

Toimintakulttuuri on historiallisesti ja kulttuurisesti muotoutunut tapa toimia, joka muovautuu yhteisön vuorovaikutuksessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjän ja varhaiskasvatusta johtavien henkilöiden tehtävänä on luoda edellytykset toimintakulttuurin kehittämiseksi ja arvioinnille varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa ja yksiköissä.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri on kokonaisuus, joka rakentuu muun muassa

- arvoista ja periaatteista
- työtä ohjaavien normien ja tavoitteiden tulkinnasta
- oppimisympäristöistä ja työtavoista
- yhteistyöstä ja sen eri muodoista
- vuorovaikutuksesta ja ilmapiiristä
- henkilöstön osaamisesta, ammatillisuudesta ja kehittämisotteesta
- johtamisrakenteista ja -käytännöistä
- toiminnan organisoinnista, suunnittelusta, toteuttamisesta ja arvioinnista.

Toimintakulttuuria muovaavat tiedostetut, tiedostamattomat ja joskus myös tahattomat tekijät. Yhteisön kaikki jäsenet vaikuttavat toimintakulttuuriin, ja se puolestaan vaikuttaa kaikkiin jäseniin riippumatta siitä, tunnustetaanko sen merkitys vai ei.

Varhaiskasvatuksessa kaikkien työtapojen tulee tukea lapsen kehitystä ja oppimista. Ne tulee myös pystyä pedagogisesti perustelemaan. Henkilöstön on tärkeä tiedostaa, että heidän tapansa toimia ja olla vuorovaikutuksessa välittyy mallina lapsille, jotka omaksuvat varhaiskasvatusyhteisön arvoja, asenteita ja tapoja.

Toimintakulttuuri vaikuttaa varhaiskasvatuksen laatuun. Sillä on keskeinen merkitys varhaiskasvatuksen toteuttamisessa ja tavoitteiden saavuttamisessa. Varhaiskasvatustyön tavoitteita tukeva toimintakulttuuri luo suotuisat olosuhteet lasten kehitykselle, oppimiselle, osallisuudelle, turvallisuudelle, hyvinvoinnille sekä kestäväälle elämäntavalle.

Toimintakulttuuriin vaikuttaa keskeisesti johtaminen. Varhaiskasvatuksen johtamisen lähtökohtana on jokaisen lapsen hyvinvoinnin ja oppimisen edistäminen. Toimintakulttuurin kehittäminen edellyttää pedagogiikan johtamista, joka on varhaiskasvatuksen kokonaisuuden tavoitteellista ja suunnitelmallista johtamista, arviointia ja kehittämistä. Se sisältää kaikki ne toimenpiteet, joilla luodaan edellytykset henkilöstön hyvälle työolosuhteille, ammatillisen osaamisen ja koulutuksen hyödyntämiselle ja kehittämiselle sekä pedagogiselle toiminnalle (luku 4.1).

3.1 Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet

Yhteisön toimintakulttuuri muuttuu jatkuvasti ja sitä tulee myös arvioida ja kehittää. Yhteisiin tavoiteisiin sitoutuminen edistää arvoperustan ja oppimiskäsityksen toteutumista. Toimintakulttuurin vaikutusten pohdinta ja sen ei-toivottujen piirteiden tunnistaminen ja korjaaminen ovat tärkeä osa toimintakulttuurin kehittämistä. Jatkuvan kehittämisen perusedellytys on, että henkilöstö ymmärtää oman toimintansa taustalla vaikuttavien arvojen, tietojen ja uskomusten merkityksen sekä osaa arvioida niitä. Kehittämisessä on tärkeää toisia arvostava, koko yhteisöä osallistava ja luottamusta rakentava dialogi. Lapsen etu on kaiken kehittämisen lähtökohta.

Johtaja edistää osallistavaa toimintakulttuuria luomalla rakenteita ammatilliseen keskusteluun. Lisäksi johtaja rohkaisee työyhteisöä säännöllisesti kehittämään ja innovoimaan yhteistä toimintakulttuuria. Johtaja tukee yhteisön kehittymistä oppivaksi yhteisöksi, jossa osaamista kehitetään ja jaetaan. Päämääränä on, että yhteinen toiminta-ajatus ja toiminnan tavoitteet näkyvät käytännöissä. Johtaja vastaa siitä, että yhteisiä työkäytäntöjä tehdään näkyväksi ja että niitä havainnoidaan ja arvioidaan säännöllisesti. Lapset ja huoltajat ovat mukana toimintakulttuurin kehittämisessä ja arvioinnissa.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä

Varhaiskasvatuksessa toimitaan yhteisönä, jossa lapset ja henkilöstö oppivat yhdessä ja toisiltaan. Oppivassa yhteisössä on tilaa erilaisille mielipiteille ja tunteille. Lapsia ja henkilöstöä kannustetaan rohkeasti jakamaan ajatuksiaan ja kokeilemaan uudenlaisia toimintatapoja. Jatkuvasti toimintaansa arvioiva ja kehittävä yhteisö haastaa itseään sekä tunnistaa ja hyödyntää vahvuuksiaan. Oppivassa yhteisössä arvostetaan kunnioittavaa ja huomaavaista käytöstä. Yhteisö rohkaisee kokeiluun, yrittämiseen ja sinnikkyuteen sekä sallii myös erehtymisen. Yhdessä tekeminen ja osallisuuden kokemukset vahvistavat yhteisöä.

Henkilöstöä kannustetaan itsearviointiin, tiedon ja osaamisen jakamiseen ja samalla ammatilliseen kehittymiseen. Yhdessä sovittujen tavoitteiden ja tehtävien pohdinta, oman työn säännöllinen arviointi sekä huoltajilta ja muilta yhteistyökumppaneilta saatu palaute edistävät yhteisön oppimista. Oppimista edistää myös kehittämistyöstä, arvioinneista ja tutkimuksesta saadun tiedon hyödyntäminen.

Esimiehen tehtävänä on ylläpitää oppivaa yhteisöä arvokeskustelun avulla. Varhaiskasvatusyksiköissä järjestetään pedagogisia työpajoja säännöllisesti kasvattajan oman ammatillisen osaamisen tukemiseksi. Näissä tapaamisissa kasvattajalla on mahdollisuus jakaa omaa osaamistaan, ajatuksiaan ja kehittää omia toimintatapojaan. Kehityskeskustelujen avulla esimies ohjaa kasvattajaa ja tiimiä ottamaan ja antamaan palautetta kunnioittavassa vuorovaikutuksessa yhteisön jäsenille. Esimies tarjoaa rakenteita ja työkaluja kasvattajan oman osaamisen arviointiin ja toiminnan kehittämiseen.

Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö

Leikkiin kannustavassa toimintakulttuurissa tunnustetaan leikin merkitys lapsen hyvinvoinnille ja oppimiselle. Henkilöstö tunnistaa leikkiä rajoittavia tekijöitä ja kehittää leikkiä edistäviä toimintatapoja ja oppimisympäristöjä. Lapsilla ja henkilöstöllä on mahdollisuus kokea yhdessä tekemisen ja leikin iloa. Yhteisössä kannustetaan kaikkia kekseliäisyyteen, mielikuvituksen käyttöön, omaan ilmaisuun ja luovuuteen. Leikki saa näkyä ja kuulua. Lasten leikkialoitteille, kokeiluille ja elämyksille annetaan tilaa, aikaa ja leikkirauhaa. Leikkiville lapsille ja aikuisille mahdollistetaan keskittyminen leikkiin.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin kuuluu henkilöstön keskinäinen yhteistyö sekä vuorovaikutus huoltajien ja lähiympäristön kanssa. Yhteisön jäsenet kunnioittavat toisiaan ja arvostavat yhteistyötä. Yhteisö rohkaisee lapsia hyvään vuorovaikutukseen sekä toimimaan ryhmän jäsenenä. Henkilöstö tukee lasten vertaissuhteiden syntymistä ja vaalii ystävyyssuhteita. Turvallisessa yhteisössä puututaan ristiriitoihin ja opetellaan rakentavia keinoja niiden ratkaisemiseen.

Pienryhmätoiminnan tavoitteena on lapsen perusturvallisuuden, tunne-elämän ja vuorovaikutustaitojen tukeminen. Pienryhmätyöskentelyllä myös arat lapset saavat mahdollisuuden osallistua ja tuntea osallisuutta. Pienryhmät voivat olla pysyviä tai vaihtuvia. Ryhmät voidaan muodostaa esimerkiksi kehitystaitojen, lapsen mielenkiinnon kohteiden, iän- tai kaverisuhteiden mukaan tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla. Kasvattaja auttaa lasta liittymään osaksi pienryhmää ja sen kautta myöhemmin myös osaksi suurempaa ryhmää. Pienryhmätyöskentely tarjoaa kasvattajalle mahdollisuuden keskittyä lapseen yksilöllisemmin kuin isossa ryhmässä, jolloin esimerkiksi havainnointia ja dokumentointia on mahdollista tehdä pitkäjänteisemmin ja keskittyneemmin.

Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo

Inklusiivisessa toimintakulttuurissa edistetään osallisuutta, yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa kaikessa toiminnassa. Lasten, henkilöstön ja huoltajien aloitteita, näkemyksiä ja mielipiteitä arvostetaan. Tämä edellyttää osallisuutta edistävien toimintatapojen sekä rakenteiden tietoista kehittämistä. Lasten ymmärrys yhteisöstä, oikeuksista, vastuusta ja valintojen seurauksista kehittyy osallisuuden kautta. Osallisuutta vahvistaa lasten sensitiivinen kohtaaminen ja myönteinen kokemus kuulluksi ja nähdyksi tulemisesta. Lasten ja huoltajien osallistuminen toiminnan suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin vahvistaa osallisuutta. Jokainen henkilöstön jäsen on tärkeä osa kasvatusyhteisöä.

Yhteisön jäsenet tulevat kohdatuiksi ja kohdelluiksi yhdenvertaisina riippumatta henkilöön liittyvistä tekijöistä⁶¹. Yhdenvertaisuus ei merkitse samanlaisuutta. Toimintakulttuurin kehittämisen kannalta on tärkeää, että yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa koskevista asenteista keskustellaan työyhteisössä. Lisäksi tulee pohtia, miten esimerkiksi kieleen, etnisyyteen, katsomukseen, vammaisuuteen, sukupuoleen ja sen moninaisuuteen liittyvät asenteet näkyvät puheissa, eleissä, teoissa ja toimintatavoissa. Vuorovaikutuksen ja kielenkäytön mallit sekä tavat toimia stereotyyppisten oletusten mukaisesti välittyvät lapsille. Varhaiskasvatus on sukupuolisensitiivistä. Henkilöstö rohkaisee lapsia tekemään valintoja ilman sukupuoleen tai muihin henkilöön liittyviin seikkoihin sidottuja stereotyyppisiä rooleja ja ennakko-odotuksia. Henkilöstö tunnistaa lasten keskinäisten kohtaamisten eriarvoistavia piirteitä sekä puuttuu niihin hienotunteisesti ja johdonmukaisesti. Myönteisellä ja kannustavalla vuorovaikutuksella tuetaan lapsen oman identiteetin ja itsetunnon kehitystä.

Lapselle osallisuus tarkoittaa oppimista, sitoutumista, turvaa ja kiintymistä yhteisöönsä. Lapsi ei voi kokea osallisuutta ilman turvallisuuden tunnetta. Lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa kasvattajan tehtävänä on ohjata häntä ryhmään liittymisessä. Kasvattaja ohjaa ja arvioi ryhmäprosessia ja rakentaa yhteisöllisyyttä pienryhmätoiminnan avulla, jossa lapset voivat opetella yhdessäoloa ja yhdessä tekemistä. Hän auttaa lasta ystävyysuhteiden muodostamisessa. Lapselle on tärkeää olla hyväksytty ja arvostettu yhteisön jäsen ja lapsella on oltava mahdollisuus tulla kuulluksi jokapäiväisissä leikeissään ja askareissaan. Osallisuus on lapsenoikeus ja se vaikuttaa hänen hyvinvointiinsa. Osallisuus on yhdessä elämistä, jossa kasvattaja luo turvan ja tyydyttää lapsen tarpeita.

⁶¹ Yhdenvertaisuuslaki 7 ja 8 §

Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus

Varhaiskasvatus on osa kulttuurisesti muuntuva ja monimuotoista yhteiskuntaa. Kulttuurinen moninaisuus nähdään voimavarana. Yhteisössä tunnustetaan, että oikeus omaan kieleen, kulttuuriin, uskontoon ja katsomukseen on perusoikeus. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan ja hyödynnetään suomalaista kulttuuriperintöä ja kansalliskieliä sekä yhteisön ja ympäristön kulttuurista, kielellistä ja katsomuksellista monimuotoisuutta. Tämä edellyttää henkilöstöltä tietoa toisista kulttuureista ja erilaisista katsomuksista sekä taitoa nähdä ja ymmärtää asioita monesta näkökulmasta ja asettua toisen asemaan. Erilaisista ajattelu- ja toimintatavoista keskustellaan rakentavasti ja luodaan myös uusia tapoja toimia yhdessä. Samalla edistetään kulttuurisesti kestävä kehitystä.

Kielitietoisessa varhaiskasvatuksessa tiedostetaan, että kielet ovat läsnä jatkuvasti ja kaikkialla. Henkilöstö ymmärtää kielen keskeisen merkityksen lasten kehityksessä ja oppimisessa, vuorovaikutuksessa ja yhteistyössä sekä identiteettien rakentumisessa ja yhteiskuntaan kuulumisessa. Monikielisyiden näkyväksi tekeminen tukee lasten kehitystä kulttuurisesti moninaisessa maailmassa. Henkilöstön tulee tiedostaa, että he ovat lapsille kielellisiä malleja, ja kiinnittää huomiota omaan kielenkäyttöön. Henkilöstö rohkaisee lapsia käyttämään kieltä monipuolisesti. Lasten kielelliset lähtökohdat huomioidaan, ja heille annetaan aikaa ja mahdollisuuksia vaihteleviin kielenkäytön tilanteisiin.

Monikulttuurisen varhaiskasvatuksen tulee olla tasa-arvoinen ja oikeudenmukainen kaikille. Tästä syystä on tärkeää opettaa lapsille sen vaatimia tietoja, taitoja ja asenteita. Monikulttuurisessa varhaiskasvatuksessa lapsi harjoittelee kansalaistaitoja, tulee tietoiseksi omasta kulttuuristaan ja tutustuu vieraisiin kulttuureihin. Monikulttuurisuuskasvatuksen avulla voidaan käsitellä erilaisuutta ja vähentää ennakkoluuloja.

Kasvattaja antaa tilaa lapsen kysymyksille ja pohdinnalle kulttuurien monimuotoisuudesta. Kasvattaja auttaa lasta ymmärtämään, miten tieto rakentuu eri kulttuurisista lähtökohdista käsin, esimerkiksi perheen määritelmä voi olla hyvin erilainen eri kulttuureissa. Kasvattajan tehtävänä on lapsen oman kulttuurin tuntemuksen tukeminen. Kasvattaja huomioi lasten kieli- ja kulttuuritaustat kasvatusta ja opetusta suunniteltaessa. Huoltajat vaikuttavat ja osallistuvat lapsen varhaiskasvatuksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin.

Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksessa arvostetaan terveellisiä, turvallisia ja liikunnallisia elämäntapoja. Varhaiskasvatuksen yhteisössä liikutaan monipuolisesti sisällä ja ulkona sekä vältetään pitkäkestoista istumista. Lasten hyvinvointia edistetään antamalla mahdollisuus päivän aikana rauhoittumiseen ja lepoon sekä tarjoamalla monipuolista, terveellistä ja riittävää ravintoa. Toimintakulttuurin kehittämisessä huomioidaan yhteisön mahdollisuus toimia kiireettömässä ja keskittymistä edistävässä ympäristössä. Selkeä ja suunnitelmallinen, mutta joustava päivän rakenne edistää hyvinvointia.

Varhaiskasvatuksessa pidetään huolta koko yhteisön fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta turvallisuudesta. Lapsella on oikeus saada lohdutusta sitä tarvitessaan. Varhaiskasvatuksessa ei sallita kiusaamista, väkivaltaa eikä häirintää. Kiusaaminen tunnustetaan, siihen puututaan ja sitä ehkäistään tietoisesti ja suunnitelmallisesti. Lasten kanssa opetellaan tunnistamaan ja ratkaisemaan ristiriitoja rakentavasti. Häirintä-, kiusaamis- tai väkivaltatilanteista keskustellaan lasten huoltajien kanssa ja etsitään yhdessä ratkaisuja. Turvallisuuden edistämiseen kuuluu myös tapaturmien suunnitelmalli-

nen ehkäisy ja seuranta, turvallisuuskasvatus sekä tiloista ja välineistä huolehtiminen. Varhaiskasvatus edellyttää toimivaa ja sitoutunutta turvallisuuden johtamista sekä turvallisuusasiat hallitsevaa henkilöstöä.

Kaikessa toiminnassa huomioidaan ekologisesti, sosiaalisesti, kulttuurisesti ja taloudellisesti kestävä elämäntavan välttämättömyys. Arjen valinnoilla ja toimilla ilmennetään vastuullista suhtautumista luontoon ja ympäristöön. Varhaiskasvatuksessa edistetään välineiden ja tilojen yhteiskäyttöä, koulutullisuutta, säästäväisyyttä, korjaamista ja uusiokäyttöä.

Kiusaamisen ehkäisy on vaikuttamista lapsiryhmän toimintaan ja lapsen vuorovaikutustaitojen vahvistamista. Kiusaamisen ehkäisy perustuu kasvattajan toiminta-tapojen ja asenteiden tarkistamiseen. Kasvattaja voi vaikuttaa omalla toiminnallaan ilmiön olemassaoloon. Varhaiskasvatuksessa kiusaamista ehkäisevän työn tulee painottua lasten havainnoimiseen. Kasvattaja seuraa minkälaiset vuorovaikutussuhteet ryhmässä vallitsee sekä auttaa lasta saamaan myönteisiä vuorovaikutuksen kokemuksia. Jos lapsiryhmä on levoton ja riitaisa, kasvattajan on arvioitava omaa toimintaansa: onko ryhmä turvallinen, onko pienryhmiä ohjattu riittävästi, ovatko lapset joutuneet toimimaan ilman kasvattajan kannattelevaa läsnäoloa.

On tärkeää opettaa lapselle kykyä asettua toisen ihmisen asemaan, kykyä empatiaan ja opettaa yhteisen vastuun kantamista muiden hyvinvoinnista. Kasvattajan tehtävä on olla empaattinen ohjatessaan lapsia. Lapsi omaksuu sääntöjä ja tapoja ottamalla mallia kasvattajan käyttäytymisestä ja esimerkistä. Kasvattajien keskinäinen vuorovaikutus vaikuttaa siihen, miten lapsi oppii ihmisten välistä kunnioitusta. Kiusaaminen on aina koko lasta ympäröivä verkoston yhteinen asia ja huoltajilla on tärkeä rooli kiusaamisen ehkäisyssä. Onnistunut kiusaamisen ehkäisy edellyttää kasvatuskumppanuutta ja yhteisiä arvoja huoltajien ja varhaiskasvatuksen henkilöstön välillä. Kiusaamisen ehkäisyn ja puuttumisen keinoja tarkennetaan jokaisen yksikön toimintasuunnitelmassa.

Kestävä kehitys. Varhaiskasvatusikäisillä lapsilla kestävä kehitys tarkoittaa konkreettisia asioita, kuten kavereista huolehtimista, lähiympäristön tutkimista ja kestävien arkikäytäntöjen oppimista. Kestävää kehitystä lähestytään sosiaalisesta, ekologisesta, taloudellisesta ja kulttuurisesta näkökulmasta. Kestävän kehityksen kasvatus on elinikäistä oppimista ja kasvamista ja lapselle annetaan vaikuttamisen mahdollisuus joka päivä.

Varhaiskasvatuksen arki pyritään järjestämään siten, että ympäristöä kuormitetaan mahdollisimman vähän ja lapset pääsevät osallistumaan kestävä kehityksen työn toteuttamiseen. Kasvattajilta tämä vaatii kestävä kehityksen huomioon ottamista arjen valinnoissa ja työssä.

Vihdin varhaiskasvatusyksiköissä luontokasvatus, kestävä kehityksen osa-alueena, on nostettu vahvasti esiin. Luontokasvatuksen tavoitteena on herättää lapsissa kiinnostus luontoa ja luonnossa liikkumista kohtaan sekä tekemään havaintoja luonnosta. Metsä- ja luontoretkillä lapsia opetetaan kunnioittamaan luontoa ja heitä ohjataan huolehtimaan ympäristön siisteydestä. Lasten kanssa tehdään havaintoja ja tutkitaan ympäristöä eri vuodenaikoina.

Varhaiskasvatussyksikössä yhdessä sovitut näkemykset kestävän kehityksen arvoista, päämääristä ja toimintatavoista muodostavat kestävän kehityksen periaatteet, joita kuvataan tarkemmin jokaisen yksikön toimintasuunnitelmassa.

3.2 Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt

Varhaiskasvatuksessa tavoitteena on varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen oppimisympäristö⁶². Oppimisympäristöillä tarkoitetaan tiloja, paikkoja, yhteisöjä, käytäntöjä, välineitä ja tarvikkeita, jotka tukevat lasten kehitystä, oppimista ja vuorovaikutusta. Oppimisympäristökäsite sisältää varhaiskasvatuksessa muun muassa fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen ulottuvuuden. Oppimisympäristöjä kehitetään siten, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa ja että ne tukevat lasten terveen itsetunnon sekä sosiaalisten ja oppimisen taitojen kehittymistä. Ergonomia, ekologisuus, viihtyisyys ja esteettömyys sekä tilojen valaistus ja akustiikka, sisäilman laatu ja siisteys otetaan huomioon oppimisympäristöjä rakennettaessa ja kehitettäessä.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja rakennetaan yhdessä lasten kanssa. Niiden tulee tukea lasten luontaista uteliaisuutta ja oppimisen halua sekä ohjata leikkiin, fyysiseen aktiivisuuteen, tutkimiseen sekä taiteelliseen ilmaisuun ja kokemiseen. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan. Oppimisympäristöt tarjoavat lapsille vaihtoehtoja mieluisaan tekemiseen, monipuoliseen ja vauhdikkaaseen liikkumiseen, leikkeihin ja peleihin sekä rauhalliseen oleiluun ja lepoon. Lasten ideat, leikit ja heidän tekemänsä työt näkyvät oppimisympäristöissä.

Oppimisympäristöissä voidaan toteuttaa monenlaista pedagogista toimintaa ja ne muuntuvat tarpeen mukaan. Henkilöstön tulee ottaa huomioon lasten kiinnostuksen kohteet, yksilölliset taidot ja tarpeet sekä luvussa 4 kuvatut varhaiskasvatuksen toteuttamisen periaatteet. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä toimitaan joustavasti erikokoisissa ryhmissä, joissa jokaisella yhteisön jäsenellä on mahdollisuus osallistua toimintaan ja vuorovaikutukseen. Toiminta pedagogisesti tarkoituksenmukaisissa ryhmissä edistää lasten ja henkilöstön keskittymistä sekä lapsilähtöistä toimintaa.

Yhteisesti sovitut säännöt ja toimintatavat auttavat luomaan ilmapiiriltään turvallisen, muita kunnioittavan ja yhteisvastuullisen oppimisympäristön. Turvallisessa ilmapiirissä erilaisten tunteiden näyttäminen on sallittua ja henkilöstö auttaa lapsia tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelystä. Lapsia rohkaistaan kysymään, ja lasten kysymyksiin vastataan.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja kehitetään siten, että ne vahvistavat yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa. Tämä mahdollistaa perinteisten sukupuolistereotyypioiden rikkomisen. Oppimisympäristöissä edistetään lasten kielellistä kehitystä ja kielitietoisuutta sekä tuodaan näkyväksi kulttuurista moninaisuutta.

Luonto sekä pihat, leikkipuistot ja muut rakennetut ympäristöt ovat myös varhaiskasvatuksen oppimisympäristöjä. Ne tarjoavat kokemuksia, materiaaleja ja monipuolisia mahdollisuuksia leikkiin ja tutkimiseen. Niitä hyödynnetään liikunta- ja luontoelämysten ja oppimisen paikkoina.

Lasten käytössä tulee olla riittävästi monipuolisia ja turvallisia leikki- ja toimintavälineitä, ja niissä on tarvittaessa huomioitava lasten yksilölliset tuen tarpeet. Tieto- ja viestintäteknologia on osa monipuolista ja lasta osallistavaa oppimisympäristöä. Varhaiskasvatuksessa käytetään tieto- ja viestintäteknologiaa tarkoituksenmukaisella tavalla. Lasten omia tieto- ja viestintäteknologisia laitteita, leluja

⁶² Varhaiskasvatustilaki 2 a 4. kohta ja 6 §

ja muita välineitä käytetään varhaiskasvatuksen järjestäjän määrittämällä tavalla. Omien laitteiden, lelujen ja välineiden käytöstä sovitaan huoltajien kanssa.

Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa ja vierailut esimerkiksi kirjastoon, museoon, kulttuuriperintökohteisiin, teatteriin ja huoltajien työpaikoille rikastavat lasten oppimisympäristöjä. Oppimisympäristöjen suunnittelu tarjoaa myös luontevan yhteistyömahdollisuuden henkilöstön ja huoltajien välille.

Yksiköiden tiloja ja lähiympäristöjä hyödynnetään Vihdissä monipuolisesti varhaiskasvatuksen oppimisympäristöinä. Kaikki tilat tulee olla päivittäin käytössä. Oppimisympäristöä kehitetään niin, että ne edistävät lapsen osallisuutta, vuorovaikutusta ja yhteisöllisyyttä. Oppimisympäristöä rakentaessa kasvattajan on pohdittava omaa esteettistä näkemystään ja kaaoksen sietokykyään. Fyysisen oppimisympäristön toimivuutta arvioidaan jatkuvasti havainnoiden.

Psyykkinen oppimisympäristö muodostuu hoitopaikassa vallitsevasta ilmapiiristä. Rauhallinen ja kiireetön tunnelma luo lapselle turvallisuutta ja hyvinvointia. Kun lapsi kokee hoitopaikan ilmapiirin myönteiseksi ja kannustavaksi, hän tuntee kuuluvansa yhteisöön. Kasvattaja hyödyntää positiivista pedagogiikkaa lasten ohjauksessa. Kasvattajan tehtävänä on olla aidosti läsnä ja vuorovaikutuksessa. Havainnoimalla lapsiryhmää kasvattaja voi auttaa lasta rakentamaan sosiaalista ympäristöään ja tukemaan lapsen vuorovaikutustaitoja. Psyykkistä oppimisympäristöä arvioidaan yksiköiden tiimipalaverissa ja pedagogisissa työryhmissä sekä lasten huoltajien kanssa kahdenkeskisissä kohtaamisissa.

Sosiaalinen oppimisympäristö koostuu vuorovaikutussuhteista lasten, kasvattajien ja huoltajien välillä. Kasvattajan vastuulla on huolehtia vuorovaikutussuhteiden toimivuudesta ja hänen tehtävänä on toimia mallina vuorovaikutustilanteissa. Pienryhmätoiminta on pedagoginen valinta, jonka avulla kasvattaja vahvistaa ja syventää ryhmänsä vuorovaikutusta. Pienryhmätoiminta mahdollistaa lapsille turvallisen ja ennakoitavan rakenteen, jossa lapsen on helppo solmia vertaissuhteita ja suunnitella omaa tekemistään sekä omia valintojaan. Ryhmäprosessin ohjaaminen on kasvattajan tehtävä. Sen avulla kasvattaja auttaa lasta liittymään ryhmään ja kiinnittymään toimintaan. Tämä vaatii kasvattajalta sensitiivisyyttä ja aktiivista läsnäoloa. Lasten leikki- ja vuorovaikutustaidot tulee huomioida pienryhmiä valittaessa. Pienryhmien kokoonpano ja pysyvyys voivat vaihdella. Sosiaalista oppimisympäristöä arvioidaan asiakaspalautteesta saadun tiedon ja lasten haastattelujen pohjalta.

3.3 Yhteistyö varhaiskasvatuksessa

Yhteistyöllä tuetaan lapsen varhaiskasvatuksen järjestämistä siten, että jokainen lapsi saa oman kehityksensä ja tarpeidensa mukaista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Vastuu yhteistyön toteutumisesta ja suunnitelmallisuudesta on varhaiskasvatuksen järjestäjillä. He vastaavat myös siitä, että yhteistyötä toteutetaan tarvittaessa monialaisesti.

Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tärkeä merkitys varhaiskasvatuksessa. Yhteistyön tavoitteena on huoltajien ja henkilöstön yhteinen sitoutuminen lasten terveen ja turvallisen kasvun, kehi-

tyksen ja oppimisen edistämiseen. Luottamuksen rakentaminen sekä tasa-arvoinen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus tukevat kasvatusyhteistyötä.

Kasvatustyöhön liittyvistä arvoista, tavoitteista ja vastuista keskustellaan sekä henkilöstön kesken että huoltajien kanssa. Yhteistyö on vuorovaikutteista ja edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. Yhteistyössä huomioidaan perheiden moninaisuus, lasten yksilölliset tarpeet sekä huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvät kysymykset. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia molemminpuolisen ymmärryksen varmistamiseksi⁶³.

Yhteistyöllä voi olla erilaisia tehtäviä ja muotoja lapsen varhaiskasvatuksen aikana. Lasten päivittäiset tapahtumat ja kokemukset jaetaan huoltajien kanssa. Kannustavat ja lapsen kehitystä ja oppimista myönteisesti kuvaavat viestit ovat tärkeitä. Huoltajan ja henkilöstön havainnot ja keskustelut lapsen päivästä luovat pohjan lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin turvaamiselle.

Yhteistyön merkitys on erityisen tärkeää siirtymävaiheissa, kuten lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa ja varhaiskasvatuksen aikaisissa siirtymissä, lapsen vaihtaessa päiväkotia tai aloittaessa esiopetuksen. Yhteisellä keskustelulla on erityinen tehtävä laadittaessa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa (luku 1.3). Yhteistyön merkitys huoltajien kanssa korostuu, kun suunnitellaan ja toteutetaan lasten kehityksen ja oppimisen tukea (luku 5). Luottamuksellinen ilmapiiri mahdollistaa huoltajien ja henkilöstön välisen yhteistyön myös haastavissa tilanteissa, esimerkiksi huolen herätessä lapsen hyvinvoinnista.

Lasten huoltajilla tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen toiminnan ja kasvatustyön tavoitteiden suunnitteluun ja kehittämiseen yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Tieto- ja viestintätekniologiaa hyödynnetään huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä. Yhteistyö voi tukea myös huoltajien keskinäistä vuorovaikutusta. Huoltajien verkostoituminen ja yhteinen toiminta erilaisissa tilaisuuksissa vahvistaa yhteisöllisyyttä ja antaa tukea henkilöstön työlle.

Vihdissä yhteistyötä huoltajien kanssa toteutetaan kasvatuskumppanuuden hengessä. Yhteistyö perustuu vuorovaikutukselle, jossa on läsnä kuulemisen, kunnioittamisen, luottamuksen ja vuoropuhelun periaatteet. Kasvatuskumppanuus on huoltajien ja kasvattajien tietoista sitoutumista toimimaan yhdessä lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemiseksi. Kasvatuskumppanuudessa yhdistyvät huoltajien oman lapsensa tuntemus ja työntekijän asiantuntemus.

Kasvatuskumppanuuden periaatteet ovat läsnä arjen kaikissa vuorovaikutustilanteissa. Kuulemisen periaate sisältää aidon kiinnostuksen toista kohtaan ja kuulijalla tulee olla uskallus viestin vastaanottamiseen. Kunnioitukseen kuuluvat arvostava asenne, toisen hyväksyminen ehdoitta sekä erilaisuuden hyväksyminen. Luottamus syntyy kohtaamisessa ja kuulemisessa. Kuuleminen edellyttää vuoropuhelua, jossa voi kokea samanarvoisuutta ja se antaa tilaa tuoda ajatukset ja tunteet näkyviksi.

Kasvattajan vastuulla on luoda edellytykset tasavertaiselle yhteistyölle ja huolehtia siitä, että kasvatuskumppanuus on luonteva osa kunkin lapsen varhaiskasvatusta. Varhaiskasvatusyksiköissä on laadittu suunnitelmat lapsen hoidon aloituksesta kasvatuskumppanuuden hengessä. Alussa varataan riittävästi ai-

⁶³ Varhaiskasvatuslaki 14 a § ja Kielilaki (423/2003) 18 §

kaa lapsen tutustumiselle, perheen kuulemiselle sekä keskustelulle. Kasvatuskumppanuudessa huomioidaan lapsen ja huoltajan osallisuus ja mahdollisuus vaikuttaa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisältöön ja arkeen.

Hoitosuhteen jatkuessa varhaiskasvatussuunnitelmakeskustelujen lisäksi korostuu päivittäinen vuorovaikutus lapsen haku- ja tuontitilanteissa huoltajan kanssa. Näissä tilanteissa kasvattajan tulee tietoisesti miettiä, mitä hän lapsen päivästä kertoo: Mitä lapsi on tehnyt? Miksi? Miten? Huomioiden lapsen ikä-taso, myös häntä kannustetaan kertomaan päivästänsä huoltajalle.

Monialainen yhteistyö

Monialaisen yhteistyön tavoitteena on varmistaa varhaiskasvatuksen toteuttaminen toimintayksiköissä lasten tarpeita vastaavasti. Varhaiskasvatuslain mukaan kunnan on varhaiskasvatusta järjestessään toimittava monialaisessa yhteistyössä ja luotava tarvittavat yhteistyörakenteet⁶⁴.

Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä neuvolan ammattilaisten, lastensuojelun sekä muiden terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden toimijoiden kesken. Yhteistyön merkitys korostuu, kun jollain näistä tahoista herää huoli lapsen kehityksestä tai hyvinvoinnista tai kun lapsen tukea suunnitellaan ja järjestetään. Laajaan terveystarkastukseen sisällytetään varhaiskasvatuksen henkilöstön arvio alle kouluikäisen lapsen selviytymisestä ja hyvinvoinnista varhaiskasvatuksessa huoltajan kirjallisella suostumuksella⁶⁵. Varhaiskasvatuksen henkilökunnan antama arvio on tärkeä osa lapsen kokonaisvaltaisen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin arviointia sekä tuen tarpeiden varhaista tunnistamista monialaisessa yhteistyössä.

Varhaiskasvatuksen yhteistyötahoilla tarkoitetaan kaikkia niitä alueellisia ja paikallisia toimijoita, joiden kanssa varhaiskasvatuksen on luontevaa tehdä yhteistyötä. Yhteistyö esimerkiksi opetuksesta, liikunnasta, kirjastosta ja kulttuurista vastaavien tahojen ja muiden lähiympäristön toimijoiden kanssa lisää oppimisympäristöjen monipuolisuutta ja tukee varhaiskasvatuksen tavoitteita. Yhteistyö kunnan varhaiskasvatuksen ja sen alueella toimivien yksityisten varhaiskasvatuspalvelujen tuottajien välillä on tärkeää. Muita varhaiskasvatuksen yhteistyötahoja ovat esimerkiksi järjestöt, seurakunnat, poliisi sekä ravitsemus- ja siivouspalvelut.

Monialainen yhteistyö perustuu yhteistyötä toteuttavien henkilöiden keskinäiseen luottamukseen ja ammatillisuuteen. Perusopetuslain edellyttämää oppilashuoltotyötä on Vihdissä laajennettu myös varhaiskasvatuksen puolelle. Varhaiskasvatuksessa tätä työtä kutsutaan monialaiseksi yhteistyöksi (tarkemmin luvussa 5.2). Monialaisen yhteistyön tehtävänä on huolehtia lapsen fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta hyvinvoinnista. Hyvässä yhteistyössä huoltajien kanssa edistetään välittämisen, keskinäisen huolenpidon ja myönteisen vuorovaikutuksen kulttuuria.

Varhaiskasvatus tekee yhteistyötä Vihdin seurakunnan kanssa. Lapsiryhmille järjestetään vierailuja seurakunnan tilaisuuksiin tai seurakunnan työntekijä vierailee lapsiryhmissä. Seurakunnan kanssa tehtävän yhteistyön tavoitteena on antaa lapselle mahdollisuus tutustua evankelisluterilaisen kirkon toimin-

⁶⁴ Varhaiskasvatuslaki 9 ja 11 e §

⁶⁵ Valtioneuvoston asetus neuvolatoiminnasta, koulu- ja opiskeluterveydenhuollosta sekä lasten ja nuorten ehkäisevästä suun terveydenhuollosta (380/2009) ja sen muutos (338/2011) 7 §

taan ja sen perinteisiin. Lapsen osallistuminen seurakunnan tilaisuuksiin tapahtuu huoltajan kirjallisella suostumuksella. Huoltajan vakaumusta kunnioitetaan.

Ateria ja puhdistus-palvelut ovat päiväkodin päivittäinen yhteistyökumppani. Laitoshuoltajat ja keittiötyöntekijät ovat yhteisön jäseniä ja mukana luomassa päiväkodin kasvatusilmapiiriä. Lapset oppivat näkemään eri toimijoiden työn vaikuttavuutta päiväkodin viihtyvyyden luomisessa.

Muita monialaisia yhteistyökumppaneita ovat kirjastot, liikunta- ja kulttuuri-palvelut sekä eri urheiluseurat.

4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen

4.1 Pedagogisen toiminnan viitekehys

Varhaiskasvatuksen pedagogista toimintaa ja sen toteuttamista kuvaa kokonaisvaltaisuus. Tavoitteena on edistää lasten oppimista ja hyvinvointia sekä laaja-alaista osaamista (kuvio 1). Pedagoginen toiminta toteutuu lasten ja henkilöstön välisessä vuorovaikutuksessa ja yhteisessä toiminnassa. Lasten omaehtoinen, henkilöstön ja lasten yhdessä ideoima sekä henkilöstön johdolla suunniteltu toiminta täydentävät toisiaan. Varhaiskasvatuksen pedagoginen toiminta läpäisee kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuuden.

Kuvio 1. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan viitekehys

Tavoitteellisen toiminnan perustan luovat arvoperusta (luku 2.4), oppimiskäsitys (luku 2.5), niihin pohjautuva toimintakulttuuri (luku 3) sekä monipuoliset oppimisympäristöt (luku 3.2), yhteistyö (luku 3.3) ja työtavat (luku 4.3). Lasten mielenkiinnon kohteet ja tarpeet sekä heidän kasvuympäristöönsä liittyvät merkitykselliset asiat ovat toiminnan suunnittelun lähtökohtana. Lähtökohtana ovat myös luvussa 4.5 kuvatut oppimisen alueet. Laadukkaan pedagogisen toiminnan edellytyksenä on suunnitelmallinen dokumentointi, arviointi ja kehittäminen (luvut 4.2 ja 7). Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ohjaavat osaltaan toiminnan suunnittelua.

Pedagogisen toiminnan tavoitteita ja periaatteita tarkennetaan paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa. Tavoitteita tarkennettaessa otetaan huomioon varhaiskasvatuksen eri toimintamuodot, niiden henkilöstörakenne ja muut ominaispiirteet. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmat (luku 1.3) ovat lapsiryhmän toiminnan suunnittelun lähtökohtia. Toimintaa toteutetaan niin, että jokaisella lapsella on oikeus edetä oppimisessaan siten, että varhaiskasvatuksesta ja esiopetuksesta muodostuu lapselle mielekäs jatkumo.

Vihdissä pedagogista toimintaa suunnitellaan ja arvioidaan tulosalue-, yksikkö-, lapsiryhmä- ja lapsitasolla. Pedagogisen toiminnan suunnittelun, toteuttamisen ja arvioinnin vastuu jakautuu Vihdissä esimiehille, tiimeille sekä yksittäiselle kasvattajalle.

Varhaiskasvatuksen esimiehet tekevät varhaiskasvatuspalaverissa kuntatason päätökset pedagogisista teemoista. Vaikuttavuuteen pyritään sillä, että pedagogiset teemat asetetaan riittävän pitkälle aikavälille. Pedagogiset teemat viedään varhaiskasvatuksen tulosalueen tulokorttiin. Tulokortin tavoitteet nousevat Vihdin kunnan strategiasta. Tämän tulokortin pohjalta esimiehet tekevät yksiköiden tulokortit, jotka toimivat johtamisen välineenä. Näitä tavoitteita arvioidaan vuosittain yksikkökohtaisesti esimiesten tulokorttikeskustelussa.

Esimies vastaa omassa yksikössään siitä, että yksikön pedagoginen toiminta kokonaisuudessaan noudattaa valtakunnallisia varhaiskasvatussuunnitelman perusteita, Vihdin varhaiskasvatussuunnitelmaa ja tulokortin mukaisia tavoitteita. Esimiehen tehtävänä on huolehtia, että koko henkilöstö on tietoinen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöstä. Tämä edellyttää, että esimies käy säännöllisesti henkilöstönsä kanssa keskusteluja varhaiskasvatussuunnitelman sisältöön liittyen yksikön pedagogisissa työpajoissa, työilloissa, suunnittelupäivässä, tiimipalaverissa sekä kehityskeskusteluissa. Perhepäivähoitajien osalta tämä toteutuu alueilloissa. Esimiehen työvälineenä pedagogisessa johtamisessa on pedagogisen johtamisen suunnitelma, jota arvioidaan ja päivitetään säännöllisesti.

Jokainen yksikkö tekee yksikön toimintasuunnitelman tulokortin ja Vihdin varhaiskasvatussuunnitelman pohjalta. Vihdin perhepäivähoitajat tekevät yhden toimintasuunnitelman, jota kaikki noudattavat. Yksikön toimintasuunnitelmassa tarkennetaan varhaiskasvatussuunnitelman sisältöjä jokaisen yksikön ominaispiirteet sekä hoitomuoto huomioiden. Toimintasuunnitelmaa valmistellaan kesä-elokuussa yksiköiden suunnittelupäivässä. Perhepäivähoitajien osalta tämä tapahtuu alueilla. Toimintasuunnitelman tulee olla valmiina jokaisella yksiköllä syyskuun loppuun mennessä. Sen toteutumista ja vaikuttavuutta arvioidaan ja kehitetään yksiköissä puolivuosittain.

Tiimissä lastentarhanopettaja vastaa pedagogisen toiminnan suunnittelusta, toteutuksesta ja arvioinnista yksittäisen lapsiryhmän tasolla. Lapsiryhmän pedagogisen toiminnan suunnittelu, toteutus ja arviointi pohjautuvat valtakunnallisen varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin, Vihdin varhaiskasvatussuunnitelmaan, yksikön toimintasuunnitelmaan sekä lasten varhaiskasvatus-

suunnitelmiin.

Päiväkodeissa tiimit tekevät tiimisopimuksen toimintakauden alussa ja päivittävät sitä tarvittaessa. Tiimisopimus pohjautuu Vihdin varhaiskasvatussuunnitelman arvoihin. Tiimisopimuksessa sovitaan tiimin yhteisestä kasvatustilanteesta ja toimintatavoista. Tiimin tehtävänä on arvioida ja kehittää työtään, johon tiimisopimus on hyvä väline. Esimiehet käyvät tiimisopimukset keskustellen läpi jokaisen tiimin kanssa ja vahvistavat sen tiimin toimintatavaksi. Perhepäivähoidossa tiimisopimusta ei työn luonteesta johtuen tehdä. Lapsiryhmän toiminnan suunnittelun, toteutuksen ja arvioinnin välineenä käytetään ryhmän toimintasuunnitelmaa. Ryhmän toimintasuunnitelma pohjautuu valtakunnalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan, yksikön toimintasuunnitelmaan sekä ryhmän lasten yksilöllisiin varhaiskasvatussuunnitelmiin. Ryhmän toimintasuunnitelmassa ratkaistaan, miten laaja-alainen osaaminen sekä oppimisen alueet tulevat huomioiduksi ryhmän toiminnassa, mihin toiminnan suunnittelussa tulisi keskittyä ja mitkä asiat ovat olennaisia lapsen kehityksen tukemiseksi. Tämä on toiminnan arvioinnin ja arjen määräytymisen perusta. Ryhmän toiminnan suunnittelussa ja arvioinnissa korostuu pedagogisen dokumentoinnin merkitys. Tiimit suunnittelevat ja arvioivat lapsiryhmän toimintaa viikoittaisissa tiimipalaverissa pedagogisen dokumentoinnin (luku 4.2), saadun palautteen sekä omien havaintojensa perusteella. Arvioinnissa ovat osallisina myös lapset ja huoltajat.

Kasvattaja vastaa omalta osaltaan siitä, että hän on perehtynyt valtakunnallisiin varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin ja Vihdin varhaiskasvatussuunnitelmaan. Hän tuntee niiden sisällöt ja painotukset ja noudattaa niitä työssään. Kasvattaja luo omalla toiminnallaan turvallisen ja luottamuksellisen ilmapiirin suhteessa lapsiin ja huoltajiin. Luottamus on toimivan kasvatuskumppanuuden perusta. Hän on kiinnostunut jokaisesta lapsesta ja osallistuu osaltaan lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan kasvatuskumppanuuden hengessä. Kasvattaja arvioi ja kehittää omaa ammatillisuuttaan jatkuvan itsearvioinnin avulla. Vuosittaisessa kehityskeskustelussa työntekijän tuo esiin oman osaamisensa ja kehittämiskohteensa sekä saa esimieheltä palautetta työstään. Esimies seuraa kehityskeskustelun vaikuttavuutta.

4.2 Pedagoginen dokumentointi

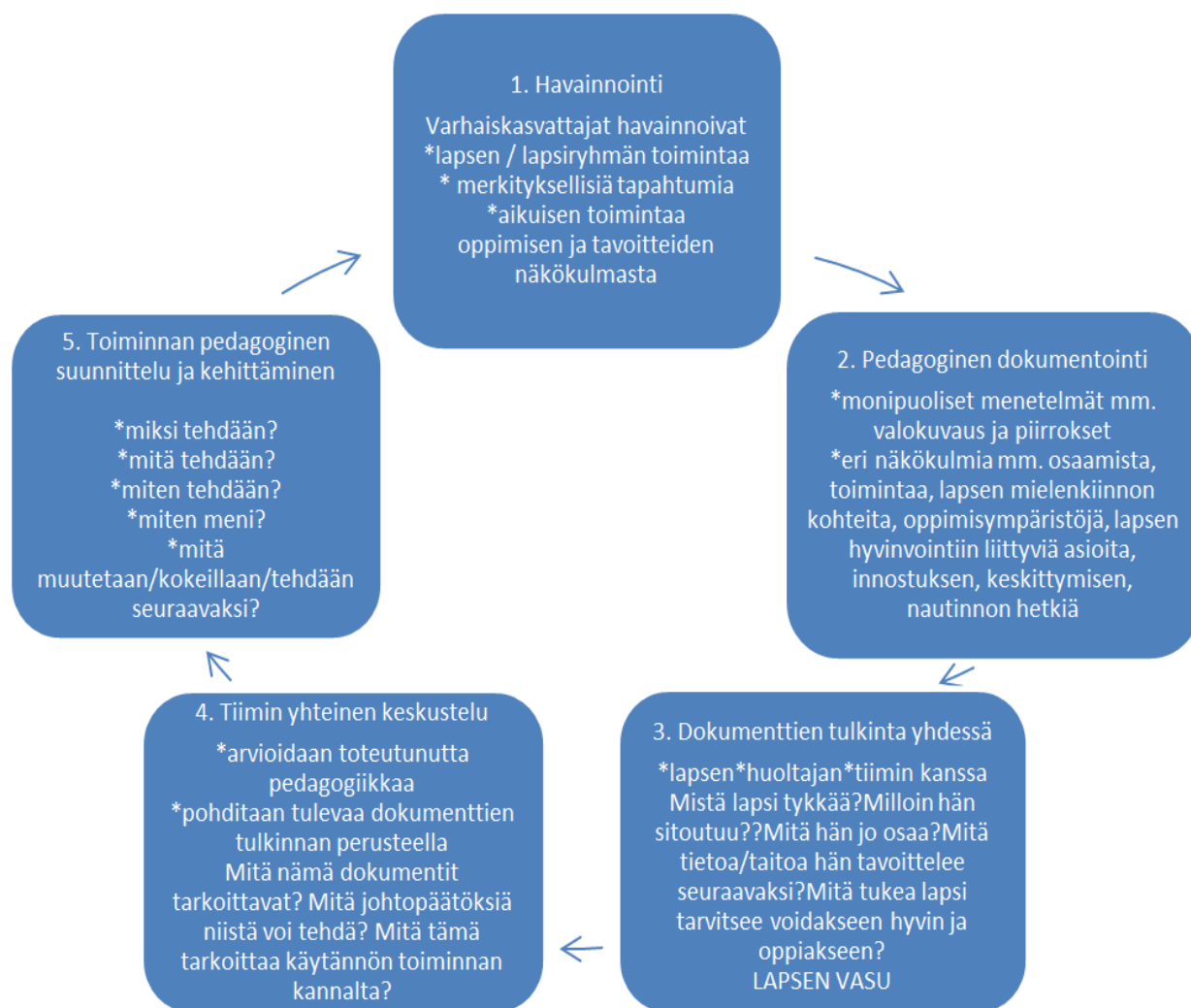
Pedagoginen dokumentointi on varhaiskasvatuksen suunnittelun, toteuttamisen, arvioimisen ja kehittämisen keskeinen työmenetelmä. Se on jatkuva prosessi, jossa havainnot, dokumentit ja niiden vuorovaikutuksellinen tulkinta muodostavat ymmärrystä pedagogisesta toiminnasta. Pedagoginen dokumentointi mahdollistaa lasten ja huoltajien osallistumisen toiminnan arviointiin, suunnitteluun ja kehittämiseen.

Pedagoginen dokumentointi tuottaa tietoa lasten elämästä, kehityksestä, kiinnostuksen kohteista, ajattelusta, oppimisesta ja tarpeista sekä lapsiryhmän toiminnasta konkreettisella ja monipuolisella tavalla. Yksittäisten dokumenttien, esimerkiksi valokuvien, piirrosten tai henkilöstön havaintojen, avulla voidaan yhdessä lasten kanssa tarkastella heidän kehitystään ja oppimistaan. Lasten jo saavuttamat tiedot ja taidot, kiinnostuksen kohteet ja tarpeet tulevat näkyväksi pedagogisen dokumentoinnin kautta ja ovat toiminnan suunnittelun perusta.

Suunnitelmallisen dokumentoinnin tavoitteena on, että henkilöstö oppii tuntemaan yksittäistä lasta, ymmärtämään lasten välisiä suhteita sekä ryhmän henkilöstön ja lasten välisen vuorovaikutuksen luonnetta. Pedagogisen dokumentoinnin tarkoitus on toteuttaa varhaiskasvatusta lapsilähtöisesti. Dokumentoinnin avulla saatuja tietoja ja ymmärrystä hyödynnetään esimerkiksi työtapojen, oppimisympäristöjen, toiminnan tavoitteiden, menetelmien ja sisältöjen muokkaamisessa jatkuvasti lasten kiinnostusta ja tarpeita vastaavaksi. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on osa pedagogisen dokumentoinnin prosessia (luku 1.3). Suunnitelmallista pedagogista dokumentointia tarvitaan myös lasten kehityksen ja oppimisen tuen tarpeiden arvioinnissa (luku 5).

Pidemmältä aikaväliltä kootut dokumentit ovat tärkeä osa pedagogisen toiminnan arviointia ja henkilöstön toiminnan itsearviointia (luku 7.1).

Vihdin varhaiskasvatuksessa pedagoginen dokumentointi tapahtuu lapsiryhmän arjessa muun muassa valokuvaamalla arjen tilanteita. Lapsen piirrokset voivat myös toimia pedagogisen dokumentoinnin välineenä. Yksittäinen valokuva tai piirros muuttuu pedagogiseksi dokumentiksi kun sitä tulkitaan yhdessä lapsen tai huoltajan kanssa lapsen hyvinvoinnin näkökulmasta. Pedagogisen dokumentoinnin tarkoituksena on muuttaa kasvattajan toimintaa tai muovata varhaiskasvatuksen toimintaympäristöä. Dokumentin tulkinta edellyttää aina vuorovaikutusta lapsen tai huoltajan kanssa. Pedagogisen dokumentoinnin kautta lapsi pääsee osalliseksi oman varhaiskasvatussuunnitelmansa laadintaan. Kuviossa on kuvattuna pedagogisen dokumentoinnin prosessi.

Kuvio. Pedagogisen dokumentoinnin prosessi.

4.3 Monipuoliset työtavat

Työtapojen valintaa ohjaavat varhaiskasvatukselle asetetut tehtävät ja tavoitteet sekä lasten ikä, tarpeet, edellytykset ja kiinnostuksen kohteet. Toiminnalliset sekä luovuutta ja osallisuutta edistävät työtavat ovat lapsille luontevia oppimisen tapoja. Tällaisia ovat esimerkiksi lasten omaehtoinen ja ohjattu leikki, tutkiminen, liikkuminen sekä taiteellinen kokeminen ja ilmaisu. Tieto- ja viestintäteknologiaa hyödynnetään toiminnassa. Monipuoliset työtavat ovat sekä oppimisen väline että opettelun kohde. Tämän vuoksi on tärkeää, että henkilöstö ohjaa lapsia kokeilemaan ja käyttämään erilaisia työtapoja erikokoisissa ryhmissä sekä itsenäisesti. Työskenneltäessä lapsia rohkaistaan kyselemään ja ihmettelemään sekä päättämään ja ratkaisemaan ongelmia yhdessä.

Henkilöstöltä edellytetään ammattitaitoa ja herkkyyttä tunnistaa eri tilanteiden pedagogisia mahdollisuuksia. Tämä näkyy muun muassa taitona havaita lasten aloitteita ja tunnetiloja sekä muuttaa ja suunnata omaa toimintaansa niiden mukaisesti. Pienempien lasten aloitteet ovat usein kehollisia ja sanattomia, joten niiden ymmärtäminen ja niihin vastaaminen edellyttävät henkilöstöltä sensitiivistä läsnäoloa ja lapsen hyvää tuntemista.

Lapset ottavat osaa työtapojen suunnitteluun ja valintaan omien edellytystensä mukaisesti. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan sekä kokeilla erilaisia työtapoja. Työtapojen vaihteleva käyttö tarjoaa eri-ikäisille ja eri tavoin oppiville lapsille onnistumisen kokemuksia. Monipuoliset työtavat edellyttävät monipuolisia oppimisympäristöjä. Työtapojen käytössä hyödynnetään henkilöstön ja lasten osaamista sekä kokeillaan ja kehitetään uusia työtapoja.

4.4 Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä

Leikki on keskeinen toimintatapa varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tarjota lapsille mahdollisuuksia erilaisiin leikkeihin. Leikki edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Leikissä lapsi oppii, mutta lapselle itselleen leikki ei ole tietoisesti oppimisen väline vaan tapa olla ja elää sekä hahmottaa maailmaa. Kokemukset, jotka herättävät lapsissa tunteita, uteliaisuutta ja kiinnostusta, virittävät leikkiin.

Lapselle leikin merkitys syntyy leikistä itsestään. Leikki tuottaa lapsille iloa ja mielihyvää. Leikkiessään lapset ovat aktiivisia toimijoita: he jäsentävät ja tutkivat ympäröivää maailmaa, luovat sosiaalisia suhteita sekä muodostavat merkityksiä kokemuksistaan. Leikissä lapset rakentavat käsitystä itsestään ja muista ihmisistä. Leikkiessään lapset sekä jäljittelevät että luovat uutta ja muuntavat näkemäänsä. Samalla he mallintavat ja testaavat haaveitaan ja toiveitaan. Mielikuvitus mahdollistaa sen, että lapset voivat kokeilla erilaisia rooleja ja ideoita, joita he muuten eivät voisi toteuttaa. Leikkiessään lapset voivat käsitellä itselleen vaikeita kokemuksia. Leikissä on turvallista kokeilla, yrittää ja erehtyä.

Leikissä yhdistyvät keskeiset oppimista edistävät elementit: innostus, yhdessä tekeminen ja omien taitojen haastaminen. Leikki kehittyy ja saa eri muotoja kokemusten karttuessa. Henkilöstön ja lasten sekä lasten keskinäinen vuorovaikutus luovat perustan ajattelun ja kielen kehitykselle sekä kehittyville leikkitaidoille. Lapset havainnoivat, kokeilevat ja oppivat yhteisön sääntöjä leikissä. Ryhmässä leikkiessään lapset oppivat säätelmään tunteitaan ja tahtomistaan sekä huomioimaan toisten ihmisten näkökulmia. Yhteisöllisyys kasvaa leikin kautta ja vahvistaa myönteistä tunneilmastoa.

Leikki on varhaiskasvatuksen keskeinen työtapana. Pedagogisessa toiminnassa voidaan leikin juonen kehittämisessä ja leikkimaailmojen rakentamisessa yhdistää esimerkiksi draamaa, improvisaatiota tai satuja. Henkilöstön tulee tiedostaa keskittyneen tutkimisen, spontaanin luovan ilmaisun sekä vauhdikkaiden liikunta- ja peuhausleikkien merkitys lasten hyvinvoinnille ja oppimiselle. Eri tilanteita voi rikastaa leikinomaisuudella. Lorut, sanaleikit, laulut ja yhteinen hassuttelu vahvistavat myönteistä ilmapiiriä, mikä tukee oppimista ja hyvinvointia.

Henkilöstön tehtävä on turvata leikin edellytykset, ohjata leikkiä sopivalla tavalla ja huolehtia siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus olla osallisena yhteisissä leikeissä omien taitojensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Henkilöstön tulee suunnitelmallisesti ja tavoitteellisesti tukea lasten leikin kehittymistä sekä ohjata sitä joko leikin ulkopuolelta tai olemalla itse mukana leikissä. Henkilöstön fyysinen ja psyykinen läsnäolo tukee lasten välistä vuorovaikutusta ja ehkäisee ristiriitatilanteiden syntymistä.

Henkilöstön tulee havainnoida ja dokumentoida lasten leikkiä. Leikin havainnointi lisää henkilöstön ymmärrystä lasten ajattelusta ja kiinnostuksen kohteista sekä heidän tunteistaan ja kokemuksistaan. Havaintoja käytetään leikin ja muun toiminnan suunnittelussa ja ohjaamisessa. Henkilöstöltä edellytetään herkkyyttä ja ammattitaitoa sekä sukupuolisensitiivisyyttä havaita lasten leikkialoitteita ja vastata niihin sopivalla tavalla.

Pitkäkestoiseen leikkiin tarvitaan aikaa, rauhaa ja tilaa sekä sopivia ja lasten saatavilla olevia leikkivälineitä ja materiaaleja. Oppimisympäristöjen tulee joustaa leikkien mukaan, sillä leikit eivät välttämättä pysy paikallaan niille nimetyissä tiloissa.

Lasten kulttuurin ja lapsille suunnatun median tunteminen auttaa henkilöstöä ymmärtämään lasten leikkejä. Myös erilaiset pelit ja digitaaliset välineet tarjoavat niihin monenlaisia mahdollisuuksia. Leikkiin kannustavassa oppimisympäristössä myös aikuinen on oppija. Henkilöstö keskustelee leikin merkityksestä ja lasten leikkeihin liittyvistä havainnoista huoltajien kanssa. Tällä tavoin voidaan edistää leikkien jatkumista kotona tai varhaiskasvatuksessa.

Pienen lapsen leikki on ympäröivän maailman ihmettelyä, hän kokeilee ja tutkii ympäristöään ja tarvitsee erilaisia välineitä leikin käynnistymiseen. Tässä leikin kehitysvaiheessa esittävillä leikkivälineillä on suuri merkitys, koska leikkiin innoittajina toimivat juuri esineet ja esineistä muodostuneet merkitykset. Alle 3-vuotiaan leikki on vielä lyhytkestoista ja kiinnittyminen leikkiin vähäistä. Leikki on tyypiltään yksin- tai rinnakkaisleikkiä. Rinnakkaisleikissä roolit eivät ole vielä vastavuoroisia. Lähempänä kolmatta ikävuotta lapsella alkaa esiintyä yhteisleikin alkeita. 3-5-vuotiaan lapsen leikki on monipuolista ja pitkäkestoista ja leikin ylläkkeet ja motiivit ovat lapsessa itsessään. Sopivan hetken tullen, kasvattajan salliessa, lapset alkavat leikkiä keskenään. Leikki on yhteisleikkiä ja lapset yhdessä kehittävät leikin juonen ja sisällön ja vuorovaikutus toisten lasten kanssa lisääntyy. Lapsi ottaa mielellään rooleja, joihin hän ottaa mallia havaitsemastaan todellisuudesta, kokemuksistaan, ihmisten välisistä suhteista ja omasta itsestään. Leikkiessään lapset pystyvät irtautumaan todellisuudesta ja kuvittelemaan sellaista, mikä ei ole konkreettisesti läsnä.

4.5 Oppimisen alueet

Oppimisen alueet kuvaavat varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan keskeisiä tavoitteita ja sisältöjä. Ne ohjaavat henkilöstöä monipuolisen ja eheytetyn pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa yhdessä lasten kanssa. Lapsilla on oikeus saada monipuolisia kokemuksia oppimisen eri alueista. Oppimisen alueet eivät ole erikseen toteutettavia, toisistaan irrallisia kokonaisuuksia, vaan niiden aihepiirejä yhdistetään ja sovelletaan lasten mielenkiinnon kohteiden ja osaamisen mukaisesti. Oppimisen alueet on ryhmitelty esiopetussuunnitelman perusteiden⁶⁶ mukaisesti viideksi kokonaisuudeksi:

- Kielten rikas maailma
- Ilmaisun monet muodot
- Minä ja meidän yhteisömme
- Tutkin ja toimin ympäristössäni
- Kasvan, liikun ja kehityn.

Eheytetty pedagoginen toiminta mahdollistaa asioiden ja ilmiöiden laaja-alaisen tarkastelun ja tutkimisen. Lasten mielenkiinnon kohteet ja kysymykset ovat toiminnan keskeinen lähtökohta. Aihepiirit voivat nousta esimerkiksi leikeistä, saduista, retkistä tai spontaaneista vuorovaikutustilanteista lasten

⁶⁶ Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014

ja henkilöstön kesken tai lasten keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Tapa, jolla oppimisen alueiden tavoitteita käsitellään, vaihtelee valittujen aihepiirien, tilanteiden ja lasten oppimisen mukaan. Henkilöstön tehtävänä on varmistaa, että pedagoginen toiminta edistää eri-ikäisten lasten kehitystä ja oppimista.

Kielten rikas maailma

Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten **kielellisten taitojen** ja **valmiuksien** sekä **kielellisten identiteettien** kehittymistä. Varhaiskasvatuksessa vahvistetaan lasten uteliaisuutta ja kiinnostusta kieliin, teksteihin ja kulttuureihin. Kielen kehityksen tukeminen kytkeytyy lapsen monilukutaidon kehittymiseen (luku 2.7). Lisäksi se on yhteydessä muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen ja vuorovaikutukseen liittyvään laaja-alaiseen osaamiseen. Kehittyvät kielelliset taidot avaavat lapsille uusia vaikuttamisen keinoja, mahdollisuuksia osallisuuteen ja aktiiviseen toimijuuteen.

Kieli on lapsille sekä oppimisen kohde että väline. Sen avulla lapsi ottaa haltuun erilaisia tilanteita ja asioita sekä toimii vuorovaikutuksessa muiden kanssa, ilmaisee itseään ja hankkii tietoa. Lasten kielellistä kehitystä tukee monipuolinen varhaiskasvatuksen kieliympäristö sekä yhteistyö huoltajien kanssa. Varhaiskasvatuksessa lapsille annetaan kannustavaa ja johdonmukaista palautetta heidän kielenkäyttö- ja vuorovaikutustaidoistaan.

Lapset voivat samaan aikaan omaksua useita eri kieliä, joiden kehittyminen ja käyttäminen voi olla tilanteittain eriytynyttä. Varhaiskasvatuksessa otetaan huomioon, että lapset kasvavat erilaisissa kielellisissä ympäristöissä. Kotien tavat käyttää kieltä ja olla vuorovaikutuksessa vaihtelevat, ja kodeissa voidaan puhua useita kieliä. Kielellistä ja kulttuurista moninaisuutta tehdään varhaiskasvatuksessa näkyväksi yhteistyössä huoltajien kanssa. Tämä osaltaan tukee lasten kielellisten identiteettien kehittymistä. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia varhaiskasvatuksessa käsitellään luvussa 4.6.

Kielen oppimisen kannalta on tärkeää tiedostaa, että samanikäiset lapset voivat olla eri vaiheissa kielen kehityksen eri osa-alueilla. **Kielelliset identiteetit kehittyvät**, kun lapsia ohjataan ja tuetaan kielellisten taitojen ja valmiuksien keskeisillä osa-alueilla.

Vuorovaikutus- taidot	Kielen ymmärtämisen taidot	Puheen tuottamisen taidot	Kielen käyttötaidot	Kielellinen muisti ja sanavaranto	Kieli- tietoisuus
Kehittyvät kielelliset identiteetit					

Kuvio 2. Lasten kielen kehityksen keskeiset osa-alueet varhaiskasvatuksessa

Vuorovaikutustaitojen kehittymisen kannalta lasten kokemukset kuulluksi tulemisesta ja siitä, että heidän aloitteisiinsa vastataan, ovat tärkeitä. Henkilöstön sensitiivisyys ja reagointi myös lasten non-verbaaleihin viesteihin on keskeistä. Vuorovaikutustaitojen kehittymistä tuetaan kannustamalla lapsia kommunikoimaan toisten lasten ja henkilöstön kanssa.

Lasten **kielen ymmärtämisen taitoja** tuetaan runsaan kielellisen mallintamisen avulla. Johdonmukainen toiminnan sanallistaminen ja keskusteleminen tukevat lasten sanavarannon kehittymistä. Erilai-

sisä varhaiskasvatuksen tilanteissa käytetään kuvailevaa ja tarkkaa kieltä. Tarvittaessa käytetään kuvia, esineitä ja tukiviittomia.

Lasten **puheen tuottamisen taitojen** kehittymistä seurataan ja ohjataan. Lapsia rohkaistaan puhumaan eri tilanteissa sekä aikuisten että toisten lasten kanssa. Tämä auttaa lapsia käyttämään ja ymmärtämään puhuttua kieltä. Lasten kanssa kiinnitetään vähitellen huomiota myös äänensävyihin ja äänenpainoihin.

Lasten **kielen käyttötaitoja** ohjataan ja kielen käyttöä pohditaan yhdessä lasten kanssa eri tilanteissa. Tavoitteena on tilannetietoisien kielen käytön vahvistuminen. Lasten kanssa harjoitellaan kertomista, selittämistä ja puheen vuorottelua. Lisäksi eläytyminen, huumorin käyttö sekä hyvien tapojen opettelu vahvistavat lasten kielen käyttötaitoja. Tutustuminen erilaisiin teksteihin tukee kielen käyttötaitojen kehittymistä ja auttaa lapsia havaitsemaan puhutun ja kirjoitetun kielen eroja.

Lasten kielellinen ilmaisu monipuolistuu, kun heidän **kielellinen muistinsa** ja **sanavarantonsa** laajenee. Henkilöstön tehtävä on tukea tietoisesti tätä kehitystä. Kielellisen muistin kehittymistä tukevat esimerkiksi lorujen ja laululeikkien käyttö. Kielellä leikkittely, nimeäminen sekä kuvaavien sanojen käyttäminen edistävät lasten kielellisen muistin ja sanavarannon kehittymistä. Kiireetön keskustelu ja lukeminen sekä tarinoiden kerronta tarjoavat mahdollisuuksia pohtia sanojen ja tekstien merkityksiä ja opetella uusia käsitteitä asiayhteyksissä.

Lähiympäristön eri kielten havainnointi tukee lasten **kielitietoisuuden kehittymistä**. Henkilöstön tehtävänä on herättää ja lisätä lasten kiinnostusta suullista ja kirjoitettua kieltä sekä vähitellen myös lukemista ja kirjoittamista kohtaan. Kielen havainnoinnin ja tutkimisen avulla suunnataan lasten huomiota sanojen merkityksistä kielen muotoihin ja rakenteisiin, kuten sanoihin, tavuihin ja äänteisiin. Lapsia rohkaistaan kirjoittamaan ja lukemaan leikillisesti.

Varhaiskasvatuksessa käytetään rikkaita ja vaihtelevia tekstejä. Lasten kanssa tutustutaan monipuolisesti lastenkirjallisuuteen. Lapsille kerrotaan tarinoita, ja heitä kannustetaan itse keksimään niitä. Lasten kertomuksia, loruja ja sanallisia viestejä dokumentoidaan. Monilukutaitoa tukevassa varhaiskasvatuksessa puheen rinnalla käytetään muun muassa visuaalisia, audiivisia ja audiovisuaalisia viestejä sekä tekstejä.

Puheen ja kielen kehityksen tukeminen on osa päivittäistä varhaiskasvatus-toimintaa. Vaikka lapsi ei vielä tuota puhetta, hänen sanavarastonsa ja kielen-sä kehittyvät jatkuvasti. Kasvattaja tukee pienen lapsen puheen tuottamista, sanavarannon kehittymistä ja kuullun ymmärtämistä. Kasvattajan tehtävänä on ohjata lapsen havaintoja, opettaa toimintatapoja sekä kuvailla ja selittää tapahtumia, käyttäen lapsen kehitystasolle ja iälle sopivaa kieltä.

Kielenkehitystä tukeva oppimisympäristö tarjoaa lapselle mahdollisuuden ha-vainnoida puhuttua ja kirjoitettua kieltä. Kielellisen kehityksen tukemiseksi käytetään erilaisia materiaaleja kuten kuvia, lorukortteja, riimejä, kerrontaa, sadutusta, muistipelejä, laululeikkejä ynnä muuta.

Pieni lapsi ilmaisee itseään kokonaisvaltaisesti elein, ilmein ja liikkein. Lapsen kielellistä kehitystä tukevat läheiset ja turvalliset ihmissuhteet, joissa korostuu kasvattajan sensitiivisyys ja kyky vastata lapsen vuorovaikutusaloitteisiin. Kas-vattaja näkee kaikissa hoito-, kasvatus ja opetustilanteissa mahdollisuuden oppia uusia käsitteitä ja sosiaalisia taitoja. Lapselle tulee antaa mallia toiset

huomioon ottavasta ja ystävällisestä puhetavasta, sekä lasten että kasvattajien välillä. Lapsen kasvaessa kielen tehtävä ajattelutoimintojen tukena korostuu, jolloin lapsi oppii luokittelemaan asioita käsittein ja ymmärtämään niiden välisiä suhteita. Kasvattajan avustamana ja mallintamana lapsi oppii keskustelemaan, ratkaisemaan ristiriitoja ja tuomaan leikkiin vuorovaikutteista sisältöä.

Ilmaisun monet muodot

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tavoitteellisesti tukea lasten **musiikillisen, kuvallisen** sekä **sanallisen ja kehoillisen ilmaisun** kehittymistä sekä tutustuttaa heitä eri taiteenaloihin ja kulttuuriperintöön. Lasten ilmaisulle on luonteenomaista kokonaisvaltaisuus ja ilmaisun eri muotojen luova yhdisteleminen. Taiteellinen kokeminen ja ilmaiseminen edistävät lasten oppimisedellytyksiä, sosiaalisia taitoja ja myönteistä minäkuvausta sekä valmiuksia ymmärtää ja jäsentää ympäröivää maailmaa. Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät, kun lapset tutkivat, tulkitsevat ja luovat merkityksiä erilaisia ilmaisun taitoja harjoitteleamalla. Kyky kuvitella ja luoda mielikuvia on keskeistä myös lapsen eettisen ajattelun kehittymiselle. Kulttuuriperintöön, taiteeseen ja ilmaisun eri muotoihin tutustuminen vahvistaa lasten osaamista myös monilukutaidon sekä osallistumisen ja vaikuttamisen osa-alueilla.

Kulttuuri on tärkeä osa lapsen identiteettiä. Varhaiskasvatuksessa lapsille tarjotaan mahdollisuuksia nähdä ja kokea monipuolisesti taidetta ja kulttuuria. Taiteeseen ja kulttuuriin liittyvät kokemukset vahvistavat lasten kykyä omaksua, käyttää ja tuottaa kulttuuria. Samalla lapset oppivat ymmärtämään taiteen ja kulttuuriperinnön merkitystä ja arvoa.

Ilmaisun eri muodot tarjoavat lapsille keinoja kokea ja hahmottaa maailmaa heitä puhuttelevalla ja innostavalla tavalla. Taiteellinen ilmaisu tarjoaa lapsia motivoivia keinoja havaintojen, tunteiden ja luovan ajattelun näkyväksi tekemiseen. Ilmaisun eri muotoihin tutustutaan moniaistisesti, erilaisia työtapoja, oppimisympäristöjä sekä lähiympäristön kulttuuritarjontaa hyödyntäen. Oppimisympäristöjen esteettisyys, innostavuus, saatavilla olevat monipuoliset välineet ja materiaalit sekä riittävä ohjaus ovat merkityksellisiä ilmaisumuotoihin tutustuttaessa.

Taidekasvatus sisältää sekä spontaania että ennalta suunniteltua toimintaa. Ilmaisun ja oppimisen prosesseissa korostuu kokeilu, tutkiminen, tekemisen eri vaiheiden harjoittelu ja niiden dokumentointi. Jokaisen lapsen yksilöllistä ilmaisua tuetaan ja lasten yhteisille luoville prosesseille annetaan riittävästi aikaa ja tilaa. Henkilöstön, lasten ja yhteistyökumppaneiden erityisosaamisen hyödyntäminen rikastuttaa taidekasvatusta.

Varhaiskasvatuksen **musiikillisen ilmaisun** tavoitteena on tuottaa lapsille musiikillisia kokemuksia sekä vahvistaa lasten kiinnostusta ja suhdetta musiikkiin. Lapsia ohjataan elämykselliseen kuuntelemiseen ja ääniympäristön havainnointiin. Lasten valmiudet hahmottaa musiikkia sekä äänen kestoja, tasoa, sointiväriä ja voimaa kehittyvät leikinomaisen musiikillisen toiminnan kautta. Heidän kanssaan lauletaan, loruillaan, kokeillaan erilaisia soittimia, kuunnellaan musiikkia ja liikutaan musiikin mukaan. Lapset saavat kokemuksia perussykkeestä, sanarytmeistä ja kehosoitamisesta. Lapsia rohkaistaan käyttämään mielikuvitustaan ja ilmaisemaan musiikin herättämiä ajatuksia ja tunteita esimerkiksi kertoen, kuvallisesti ilmaisten tai tanssien. Lapset saavat myös kokemuksia musiikin tekemisestä yhdessä sekä pienimuotoisten musiikkiesitysten harjoitteluprosesseista ja esiintymistilanteiden tuomasta onnistumisen ilosta.

Musiikkikasvatuksessa painottuu lapsen ja aikuisen välinen lämmin ja turvallinen vuorovaikutussuhde. Sen tavoitteena on tarjota lapselle musiikkielämyksiä, joihin lapsi voi itse aktiivisesti osallistua kuuntelemalla, laulamalla, soittamalla tai liikkumalla. Lapsen aktiivisen kuuntelutaidon kehittäminen on eräs tärkeimmistä tavoitteista varhaisiän musiikkikasvatuksessa, sillä kuuntelemisen taito on kaiken toiminnan lähtökohtana ja oppimisen edellytyksenä.

Pienillä lapsilla laulaminen ja loruilu yhdistetään erilaisiin perushoito- ja leikkitalanteisiin. Laulun sanojen tulisi vastata lapsen kielellistä kehitystä ja lapsen omaa sanavarastoa. Yksinkertaiset lorut ja sormileikkilaulut ovat parhaimpia lauluhetkiä arjessa. Leikki ja laulaminen on hyvä liittää erilaisiin leikkitalanteisiin ja kuviteltuihin tilanteisiin, koska lapsi pystyy heittäytymään kulloinkin tekeillä olevaan asiaan, kun se on lähellä hänen omaa kokemusmaailmaansa. Lapset nauttivat, että asioita toistetaan paljon. Toistojen myötä lapset saavat kokemuksen yhteenkuuluvuudesta ja onnistumisesta.

Kolmannesta ikävuodesta eteenpäin lapsi alkaa nauttia ryhmässä laulamista ja musisoinnista yhdessä muiden kanssa. Lasta alkavat kiinnostaa vaativammat piiri- ja laululeikit. Lapsi kokee musiikin kautta voimakkaita tunnetiloja joihin hän eläytyy. Musiikin kuuntelu voidaan yhdistää muun muassa piirtämiseen, maalaamiseen, roolileikkeihin ja satuihin. Kolmevuotias lapsi osaa jo yhdistää melodiatajunsaa, rytmitajunsaa, motoriikkansa ja laulamisaansa. Kehonsoittimien lisäksi lasten käytettävissä tulisi olla riittävästi myös muita soittimia, joiden avulla lapset voivat kokea musiikillisia perusasioita kuten rytmiä, melodiaa, nopeuden vaihtelua sekä erilaisia sointivärejä. Lapsille on annettava riittävästi aikaa tutustua soittimiin ennen niiden käyttöönottoa.

Pienten lasten musiikkikasvatusta perustuu paljolti spontaaniuteen eli laulamista ja musisointia tulee tapahtua useita kertoja päivässä. Laulaminen ja loruilu yhdistetään erilaisiin perushoitotilanteisiin. Kasvattajan tehtävänä on laulaa yksinkertaisia sävelmiä, jotta musiikin perusrytmi alkaa hahmottua lapsen mielessä. Aikuisen tehtävänä on huolehtia, että hän aloittaa laulut lapsille sopivalta sävelkorkeudelta. Laulunopeuden täytyy olla tarpeeksi hidas, jotta lapsi ehtii laulaa myös laulujen sanat. Varhaiskasvatuksessa työskentelevällä on suuri vastuu lapsen äänen käytön ja laulamisen taidon kehittämisestä. Lasta tulee rohkaista ja innostaa oman äänensä löytämiseen ja erilaisten äänenkäyttötapojen kokeilemiseen. Lauluja valittaessa on hyvä muistaa, että lastenlaulut voidaan jakaa lasten kanssa laulettaviin lauluihin, lapsille laulettaviin lauluihin (lapset kuuntelevat) ja lasten omiin lauluihin (lapset laulavat itsekseen). Kasvattaja opettaa lapsille musiikillisia perusasioita ja soittimien käyttöä.

Kuvallisen ilmaisun tavoitteena on kehittää lasten suhdetta kuvataiteeseen, muuhun visuaaliseen kulttuuriin ja kulttuuriperintöön. Lapsilla on mahdollisuus nauttia kuvien tekemisestä sekä saada esteettisiä elämyksiä ja kokemuksia taiteen äärellä. Lapset harjoittavat kuvallista ajatteluaan, havainnointiaan ja kuvien tulkintaa monipuolisen kuvailmaisun avulla. Kuvan tekemisen taitoja kehitetään moniaistisesti sekä yhteyksiä muihin ilmaisun muotoihin rakentaen. Lapset kokeilevat erilaisia kuvan tekemisen tapoja, välineitä ja materiaaleja esimerkiksi maalaamalla, piirtämällä, rakentamalla ja me-

diaesityksiä tekemällä. Lasten kanssa havainnoidaan heidän itse tekemiään kuvia, taideteoksia, mediasisältöjä, esineitä sekä rakennetun ja luonnon ympäristön kohteita. Lapsia ohjataan tulkitsemaan ja kertomaan ajatuksiaan kuvallisista viesteistä. Kuvia tarkasteltaessa kiinnitetään huomiota esimerkiksi väreihin, muotoihin, materiaaleihin, tekijään, esitysyhteyteen ja kuvien herättämiin tunteisiin.

Suunnittelutaitoja, luovaa ongelmaratkaisua, rakenteiden, materiaalien ja tekniikoiden tuntemusta harjoitellaan käsityöllisen toiminnan kuten muovailun, rakentelun, ompelun ja nikkaroinnin avulla. Käsityöllisen toiminnan ja ilmaisun tavoitteena on tarjota lapsille tekemisen, kokemisen ja oivaltamisen iloa sekä nautintoa työskentelystä, jossa oma luovuus ja kädenjälki näkyvät. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia itse kokeilla, tutkia ja yhdistellä erilaisia pehmeitä ja kovia materiaaleja sekä opetella työskentelyssä tarvittavia tekniikoita. Lapset saavat ideoida ja toteuttaa erilaisia teoksia ja esineitä. Lasten käsityöllisessä toiminnassa voidaan tarkastella ja hyödyntää sekä lasten taustoihin liittyviä että paikallisia käsityöperinteitä.

Kuvallisen ilmaisun avulla lapsi harjoittelee eläytymistä, näkemistä, kokemista, itse tuottamista ja erilaisten välineiden ja materiaalien käyttöä. Taidekasvatus antaa lapselle mahdollisuuden kokonaisvaltaiseen, aisteihin, tunteisiin ja mielikuvitukseen perustuvaan pohtimiseen ja oppimiseen.

Pienten lasten kuvataidekasvatus on aistimusten ja tuntemusten etsimistä ja löytämistä materiaalien avulla. Samalla lapsi voi tutustua vähän kerrallaan materiaaleihin ja välineisiin. Kasvattajan on tärkeää muistaa, että lapsi haluaa toistaa yhä uudestaan ja uudestaan samoja asioita. Tekeminen, yhdessä tutun ja turvallisen aikuisen kanssa, on alle kolmevuotiaalle lopputulosta tärkeämpää. Lapsen kasvaessa työskentely itsessään alkaa muodostua lapselle tärkeäksi ja hän kertoo ja kuvailee tekemäänsä työskennellessään. Yhtä tärkeää kuin kuvien tekeminen, on niiden tarkastelu. Kasvattajan tehtävänä on ohjata lasta monipuoliseen havainnointiin. Lasta voidaan ohjata tunnustelemaan erilaisia materiaaleja, muotoja ja rakenteita sekä haistelemaan eri materiaalien tuoksua.

Kasvattajan tehtävänä on pohjustaa tekemistä lapsen kokemusmaailmaa kohden ja motivoida lasta taiteen tekemiseen. Hänen tulee antaa tilaa, aikaa ja rauhaa lapsen omalle mielikuvitukselle ja luovuudelle. Taiteessa lapselle kaikki on mahdollista, mikä kasvattajan tulee huomioida omassa toiminnassaan siten, että hän toimii lapsen innoittajana ja tukijana. Aikuinen sanoittaa ja myötäilee lapsen toimintaa sekä ihastelee ja kunnioittaa lapsen työtä ja ilmaisua. Näin hän samalla auttaa lasta eteenpäin taiteen tekemisessä ja kokemisessa. Taide herättää lapsessa tunteita, joista tulee keskustella lapsen kanssa.

Kuvataiteen ohjauksessa on tärkeää, että edetään johdonmukaisesti ja aikaa käyttäen. On tärkeää huomioida, että lapsille on aina tarjolla monipuolisesti erilaisia materiaaleja ja välineitä. Kasvattajan tehtävänä on opettaa näiden materiaalien ja välineiden käyttöä. Pelkkä esteettinen ympäristö voi jo sellaisenaan olla lapselle taide-elämys. Vierailut museo- ja taidenäyttelyissä avaavat uusia ovia taiteen maailmaan. Aikuinen tulee sanoittaa ja opettaa lapselle ympärillä näkyvän taiteen havainnointia sekä tuoda monipuolisesti taidetta lapsen maailmaan. Tärkeintä on kasvattajan osoittama kiinnostus lapsen työskentelyä kohtaan eli kannustus ja kuuntelu. Havainnoidessaan lasta, kasvatta-

ja saa tietoa muun muassa lapsen kädentaitojen kehityksestä ja siitä vaiheesta, jolla lapsi työskentelee.

Lapsia rohkaistaan **sanalliseen** ja **keholliseen ilmaisuun** esimerkiksi draaman, tanssin ja leikin keinoin. Tavoitteena on, että harjoitukset ja leikit tarjoavat lapsille mahdollisuuden monipuoliseen kielelliseen ja keholliseen kokemukseen, ilmaisuun ja viestintään. Lasten mielikuvituksesta nousevia tai heidän kokemiaan ja havaitsemiaan asioita työestetään yhdessä. Lapset saavat kokemuksia sekä spontaanista ilmaisusta että yhteisesti suunnitellusta, toteutetusta ja arvioidusta luovasta prosessista. Toiminnassa hyödynnetään monipuolisesti esimerkiksi lastenkirjallisuutta, sanataidetta, teatterin eri muotoja, tanssia ja sirkusta.

Draama on osa lapsen sanallista ja kehollista ilmaisua. Lapset saavat draamalliset kokemuksensa ensimmäisten ikävuosien aikana erilaisten tunnesävyjen kautta aikuisen ollessa kiinteässä vuorovaikutuksessa lapseen. Aikuinen käyttää erilaisia äänenpainoja, ilmeitä ja eleitä, mikä vaikuttaa lapsen kielen oppimiseen jo ennen kuin lapsi ymmärtää varsinaista puhetta. Lapsi tutustuu draaman keinoihin jo pienenä kansanperinteestä siirtyneiden lorujen, hokemien, laulujen, sormileikkien, hyppelyjen ja köröttelyjen kautta. Ne johdattelevat lasta rytmin, liikkeen, sanoilla leikkimisen ja äänensävyjen maailmaan.

Lapsille kerrotaan satuja vapaasti suorassa vuorovaikutuksessa. Silloin lapsen kuulema tarina muuttuu sisäiseksi näkemiseksi, joka rikastuttaa lapsen mielikuvitusmaailmaa. Kolmannella ikävuodella lapset alkavat jo leikkiä roolileikkijä, jossa on paljon samoja elementtejä kuin draamassa. Leikkiessään lapsi kehittää leikin tarinaa ja jokaisella henkilöllä on oma roolinsa. Roolivaatteet innostavat lasta eläytymään erilaisiin rooleihin. Lapsen, joka leikkii paljon roolileikkijä, onkin helppo siirtyä aikuisen ideoimien harjoitusten ja näytelmien pariin. Lapsille tulee antaa mahdollisuuksia sekä katsoa itse näytelmiä että esittää omaa teatteria. Esiintyessään yleisölle lapset saavat jakamatonta huomiota ja he voivat olla tähtiä.

Kasvattajan on huomioitava, että satuja ja tarinoita on sekä kerrottava että luettava lapsille. Kasvattajan tulee heittäytyä tarinan rooleihin ja tunnelmiin käyttäen ääntään, eleitään ja ilmeitään vaihtelevasti. Aiheiden valinnassa kasvattaja ottaa huomioon lapsiryhmän kiinnostuksen kohteet sekä lasten kyvyn keskittyä ja eläytyä tarinoihin. Kasvattaja voi myös yhdessä lasten kanssa keksiä tarinoita, tähän hyväksi koettu menetelmä on saduttaminen. Saduttaminen vahvistaa lapsen itsetuntoa, syventää kasvattajan ja lapsen keskinäistä vuorovaikutusta ja antaa kasvattajalle kuvan lapsen sen hetkisestä kehitystasosta.

Varhaiskasvatuksessa kehollisen ilmaisun tavoitteena on mahdollistaa lasten erilaisten, myönteisten kokemusten saaminen muun muassa perinneleikkien ja -tanssien kautta. Tämä toteutuu parhaiten lapsesta itsestään lähtevän ilmaisun kautta, jota aikuinen tietoisesti ohjaa. Jokaisella lapsella on oma erityinen liikekielensä ja sen vahvistaminen tukee lapsen kasvua ja kehitystä kokonaisvaltaisesti. Sen avulla luodaan perustaa hyvälle itsetunnolle ja rohkaistaan fyysiseen ilmaisuun yksin ja osana ryhmää.

Sadut ja tarinat ovat hyviä tanssiin innostajia. Tärkeää on antaa lapselle mahdollisuus harjoitella monipuolisesti omaa kehon hallintaansa tarjoamalla esimerkiksi leikkejä joissa voidaan harjoitella lihasjännityksen säätöä, kykyä tuottaa erilaisia muotoja kehossa, kykyä ja uskallusta luoda erilaisia liikkeitä itsenäisesti sekä kykyä kokeilla kontaktin ottamista toiseen lapseen. Kasvattajan oma innostunut osallistuminen kulloiseenkin tekemiseen on lapselle tärkeä malli.

Minä ja meidän yhteisömme

Lasten elinpiiri laajenee heidän aloittaessaan varhaiskasvatuksen kodin ulkopuolella. Kodin perinteiden, toimintamallien, arvojen ja katsomusten lisäksi lapset kohtaavat toisenlaisia tapoja ajatella ja toimia. Varhaiskasvatuksen tehtävä on kehittää lasten valmiuksia ymmärtää lähiyhteisön monimuotoisuutta ja harjoitella siinä toimimista. Tehtävää lähestytään **eettisen ajattelun, katsomusten, lähiyhteisön menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden** sekä **median** näkökulmista. Toiminnassa voidaan käyttää monipuolisesti esimerkiksi satuja, musiikkia, kuvataidetta, leikkiä, draamaa, erilaisia mediasisältöjä sekä vierailijoita, vierailuja ja lähiympäristön tapahtumia. Minä ja meidän yhteisömme -oppimisen alue tukee erityisesti lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (luku 2.7).

Eettisen ajattelun taitojen kehittymistä tuetaan pohtimalla lasten kanssa eri tilanteissa esiintyviä tai lapsia askarruttavia eettisiä kysymyksiä. Teemat voivat liittyä esimerkiksi ystävyyteen, oikean ja väärän erottamiseen, oikeudenmukaisuuteen tai pelon, surun ja ilon aiheisiin. Eettisiä kysymyksiä käsitellään lasten kanssa niin, että he voivat tuntea olonsa turvallisiksi ja hyväksytyksi. Lasten kanssa pohditaan myös ryhmän sääntöjä ja niiden perusteita.

Eettisen ajattelun taitojen kehittämisessä tärkeää on kasvattajan antama käytäytymisen malli lapselle. Kasvattajan on oltava kaikessa toiminnassaan johdonmukainen. Hänen on sitouduttava yksikössä sovittuihin toimintatapoihin niin, että lapsi ja hänen perheensä kokevat tulleet kohdelluksi oikeudenmukaisesti. Tämä edellyttää kasvattajayhteisöltä jatkuvaa keskustelua kasvatuseriaatteista ja – käytänteistä. Kasvattajalta edellytetään läsnäoloa jokaisessa arjen tilanteessa, jotta hän voi puuttua lasten välisiin erimielisyyksiin. Näissä tilanteissa lapsen kanssa käydään keskustelua siitä, mitä on tapahtunut ja miltä toisesta lapsesta tai aikuisesta tuntuu. Anteeksi pyytämistä ja -antamista harjoitellaan kasvattajan ohjauksen avulla. Lapsen sallitaan myös olla eri mieltä toisen kanssa.

Varhaiskasvatuksen **katsomuskasvatuksessa** yhteisen tutustumisen kohteena ovat lapsiryhmässä läsnä olevat uskonnot ja muut katsomukset. Uskonnottomuutta tarkastellaan muiden katsomusten rinnalla. Tavoitteena on edistää keskinäistä kunnioitusta ja ymmärrystä eri katsomuksia kohtaan sekä tukea lasten kulttuuristen ja katsomuksellisten identiteettien kehittymistä. Lasten kanssa tutustutaan erilaisiin katsomuksiin ja niihin liittyviin perinteisiin. Luontevia tapoja tarkastella katsomuksia ovat esimerkiksi vuodenkiertoon liittyvät juhlat ja tapahtumat sekä päivittäiset tilanteet, kuten pukeutuminen tai ruokailu. Lasten ihmettelylle annetaan tilaa, ja heidän kanssaan pohditaan heitä askarruttavia elämänskysymyksiä.

Katsomuskasvatuksessa tehdään yhteistyötä huoltajien kanssa kunkin perheen taustaa, katsomuksia ja arvoja kuullen ja kunnioittaen. Katsomuskasvatus tukee muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (ks. luku 2.7).

Kasvattajan tehtävänä on lapsen ja hänen perheeseensä tutustuessaan keskustella perheen kulttuurisista ja katsomuksellisista näkemyksistä. Kasvattajalta edellytetään kunnioittavaa suhtautumista erilaisiin kulttuureihin ja katsomuksiin, jotka huomioidaan ryhmän toiminnassa. Kasvattaja hankkii tietoa oman työnsä tueksi lapsiryhmässään esiintyvistä kulttuureista ja katsomuksista ja hyödyntää vanhempien asiantuntemusta eri kulttuureihin ja katsomuksiin tutustuttaessa. Kasvattajalta edellytetään herkkyyttä kuulla lasten elämänskysymyksiä ja tarttua niihin lapsen ikätason mukaisesti. Pohdittaessa lasten esittämiä kysymyksiä on tärkeää tuoda esille erilaisten kulttuurien ja katsomusten olemassaolo ja moninaisuus. Näin tuetaan lapsen itsetunnon kehittymistä ja toisia kunnioittavaa asennetta. Vuodenkiertoon liittyvät juhlapyhät sekä niihin liittyvät laulut ja leikit liittyvät katsomuskasvatukseen. Ne ovat kulttuuriperinnön siirtämistä sukupolvelta toiselle. Tunnelma, estetiikka, esiinnot, symbolit, kuvat, musiikki ja taide tarjoavat monipuolisen oppimisympäristön aineksia. Lapsella on myös oikeus hiljentymiselle. Seurakunnan kanssa tehtävä yhteistyö on kuvattu luvussa 3.3.

Lähiyhteisön menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta pohtimalla suunnataan lasten mielenkiintoa historiallisiin asioihin sekä hyvän tulevaisuuden rakentamiseen. Lisäksi tarkastellaan lasten kasvuympäristöjen moninaisuutta. Lapsille luodaan mahdollisuuksia eläytyä menneisyyden tapahtumiin ja tilanteisiin. Tärkeitä tiedon lähteitä ovat lapset ja heidän henkilöhistoriansa, lähiyhteisön jäsenet, esineistöt ja ympäristöt. Lisäksi voidaan hyödyntää lasten huoltajien asiantuntemusta heidän omasta kulttuuriperinnöstään. Menneeseen aikaan voidaan tutustua esimerkiksi lasten isovanhempien lapsuuden leikkien ja musiikin avulla. Nykyhetkeä tarkastellaan käsittelemällä lasten kanssa heitä askarruttavia tai kiinnostavia ajankohtaisia asioita. Lasten kanssa tarkastellaan myös lähiyhteisön moninaisuutta sitä kunnioittaen. Tarkastelun kohteena ovat muun muassa ihmisten, sukupuolten ja perheiden moninaisuus. Tavoitteena on kasvattaa lapsia ymmärtämään, että ihmiset ovat erilaisia mutta samanarvoisia.

Menneisyyden ja nykyisyyden lisäksi on tärkeää pohtia tulevaisuutta ja sitä, miten voimme vaikuttaa suotuisan tulevaisuuden toteutumiseen. Tulevaisuuden pohdinta voi liittyä esimerkiksi tulevan vuodenajan leikkien tai oman oppimisympäristön suunnitteluun. Lasten kanssa voidaan esimerkiksi rakentaa tulevaisuuden mielikuvitusmaailmoja tai pohtia tulevaa lapsia kiinnostavien ammattien kautta.

Kasvattajan tehtävänä on havainnoida lapsen kiinnostuksen heräämistä menneisyyteen ja nykyisyyteen. Asioita käsitellään ja tutkitaan lapsen kanssa keskustellen ja havainnollistaen erilaisten esineiden ja dokumenttien avulla sekä hyödyntäen tieto- ja viestintäteknologiaa. Retket lähiympäristöön ja erilaisiin kohteisiin esimerkiksi kirjastoon, taidenäyttelyyn, vanhainkotiin tai historialliseen kohteeseen tuovat lapselle oman kulttuurin tuntemusta ja avartavat lapsen kokemusmaailmaa.

Vihdin varhaiskasvatuksessa huomioidaan juhlapyhät sekä Suomen historiaa. Näiden perinteiden kautta tuodaan esille ja jatketaan suomalaisen kulttuurin kansanperinnettä. Kasvattajan tehtävänä on ohjata lapsi tuntemaan avointa ja kunnioittavaa suhtautumista myös muita kulttuureita kohtaan.

Varhaiskasvatuksessa **mediakasvatuksen** tehtävänä on tukea lasten mahdollisuuksia toimia aktiivisesti ja ilmaista itseään yhteisössään. Lasten kanssa tutustutaan eri medioihin ja kokeillaan median tuottamista leikinomaisesti turvallisissa ympäristöissä. Lasten elämään liittyvää mediasisältöä ja sen todenmukaisuutta pohditaan yhdessä lasten kanssa. Samalla harjoitellaan kehittyvää lähde- ja mediakriittisyyttä. Lapsia ohjataan käyttämään mediaa vastuullisesti ottaen huomioon oma ja toisten hyvinvointi. Mediassa esiintyviä teemoja voidaan käsitellä lasten kanssa esimerkiksi liikunnallisissa leikeissä, piirtämällä tai draaman keinoin.

Mediakasvatuksen tavoitteena on lapsen medialukutaidon kehittyminen myönteisessä ja turvallisessa ympäristössä. Mediakasvatuksen avulla lapsi oppii käyttämään ja luomaan mediaa, kokee osallisuutta ja oppii turvallisen median käytön. Lapsi on aktiivinen median käyttäjä. Hän nauttii ja eläytyy mediasisältöihin. Kasvattajan tehtävänä on tarjota lapselle turvallinen oppimisympäristö, jossa median käyttötaitoja harjoitellaan yhdessä aikuisen ja toisten lasten kanssa vuorovaikutuksessa. Kasvattaja tukee lasta mediakriittisyyteen. Tieto- ja viestintätekniset välineet ovat osa lapsen arkea ja hän osaa valita käyttötarkoitukseen sopivia välineitä. Lapsi luo mediaa leikkien ja kokeillen. Media on luovuuden lähde ja mediasisällöt ruokkivat lapsen mielikuvitusta. Lapsi rakentaa identiteettiään ja suhdettaan mediaan itseilmaisun kautta. Mediasisällöt näkyvät lapsen leikeissä, piirroksissa ja puheissa. Lapsi on mediaturvaa saaja. Yhdessä huoltajien kanssa kasvattaja suojelee lasta epäsuotuisilta sisällöiltä ja liialliselta tieto- ja viestintätekniisten välineiden käytöltä.

Tutkin ja toimin ympäristössäni

Varhaiskasvatuksen tehtävä on antaa lapsille valmiuksia havainnoida, jäsentää ja ymmärtää ympäristöään. Lapsia ohjataan tutkimaan ja toimimaan luonnossa ja rakennetussa ympäristössä. Varhaiskasvatus tukee lasten **matemaattisen ajattelun** kehittymistä sekä vahvistaa myönteistä suhtautumista matematiikkaan. Varhaiskasvatukseen sisältyy myös **ympäristökasvatusta** ja **teknologiakasvatusta**. Oppimisympäristöihin liittyvät omakohtaiset havainnot, kokemukset ja elämykset auttavat lapsia ymmärtämään syy- ja seuraussuhteita sekä kehittymään ajattelijoina ja oppijoina. Lasten kehittyvä taito nimetä asioita sekä käyttää erilaisia käsitteitä edistää monilukutaitoa.

Lapsella on luontainen taipumus havainnoida ja tutkia ympäristöään. Tutkiessaan lapsi oppii ja oivaltaa jatkuvasti uutta. Pienen lapsen liikkumisen kehittyessä, hänen elinpiirinsä laajenee ja tutkimisen taidot monipuolistuvat. Lapsi ihmettelee, pohtii, yrittää ja erehtyy. Kasvattajan tulee mahdollistaa lapselle ympäristöönsä tutustuminen lapselle luontaisella tavalla. Lapsen kasvaessa ja kielen kehittyessä lapsen ajattelun taidot monipuolistuvat. Tutkimisesta ja havainnoinnista tulee tietoista toimintaa, jolloin lapsi alkaa hyödyntää toimintaympäristöään entistä aktiivisemmin. Lapsi kokee oppimisen iloa omien kokemustensa kautta. Kasvattaja on kiinnostunut lapsen aloitteista ja mielenkiinnon kohteista. Yhdessä lapsen ja lapsiryhmän kanssa ihmetellen, tutkien ja pohtien kasvattaja ohjaa lasta vuorovaikutuksessa tapahtuvaan oppimiseen. Kasvattaja muokkaa oppimisympäristöä ja hyödyntää lähiympäristöä tukeakseen lapsen tutkimista.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tarjota oivaltamisen ja oppimisen iloa **matemaattisen ajattelun** eri vaiheissa oleville lapsille. Lapset tutustuvat matematiikkaan ja sen osa-alueisiin havainnollisen ja leikinomaisen toiminnan myötä. Lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota päivittäisissä tilanteissa ja ympäristössä ilmenevään matematiikkaan. Lapsia innostetaan pohtimaan ja kuvailemaan matemaattisia havaintojaan. Havaintoja ilmaistaan ja tarkastellaan esimerkiksi kehollisesti tai eri välineiden ja kuvien avulla. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia luokitella, vertailla ja asettaa järjestykseen asioita ja esineitä sekä löytää ja tuottaa säännönmukaisuuksia. Lapsia kannustetaan myös oppimisympäristöön liittyvien ongelmien löytämisessä, pohtimisessa ja päättelyssä sekä ratkaisujen etsimisessä.

Lukukäsitteen kehittymistä tuetaan monipuolisesti vuorovaikutteisissa tilanteissa, esimerkiksi leikkiä ja lapsia houkuttelevia materiaaleja hyödyntäen. Lapsia innostetaan havainnoimaan lukumääriä ympäristöstä ja taitojen karttuessa liittämään ne lukusanaan ja numeromerkkeihin taitojensa mukaan. Lukujonotaitoja ja nimeämistä voidaan kehittää esimerkiksi lorujen ja riimien avulla. Lasten kanssa kokeillaan mittaamista ja harjoitellaan sijainti- ja suhderekäsitteitä esimerkiksi liikuntaleikeissä, piirtäen tai eri välineiden avulla.

Erilaisilla harjoituksilla tuetaan lasten tilan ja tason hahmottamista. Lapsia kannustetaan tutkimaan kappaleita ja muotoja sekä leikkimään niillä. Lasten geometrisen ajattelun vahvistamiseksi heille järjestetään mahdollisuuksia rakenteluun, askarteluun ja muovailuun. Aikakäsitettä avataan esimerkiksi vuorokauden- ja vuodenaikoja havainnoimalla.

Varhaiskasvatuksen oppimisympäristön tulee tarjota lapselle sellaisia mahdollisuuksia ja materiaalia matemaattisen ajattelun kehittymiselle, jotta oppiminen tapahtuu lapsen omassa kokemusmaailmassa. Kasvattajan tehtävänä on luoda oppimisympäristö, joka innostaa lasta matemaattiseen ajatteluun ja taitojensa kehittämiseen.

Pienellä lapsella matemaattinen ajattelu ja oppiminen tapahtuvat arkisissa tilanteissa. Oma keho on pienen lapsen luonteva työkalu matemaattisten käsitteiden omaksumiselle. Kasvattajan tehtävänä on sanoittaa lapselle arjen eri tilanteissa matemaattisia käsitteitä. Lapsen kasvaessa korostuu oppimisympäristön tarjoamien virikkeiden merkitys. Kasvattajan tulee huolehtia, että oppimisympäristöstä löytyy lasta kiinnostavia matemaattisia pelejä ja välineitä, jotka ovat vapaasti lapsen saatavilla. Matemaattisia taitoja voidaan harjoitella erilaisissa oppimisympäristöissä laskien, luokitellen sekä verraten ympäristön asioita ja esineitä.

Ympäristökasvatuksen tavoitteena on vahvistaa lasten luontosuhdetta ja vastuullista toimimista ympäristössä sekä ohjata heitä kohti kestäväää elämäntapaa. Ympäristökasvatus sisältää kolme ulottuvuutta: oppiminen ympäristössä, oppiminen ympäristöstä sekä toimiminen ympäristön puolesta. Lähiluonto sekä rakennettu ympäristö ovat sekä oppimisen kohteita että oppimisympäristöjä.

Luonnossa ja rakennetussa ympäristössä retkeily sekä ympäristön tutkiminen ovat tärkeä osa varhaiskasvatusta. Myönteisten kokemusten kautta lapsi oppii nauttimaan luonnosta ja lähiympäristöstä ja hänen ympäristösuhteensa vahvistuu. Luonnon ilmiöitä havainnoidaan eri aistein ja eri vuodenaikoina. Niistä keskustellaan ja niitä tutkitaan. Samalla opetellaan ympäristöön liittyvien käsitteiden käyttöä. Eri kasvi- ja eläinlajien tunnistamisen harjoittelu vahvistaa luonnon tuntemusta. Lasten kanssa opetellaan etsimään tietoa heitä kiinnostavista asioista. Luonto voi olla myös esteettisen kokemisen ja rauhoittumisen paikka.

Lapsia ohjataan kunnioittamaan luontoa, sen kasveja ja eläimiä. Ympäristökasvatuksella edistetään kestävään elämäntapaan kasvamista sekä siinä tarvittavien taitojen harjoittamista. Näitä käytännön taitoja ovat esimerkiksi roskaamaton retkeily, kohtuullisuuden ja säästäväisyyden opettelu, ruokailuun liittyvä vastuullisuus, energian säästäminen sekä jätteiden vähentäminen esimerkiksi kierrätyksen, tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön avulla. Samalla lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota tekojen vaikutuksiin.

Ympäristökasvatuksen aiheet kumpuavat lasten omasta kokemusmaailmasta vuodenaikojen vaihtelun ja niihin liittyvien ilmiöiden kautta. Kasvattaja opettaa lapselle sekä rakennetun ympäristön että ympäröivän luonnon kunnioittamista. Kasvattaja tarttuu lapsen aloitteisiin siinä ympäristössä, missä oppiminen kulloinkin tapahtuu ja etsii yhdessä lasten kanssa lisätietoa tutkittavaan aiheeseen. Lapselle tarjotaan erilaisia kokemuksia luonnossa liikkumiseen sekä luonnon ja luonnossa tapahtuvien ilmiöiden tutkimiseen. Lähiympäristön tarjoamien retkeily- ja tutkimismahdollisuuksien hyödyntäminen on Vihdissä luonteva osa päivittäistä varhaiskasvatustoimintaa. Kestävä kehitys on osa ympäristökasvatusta.

Teknologiakasvatuksen tavoitteena on kannustaa lapsia tutustumaan tutkivaan ja kokeilevaan työtapaan. Lapsia ohjataan myös havainnoimaan ympäristön teknologiaa ja keksimään omia luovia ratkaisuja. Lapsia rohkaistaan tekemään kysymyksiä, etsimään niihin yhdessä vastauksia ja tekemään päätelmiä.

Lasten kanssa havainnoidaan arjessa esiintyviä teknisiä ratkaisuja ja tutustutaan tietoteknologiaan laitteisiin sekä niiden toimintaan. Erityistä huomiota kiinnitetään koneiden ja laitteiden turvalliseen käyttöön. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia toteuttaa omia ideoitaan esimerkiksi rakennellen eri materiaaleista sekä kokeilla eri laitteiden toimintaa. Lapsia kannustetaan kuvailemaan tekemiään ratkaisuja. Pulmia ratkotaan ja onnistumisista iloitaan yhdessä. Tavoite on, että lasten omakohtaisten kokemusten myötä herää ymmärrys siitä, että teknologia on ihmisen toiminnan aikaansaamaa. Toiminnassa voidaan hyödyntää lähiympäristön teknologisia ratkaisuja, esimerkiksi leluja, ja tutkia niiden toimintaperiaatteita.

Teknologiakasvatuksen kohteena on koko ihmisen rakentama ympäristö. Kasvattajan tehtävänä on yhdessä lasten kanssa havainnoida ja ihmetellä ympäristössä olevia teknologisia ratkaisuja ja tukea lasten ajattelua lisääntyvän informaation käsittelyssä. Kasvattaja hyödyntää teknologian tarjoamat mahdollisuudet tiedon hankinnassa yhdessä lasten kanssa ja opettaa lapselle kriittistä ajattelua. Varhaiskasvatuksessa on tärkeää, että lapselle annetaan ensimmäisiä valmiuksia teknologisen lukutaidon kehittymiseen. Kasvattajan tulee mahdollistaa lasten tavoitteellinen työskentely teknologian parissa. Lapset toimivat tietokoneella usein yhdessä, jolloin toteutuu myös lasten välinen vuorovaikutus. Yhteistyön onnistuminen edellyttää, että lasten ohjelma etenee lasten valintojen mukaan ja ohjelman avulla lapset voivat pyrkiä yhdessä suunnitellen yhteisiin tavoitteisiin.

Varhaiskasvatuksessa lapselle mahdollistetaan erilaisten teknologisten ratkaisujen tutkiminen hänen omien mielenkiinnon kohteidensa mukaan. Ympäristössä esiintyviä teknologisia ratkaisuja pohditaan vuorovaikutuksessa kasvat-

tajan ja muun lapsiryhmän kanssa. Lapset tutustuvat teknologiaan erilaisin varhaiskasvatukselle tyypillisin toimintatavoin.

Kasvan, liikun ja kehityn

Kasvan, liikun ja kehityn -oppimisen alueeseen sisältyy **liikkumiseen, ruokakasvatukseen, terveyteen ja turvallisuuteen** liittyviä tavoitteita. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on luoda pohja lasten terveyttä ja hyvinvointia arvostavalle sekä fyysistä aktiivisuutta edistävälle elämäntavalle yhdessä huoltajien kanssa. Tämä oppimisen alue tukee erityisesti itsestä huolehtimiseen ja arjen taitoihin liittyvää laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on innostaa lapsia **liikkumaan** monipuolisesti sekä kokemaan liikunnan iloa. Lapsia kannustetaan ulkoiluun ja liikunnallisiin leikkeihin kaikkina vuodenaikoina. Ohjatun liikkumisen lisäksi huolehditaan siitä, että lapsilla on riittävästi mahdollisuuksia päivittäiseen omaehtoiseen liikuntaan sekä sisällä että ulkona. Liikuntakasvatuksen tulee olla säännöllistä, ja lapsilähtöistä, monipuolista ja tavoitteellista. Riittävä fyysinen aktiivisuus on tärkeää lapsen terveille kasvuille, kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Fyysisellä aktiivisuudella tarkoitetaan erilaisia ja kuormittavuudeltaan eritasoisia liikunnan tapoja, kuten leikkimistä sisällä ja ulkona, retkeilyä sekä ohjattuja liikuntatuokioita. Ryhmässä liikkuminen kehittää lasten sosiaalisia taitoja, kuten vuorovaikutus- ja itsesäätelytaitoja. Fyysisen aktiivisuuden tulee olla luonteva osa lapsen päivää. Yhteistyössä huoltajien kanssa lapsia innostetaan liikkumaan myös vapaa-ajalla erilaisissa tiloissa ja ulkona erilaisissa olosuhteissa.

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on kehittää lasten kehontuntemusta ja -hallintaa sekä motorisia perustaitoja, kuten tasapaino-, liikkumis- ja välineenkäsittelytaitoja. Liikkumisessa hyödynnetään eri aisteja sekä erilaisista materiaaleista valmistettuja, liikkumaan innostavia välineitä. Lasten liikkumisen tulee vaihdella luontevasti kestoaltaan, intensiteetiltään ja nopeudeltaan. Lasten tulee saada kokemuksia yksin, parin ja ryhmän kanssa liikkumisesta. Varhaiskasvatuksessa lapset saavat kokemuksia erilaisista liikuntaleikeistä, kuten perinteisistä pihaleikeistä sekä satu- tai musiikkiliikunnasta. Eri vuodenaikoja tulee hyödyntää siten, että lapset saavat mahdollisuuksia opetella kullekin vuodelle tyypillisiä tapoja ulkoilla.

Säännöllisellä ja ohjatulla liikunnalla on tärkeä merkitys lasten kokonaisvaltaiselle kehitykselle ja motoriselle oppimiselle. Tämän vuoksi lasten motoristen taitojen suunnitelmallinen havainnointi on tärkeää. Henkilöstön tulee suunnitella päivän rakenne, sisä- ja ulkoympäristö sekä toiminnan sisällöt niin, että lapset voivat monipuolisesti nauttia liikkumisesta eri tilanteissa. Liikuntavälineiden tulee olla lasten käytettävissä myös omaehtoisen liikunnan ja leikin aikana. Varhaiskasvatuksessa huomioidaan liikuntavälineiden turvallisuus.

Liikunta edesauttaa lapsen hyvinvointia, kasvua ja kokonaisvaltaista kehitystä. Liikunnan avulla lapsi tutustuu lähiympäristöönsä ja toisiin ihmisiin. Liikkueksaan lapsi oppii uutta, jolloin hän saa uusia kokemuksia ja elämyksiä. Liikunnan riemu, onnistumisen kokemukset ja tietoisuus omasta kehosta vahvistavat lapsen itsetuntoa. Lapsi käyttää liikuntaa itsensä ja tunteidensa ilmaisuun.

Kasvattajan tehtävä on tuoda liikuntaa lapsen päivittäisiin toimintoihin ja luoda salliva ilmapiiri ja ympäristö, joka mahdollistaa lapsen omaehtoisen liikkumisen myös leikin aikana. Lasten käytössä tulee olla monipuolisia liikuntavälineitä, joihin tutustutaan yhdessä kasvattajan kanssa. Liikuntatuokiot suunnitellaan siten, että lapset saavat toimia aktiivisesti tuokion ajan.

Pienten lasten kanssa harjoitellaan oman kehon hallintaa päivittäisissä toiminnoissa. Lapsen tasapaino kehittyy hänen saadessaan liikkua erilaisissa ympäristöissä. Pienet lapset nauttivat muun muassa kiipeilystä, ryömimisestä tunneleissa, konttaamisesta, keinumisesta, juoksemisesta ja yhteisistä liikuntahetkistä aikuisen kanssa. Kasvaessaan lapsi oppii hallitsemaan liikkumistaan ja kehoaan entistä paremmin. Lapsen kiinnostus vauhtia ja yhteisleikkejä kohtaan kasvaa.

Vihdin varhaiskasvatuksessa olevien lasten huoltajat toivoivat varhaiskasvatuksen arkeen enemmän liikuntaa kaikissa muodoissaan. Retkeily luonnossa, ohjatut liikuntatuokiot ja vuodenaikoihin liittyvät liikuntamahdollisuudet tulee huomioida ja näkyä yksiköiden toimintasuunnitelmissa. Kasvattajan pitää yhdessä huoltajan kanssa huolehtia lapsen riittävästä päivittäisen liikunnan määrän täyttymisestä. Kasvattajan on erityisesti huomioitava luontaisesti vähän liikkuvat ja arat lapset.

Ruokakasvatuksen tavoitteena on edistää myönteistä suhtautumista ruokaan ja syömiseen sekä tukea monipuolisia ja terveellisiä ruokatottumuksia. Lapsia ohjataan omatoimiseen ruokailuun ja monipuoliseen, riittävään syömiseen. Päivittäiset ateriahetket järjestetään kiireettömässä ilmapiirissä opetellen ruokarauhaa ja hyviä pöytätapoja sekä yhdessä syömiseen kulttuuria. Eri aistien avulla ja tutkimalla tutustutaan ruokiin, niiden alkuperään, ulkonäköön, koostumukseen ja makuominaisuuksiin. Ruoasta keskusteleminen, tarinat ja laulut edistävät lasten ruokasanaston kehittymistä.

Varhaiskasvatuksessa ruokailuun liittyvät hetket tulee suunnitella siten, että ne luovat lapsen päivään mukavan, kiireettömän ja positiivisen kokemuksen. Ruokailutilanteissa luodaan ja harjoitellaan ruokailuun liittyviä tapoja myönteisessä hengessä. Ruokaillessa harjoitellaan muun muassa luontevaa keskustelua muiden kanssa ja ruokailuvälineiden käyttämistä omien taitojen mukaisesti. Kasvattajan tehtävänä ruokailutilanteessa on toimia esimerkkinä niin ruokailutapojen kun asenteidenkin suhteen. Lasten ruokailussa tuetaan lapsen osallisuutta lapsen ikätaso ja yksilöllisyys huomioiden. Tavoitteena on, että lapsi kokee pystyvänsä vaikuttamaan oman ruokailunsa toteutumiseen mahdollisimman kokonaisvaltaisesti.

Varhaiskasvatuksessa pohditaan yhdessä lasten kanssa **terveyteen** ja **turvallisuuteen** liittyviä asioita. Lasten valmiuksia pitää huolta terveydestään sekä henkilökohtaisesta hygieniastaan tuetaan. Lasten kanssa keskustellaan liikkumisen, levon ja hyvien ihmissuhteiden merkityksestä hyvinvoinnille ja terveydelle. Lasten kanssa opetellaan turvallisuuteen liittyviä asioita päivittäisissä tilanteissa. Näitä voivat olla muun muassa pukeutumis-, ruokailu-, leikki- sekä ulkoilutilanteet. Varhaiskasvatuksessa harjoitellaan lähiliikenteessä liikkumista ja turvalliseen liikkumiseen liittyviä sääntöjä ja tapoja. Tavoitteena on tukea lasten turvallisuuden tunnetta, antaa heille valmiuksia pyytää ja hakea apua sekä toimia turvallisesti erilaisissa tilanteissa ja ympäristöissä.

Kasvattajan tehtävänä on arjen tilanteissa sanoittaa lapselle terveyteen ja turvallisuuteen liittyviä havaintoja sekä yhdessä lapsen kanssa pohtia ratkaisuja ja toimintatapoja eri tilanteissa. Kasvattaja tukee huoltajaa lapsen terveyteen liittyvissä kysymyksissä ja tarvittaessa ohjaa huoltajan asiantuntijan luokse.

Lapsen henkilökohtainen hyvinvointi turvataan kunnioittamalla lapsen

yksilöllisyyttä ja ainutkertaisuutta. Kasvattajan tehtävänä on pohtia yhdessä huoltajien kanssa sitä, miten lapsen itsetuntoa ja myönteistä minäkäsitystä voidaan tukea. Kasvattaja pitää huolta, että lapsi saa myönteisiä kokemuksia kehityksestään, toimiessaan ja leikkiessään sosiaalisessa yhteisössä. Hän huomioi lapsen yksilölliset, persoonalliset, kehitykselliset ja kulttuurilliset tarpeet.

4.6 Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kieleen ja kulttuuriin liittyvien näkökohtien katsotaan koskevan jokaista varhaiskasvatukseen osallistuvaa lasta. Lasten vaihtelevat kielelliset ja kulttuuriset taustat ja valmiudet nähdään yhteisöä myönteisellä tavalla rikastuttavana. Kieli- ja kulttuuritietoisessa varhaiskasvatuksessa kielet, kulttuurit ja katsomukset nivoutuvat osaksi varhaiskasvatuksen kokonaisuutta.

Varhaiskasvatuslain mukaan kunnan on huolehdittava siitä, että varhaiskasvatusta voidaan antaa lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä⁶⁷. Varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää myös muita kieliä, kun se ei vaaranna varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Tällöin tulee huolehtia myös lasten äidinkielenä olevan suomen/ruotsin kielen taidon kehittymisen tukemisesta. Henkilöstön, huoltajien ja eri kulttuuriyhteisöjen keskinäisellä yhteistyöllä edistetään lasten ja perheiden kulttuuriperinteen jatkumista ja tuetaan lasten mahdollisuutta ilmentää omia kulttuuritaustojaan. Kaksi- ja monikielisissä ympäristöissä lapsia rohkaistaan vuorovaikutukseen.

Ruotsinkielistä varhaiskasvatusta Vihdissä tarjoaa Hiidenrannan päiväkodin yhteydessä toimiva Daghemmet Aleksandra. Aleksandran toiminta on tarkoitettu lapsille, joiden äidinkieli on ruotsi. Päiväkodin kaikki toiminta tapahtuu ruotsin kielellä. Daghemmet Aleksandra tekee yhteistyötä ruotsinkielisen koulun Nummela skolanin kanssa erityisesti esioppilaiden osalta. Vihdissä ei ole kaksikielistä varhaiskasvatusta.

Varhaiskasvatukseen osallistuu lapsia, jotka puhuvat äidinkielenään sekä **ruotsia** että **suomea**. Näiden kaksikielisten lasten kielellisen kehityksen sekä identiteettien kehityksen kannalta on tärkeää, että molempia kieliä tuetaan ja lapsia kannustetaan niiden käyttöön.

Saamelaislasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten saamelaista identiteettiä ja tietoisuutta omasta kulttuuristaan sekä antaa lapsille mahdollisuus opetella saamelaisia perinnetietoja ja -taitoja. Saamelaiset ovat alkuperäiskansa, jonka oikeuksista omaan kieleen ja kulttuuriin on säädetty perustuslaissa⁶⁸. Toiminnassa hyödynnetään lähiympäristöä sekä yhteistyötä huoltajien ja saamelaisyhteisön kanssa. Silloin kun varhaiskasvatus järjestetään jollakin kolmesta saamen kielestä, sen erityisenä tavoitteena on vahvistaa kielen kehittymistä, ymmärtämistä ja käyttöä. Tavoitteena on lisätä lasten valmiuksia toimia saamenkielisessä ympäristössä, omaksua saamen kieltä ja saamen kielellä. Henkilöstö vahvistaa saamen kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

⁶⁷ Varhaiskasvatuslaki 11 § 2 mom.

⁶⁸ Suomen perustuslaki 17 § 3 mom.

Romanilasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten myönteistä identiteetti-kehitystä ja tietoisuutta omasta historiastaan ja kulttuuristaan sekä lisätä lasten osallisuutta yhteiskunnassa. Lisäksi tuetaan lasten kielellistä kehitystä yhteistyössä lasten huoltajien ja romaniyhteisön kanssa. Mahdollisuuksien mukaan lapsille järjestetään tilaisuuksia käyttää ja omaksua romanikieltä. Henkilöstö vahvistaa romanien kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Viittomakieltä käyttävien lasten varhaiskasvatus voidaan toteuttaa joko viittomakielisessä ryhmässä tai ryhmässä, joka koostuu viittomakielisistä ja puhuttua kieltä käyttävistä lapsista. Viittomakieli voi olla lapsen äidinkieli, ensikieli tai toinen kieli. Viittomakieltä käyttävät lapset voivat olla kuuroja, huonokuuloisia tai kuulevia. Viittomakielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea ja vahvistaa lasten kieli- ja kulttuuri-identiteettiä antamalla heille mahdollisuus käyttää ja omaksua suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakieltä yhteistyössä huoltajien kanssa. Tavoitteena on myös lisätä lasten valmiuksia toimia erilaisissa kieliympäristöissä sekä vahvistaa lasten suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakielistä ilmaisua ja viittomavarantoa.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan monipuolisesti **vieraskielisten** ja **monikielisten** lasten kielitaidon sekä kieli- ja kulttuuri-identiteettien ja itsetunnon kehittymistä. Suomen/ruotsin kielen taidon kehittymistä edistetään tavoitteellisesti kielitaidon eri osa-alueilla lasten tarpeista ja edellytyksistä lähtien. Monipuolisten vuorovaikutustilanteiden ja oppimisympäristöjen avulla lapsille tarjotaan mahdollisuuksia käyttää ja omaksua suomea/ruotsia toisena kielenä. Suomen/ruotsin kielen omaksumisen lähtökohdaksi on arkielämän konkreettinen kieli ja sen ilmaisuvaranto. Kielen ymmärtämis- ja tuottamistaitojen kehittyminen nivoutuvat toisiinsa. Lapsi saa valmiuksia havaintojen tekemiseen sekä oman ajattelunsa, tunteidensa ja mielipiteidensä ilmaisemiseen tilanteeseen ja itselleen sopivalla tavalla. Osa lapsista tutustuu suomalaiseen kulttuuriin ja suomen/ruotsin kieleen vasta tullessaan varhaiskasvatukseen. Varhaiskasvatus tukee lapsen kotoutumista suomalaiseen yhteiskuntaan. Huoltajille kerrotaan suomalaisen varhaiskasvatustoiminnan tavoitteista, sisällöistä ja menetelmistä. Huoltajien kanssa keskustellaan perheen kielellisestä ympäristöstä, kielivalinnoista, monikielisten ja -kulttuuristen identiteettien muodostumisesta sekä äidinkielen tai -kielten kehityksen vaiheista ja merkityksestä.

Lapsille järjestetään mahdollisuuksien mukaan tilaisuuksia käyttää ja omaksua myös omaa äidinkieltään tai omia äidinkieliään. Oma äidinkieli sekä suomen/ruotsin oppiminen toisena kielenä rakentavat pohjaa lasten toiminnalliselle kaksi- ja monikielisyydelle. Vastuu lasten oman äidinkielen tai omien äidinkielen ja kulttuurin säilyttämisestä ja kehittämisestä on ensisijaisesti perheellä. Tarvittaessa huoltajien kanssa käytävissä keskusteluissa käytetään tulkkia, jolla varmistetaan molempipuolinen ymmärrys.

Vihdissä on varhaiskasvatuksen piirissä lapsia monista eri kulttuureista. Vihdin kunnassa on laadittu maahanmuuttajien kotouttamisohjelma vuosille 2016 - 2019. Vihdissä maahanmuuttajaperheet huomioidaan tasavertaisina kuntalaisina varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen toteuttamisen lähtökohtana maahanmuuttajalasten kohdalla ovat lasten ja perheiden tarpeet sekä keskinäiseen luottamukseen ja kunnioitukseen perustuva huoltajien ja kasvattajien välinen yhteistyö, jolla tuetaan lasta ja hänen perhettään. Kasvatushenkilöstö ja lapsen huoltajat laativat yhdessä jokaiselle lapselle oman varhaiskasvatussuunnitelman, jossa otetaan kantaa lapsen kotoutumista edistäviin toimenpiteisiin: suomen kielen opetukseen, oman äidinkielen vahvistamiseen sekä identiteetin ja itsetunnon vahvistamiseen.

Kotouttamisen alkuvaiheessa maahanmuuttajalasten tilanne arvioidaan tapauskohtaisesti. Vihdissä työskentelee alueellisia erityislastentarhanopettajia, joiden asiantuntemusta hyödynnetään maahanmuuttajalasten kotoutumiseen liittyvien tukitoimien järjestämisessä. Tulkkausta käytetään tarvittaessa.

Kotouttamisohjelmaan on kirjattu kolme tavoitetta ja toimenpidettä maahanmuuttajaperheiden kotoutumisen edistämiseksi varhaiskasvatuksessa.

1. Maahanmuuttajalapsen suomenkielen oppimista tuetaan varhaiskasvatuksessa ja esiopetuksessa. Maahanmuuttajalapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen suomenkielen oppimista tukevat toimenpiteet, jotka toteutetaan suunnitellusti. Toteutumisesta vastaa yksikön esimies ja ryhmän lastentarhanopettaja.
2. Maahanmuuttajaperheiden vanhemmuutta tuetaan kasvatuskumppanuuden keinoin. Yhteistyö perheiden kanssa pohjautuu kasvatuskumppanuuden periaatteisiin. Lapsen varhaiskasvatuskeskustelut käydään tulkin avustuksella. Maahanmuuttajaperheiden tavat ja kulttuuri huomioidaan varhaiskasvatuksen arjessa. Toteutumisesta vastaa yksikön esimies ja ryhmän kasvattajat.
3. Maahanmuuttajaperheiden kotoutumista tuetaan tarjoamalla heille joustavasti tarpeita vastaavia varhaiskasvatuspalveluja. Maahanmuuttajaperheiden varhaiskasvatuspalveluiden tarve kartoitetaan ja palvelut suunnitellaan tapauskohtaisesti. Toteutumisesta vastaa palvelupäällikkö ja yksikön esimies.

Kaksikielinen varhaiskasvatus

Kaksikielisen varhaiskasvatuksen järjestäminen perustuu kunnan tai yksityisen toimijan päätökseen. Kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on hyödyntää lasten varhaisen kielenoppimisen herkkyyksensä tarjoamalla lapsille tavanomaista monipuolisempaa kielikasvatusta. Lapsille tarjotaan tilaisuuksia omaksua kieliä ja käyttää niitä toiminnallisesti ja leikinomaisesti. Samalla luodaan pohjaa elinikäiselle kielten opiskelulle. Tavoitteena on, että toiminta monikielisessä ympäristössä herättää lasten kielellisen uteliaisuuden ja kokeilunhalun. Myös monenlaiset kulttuurit kohtaavat luontevasti tällä tavoin järjestetyssä varhaiskasvatuksessa.

Kaksikielinen varhaiskasvatus jaetaan laajamittaiseen ja suppeampaan. Suppeamman kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on herättää lasten mielenkiinto ja myönteinen asenne kieliä kohtaan. Laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa pyritään luomaan lapsille valmiuksia toimia kaksi- tai monikielisessä ympäristössä.

Laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy varhaiskasvatuksessa

Ruotsinkielistä kielikylpyä voidaan järjestää suomenkielisessä varhaiskasvatuksessa ja suomenkielistä kielikylpyä ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa. Lisäksi sekä suomen- että ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa voidaan järjestää saamenkielistä kielikylpyä. Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy on ohjelma, joka alkaa varhaiskasvatuksessa ja jatkuu perusopetuksen loppuun. Varhaiskasvatuksen kieli, esiopetuksen ja koulun opetuskieli sekä toinen kotimainen tai saamen kieli muodostavat kokonaisuuden. Varhaiskasvatus toteutetaan pääosin kielikylpykielellä. Lasten äidinkielen tai äidinkielten taitojen kehittymistä tuetaan yhteistyössä kotien ja huoltajien kanssa. Toiminnassa pyritään siihen, että kukin henkilöstöön kuuluva käyttää johdonmukaisesti vain yhtä kieltä: joko

kielikylpykieltä tai kieltä, jolla varhaiskasvatus on järjestetty. Lapsia kannustetaan kielikylpykielen käyttöön, mutta heillä tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään. Tavoitteena on valmius siirtyä kielikylpynä toteutettuun esiopetukseen ja edelleen perusopetukseen.

Muu laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Muussa laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa osa toiminnasta (vähintään 25 %) toteutetaan jollakin muulla kielellä kuin varhaiskasvatuslaissa säädetyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Jotkut lapsista voivat puhua kyseistä kieltä äidinkielenään. Toiminta suunnitellaan siten, että eri kieli-ryhmät saavat kielen kehitykselleen tarvittavaa tukea. Ryhmissä voi olla myös lapsia, joille kumpikaan varhaiskasvatuksessa käytettävä kieli ei ole äidinkieli. Varhaiskasvatuksen järjestäjä harkitsee tapauskohtaisesti huoltajan kanssa keskustellen, milloin tällainen järjestely tukee lapsen kehitystä.

Kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa toiminta suunnitellaan niin, että kahdella kielellä toteutetusta varhaiskasvatuksesta muodostuu kokonaisuus, jossa molemmat kielet ovat läsnä ja kehittyvät vähitellen henkilöstön mallintamisen ja lasten aktiivisen toiminnan kautta. Mikäli mahdollista, kukin henkilöstöön kuuluva jäsen käyttää vain jompaakumpaa kieltä aktiivisesti. Lapsella tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään, suomeksi tai ruotsiksi. Lapsia kannustetaan molempien kielten käyttöön. Tavoitteena on valmius siirtyä joko kaksikieliseen tai suomen-/ruotsinkieliseen esiopetukseen ja perusopetukseen.

Suppeampi kaksikielinen varhaiskasvatus

Kielirikasteinen varhaiskasvatus

Kielirikasteisella varhaiskasvatuksella tarkoitetaan varhaiskasvatusta, jossa alle 25 prosenttia toiminnasta järjestetään säännöllisesti ja suunnitellusti jollakin muulla kuin varhaiskasvatuslaissa määritellyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Tavoitteena on kieltenoppimisen tukeminen, lasten motivoiminen ja kielivalintojen monipuolistaminen. Lisäksi tavoitteena voi olla siirtyminen kielirikasteiseen tai muuhun kaksikieliseen esi- ja perusopetukseen tai muulla tavalla varhennettuun kieltenopetukseen.

Kielipesä

Kielipesätoiminnalla tarkoitetaan varhaiskasvatuksessa toimintaa, jossa vahvistetaan lasten tietämystä omasta kulttuuristaan ja tarjotaan mahdollisuus oppia perheessä tai suvussa puhuttua uhanalaista vähemmistökieltä tai alkuperäiskansan kieltä. Kielipesätoiminnan periaatteet voivat olla kielikylvyn kaltaisia.

5. Lapsen kehityksen ja oppimisen tuki

Varhaiskasvatuksessa lapsen kehitystä ja oppimista tuetaan lapsen tarpeiden edellyttämällä tavalla. Lapsen kannalta on tärkeää, että tuki muodostaa johdonmukaisen jatkumon varhaiskasvatuksen aikana sekä lapsen aloittaessa esiopetuksen.

5.1 Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet

Kehityksen ja oppimisen tuki on osa laadukasta varhaiskasvatuksen toimintaa ja kuuluu kaikille sitä tarvitseville lapsille. Varhaiskasvatuksessa tunnistetaan lapsen tuen tarve ja järjestetään tarkoituksemukaista tukea tarpeen ilmettyä⁶⁹. Riittävän aikaisella ja oikein kohdennetulla tuella voidaan edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Samalla voidaan ehkäistä lapsen ongelmien syntymistä, kasvamista ja monimuotoistumista. Varhaiskasvatusta toteutetaan inklusion periaatteiden mukaisesti.

Tuen järjestämisen lähtökohtana ovat lapsen vahvuudet sekä oppimiseen ja kehitykseen liittyvät tarpeet. Kehityksen ja oppimisen tuki rakentuu lasten yksilöllisiin tarpeisiin vastaamisesta sekä yhteisöllisistä ja oppimisympäristöihin liittyvistä ratkaisuista. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että jokainen lapsi kokee itsensä hyväksytyksi omana itsenään sekä ryhmän jäsenenä. Kannustamalla lasta ja antamalla hänelle mahdollisuuksia onnistumisen kokemuksiin tuetaan lapsen myönteisen minäkuvan kehittymistä.

Lapsen tuen tarpeen havaitsemisessa sekä tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa yhteistyö lapsen, huoltajan, lastentarhanopettajan, erityislastentarhanopettajan sekä varhaiskasvatuksen muun henkilöstön kanssa on tärkeää. Tuen tarpeen havainnointi ja tuen antaminen kuuluvat koko henkilöstölle heidän koulutuksensa, työnkuviensa ja vastuidensa mukaan. Sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö osallistuu tarpeen mukaan lapsen tuen suunnitteluun ja arviointiin.

Lapsen tarvitsema tuki kirjataan päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan⁷⁰. Siihen kirjataan lapsen kehityksen ja oppimisen tukeen liittyvät vastuut ja työnjako, tukitoimenpiteet sekä niiden toteuttamistapa ja arviointi.

Lapsen kehityksen ja oppimisen tuki järjestetään osana varhaiskasvatuksen päivittäistä toimintaa. Tuki annetaan ensisijaisesti erilaisin joustavin järjestelyin lapsen omassa päiväkotitai perhepäivähoitoryhmässä. Lapsen edun vaatiessa tukea voidaan järjestää myös osittain tai kokonaan erityisryhmässä⁷¹.

Tukea voidaan antaa myös muussa varhaiskasvatuksessa varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla. Muussa varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää erityislastentarhanopettajan konsultaatiota lapsen tuen järjestämisessä⁷². Yhteistyössä huoltajien kanssa voidaan myös sopia, että lapsi siirtyy päiväkotiin säännölliseen varhaiskasvatukseen saadakseen tarvitsemaansa tukea.

⁶⁹ Varhaiskasvatuslaki 2 a § 7. kohta

⁷⁰ Varhaiskasvatuslaki 7 a §

⁷¹ Varhaiskasvatuslaki 3 § 2 mom. (698/1982)

⁷² Varhaiskasvatuslaki 4 a §

Vihdin varhaiskasvatuksessa toteutetaan perusopetuslain edellyttämää kolmiportaisen tuen mallia (luku 5.4) ja oppilashuollollista toimintatapaa alle esiopetusikäisten lasten kehityksen ja oppimisen tukemisessa. Monialaisesta oppilashuoltotyöstä käytetään varhaiskasvatuksessa nimitystä monialainen yhteistyö. Tässä tarkoitettun monialaisen yhteistyön asiantuntijoita ovat alueellinen erityislastentarhanopettaja, neuvolan terveydenhoitaja, psykologi, puhe- ja toimintaterapeutti ja perheneuvolan ja sosiaalityön ammattilaiset.

Vihdissä kasvun ja oppimisen tuki tarjotaan lapsen omassa varhaiskasvatuspaikassa. Tuen järjestämisen lähtökohtana ovat lapsen vahvuudet ja tuen tarpeet, jotka kuvataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa ja muissa mahdollisissa pedagogisissa asiakirjoissa. Jotta tukitoimet vastaavat mahdollisimman hyvin lapsen tuen tarpeita, kasvattaja arvioi jatkuvasti omaa toimintaansa ja sen vaikuttavuutta sekä havainnoi lapsen toimintaa, kehittymistä ja oppimista. Kasvattaja pitää myös yllä jatkuvaa keskustelua ja arviointia huoltajan ja muiden yhteistyötahojen kanssa. Kaikki varhaiskasvatustiimin jäsenet sitoutuvat toimimaan yhteisten linjausten ja sopimusten mukaisesti.

5.2 Yhteistyö lapsen, huoltajan ja muiden asiantuntijoiden kanssa tuen aikana

Varhaiskasvatus järjestetään yhteistyössä lapsen ja huoltajan kanssa siten, että jokainen lapsi saa oman kehityksensä ja tarpeidensa mukaista kasvatusta, opetusta ja hoitoa⁷³. Huoltajan kanssa tehtävän yhteistyön merkitys korostuu erityisesti, kun lapsella on tuen tarvetta. Lapsi voi saada tukea myös muiden lapsia ja perheitä koskevien palvelujen kautta, kuten lastenneuvolasta, kasvatus- ja perheneuvolasta tai vammaispalveluista. On tärkeää, että paikalliset lasten ja perheiden palvelut muodostavat tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden lapsen tuen järjestämisessä.

Huoltajan kanssa keskustellaan tuen saamisen mahdollisuudesta ja tuen keskeisistä periaatteista. Hänen kanssaan sovitaan lapselle annettavasta tuesta ja tuen toteuttamisen muodoista. Lapsi osallistuu yhteistyöhön tarkoituksenmukaisella, ikäänsä ja kehitysvaiheeseensa sopivalla tavalla.

Huoltajaan ollaan yhteydessä heti, kun lapsella ilmenee kehityksen tai oppimisen haasteita tai henkilöstöllä herää huoli lapsen hyvinvoinnista. Huoltajalle annetaan tietoa lasta koskevien asioiden käsitelystä, tietojen saannista ja niiden luovuttamisesta sekä salassapidosta⁷⁴. Lapsen tuen tavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten silloin, kun kaikki osapuolet osallistuvat yhteistyöhön. Varhaiskasvatuksessa lapsi saa tarvitsemaansa kehityksen ja oppimisen tukea etunsa mukaisesti, vaikka huoltajat eivät sitoutuisikaan yhteistyöhön.

Monialaista yhteistyötä ohjaa lapsen edun ensisijaisuus. Yhteistyökäytännöt ja periaatteet tulee sopia lastenneuvolan, lastensuojelun, kasvatus- ja perheneuvolan ja muiden sosiaalitoimen palvelujen kanssa niitä tilanteita varten, joissa neuvotellaan lapsen asioista tai edellytetään viranomaisten puut-

⁷³ Varhaiskasvatuslaki 2 a § 1. ja 10. kohta

⁷⁴ Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista 11, 14-17 §

tumista⁷⁵. Monialainen yhteistyö toteutetaan ensisijaisesti huoltajan suostumuksella. Yhteistyötä tehtäessä tulee noudattaa tietojen antoa ja salassapitoa koskevia säännöksiä⁷⁶.

Varhaiskasvatusta järjestetään myös erikoissairaanhoidon piirissä. Varhaiskasvatuspalvelujen ja sairaalan tai muun laitoksen keskinäisellä yhteistyöllä varmistetaan varhaiskasvatuksen jatkuvuus lapsen kunnon ja jaksamisen mukaisesti. Erityistä huomiota kiinnitetään lapsen turvallisten ihmissuhteiden säilymiseen.

Vaikeasti vammaiset ja sairaat lapset voivat tarvita pidennettyä oppivelvollisuutta⁷⁷. Päätös pidennetyn oppivelvollisuuden aloittamisesta tehdään pääsääntöisesti ennen oppivelvollisuuden alkamista. Lapsen huoltajalle tulee antaa ajoissa tietoa pidennetyn oppivelvollisuuden toteuttamiseen liittyvistä seikoista. Pidennettyyn oppivelvollisuuteen liittyvistä päätöksistä ja toteuttamisen vaihtoehtoista määrätään Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa⁷⁸.

⁷⁵ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi lasten päivähoitosta annetun lain muuttamisesta ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi (341/2014) 11 e §, perustelut s. 22-23

⁷⁶ Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista 11, 14-17 §

⁷⁷ Perusopetuslaki 25 § 2 mom.

⁷⁸ Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014, luku 5.5 Erityinen tuki

Kuvio. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman prosessikuvaus monialaisen yhteistyön aikana

Kun kasvattajalla päiväkodissa herää huoli, joka liittyy lapsen oppimiseen tai kehitykseen, hän keskustelelee havainnoistaan huoltajien ja ryhmän muiden kasvattajien kanssa. Perhepäivähoitajat keskustelevat heränneestä huolesta huoltajien ja esimiehensä tai alueellisen erityislastentarhanopettajan kanssa. Huoltajan ja kasvattajan välistä yhteistyötä tiivistetään, kun lapsella todetaan tuen tarvetta oppimisessa tai kehityksessä. Huoltajalle annetaan tietoa lapsen tukemisen prosessista, jotta huoltaja pystyy sitoutumaan lapsen tukemiseen yhteistyössä kasvattajien kanssa. Lapsi otetaan mukaan yhteistyöhön huoltajan kanssa sovitulla tavalla. Lapsen ja huoltajan välisen yhteistyön näkökulma lasta tuettaessa on positiivinen ja lapselle ja huoltajalle korostetaan lapsen vahvuuksia. Lapselle suunniteltujen tukitoimien pohjana ovat lapsen vahvuudet.

Mikäli huoltajan ja kasvattajan yhdessä sopimat lapsen tukemisen keinot eivät riitä, kutsutaan yhteistyöhön mukaan alueellinen erityislastentarhanopettaja. Alueelliset erityislastentarhanopettajat ovat Vihdin varhaiskasvatuksen henkilöstöä ja he kartoittavat lapsen kehitystä ja oppimista, konsultoivat kasvattajia ja vanhempia sekä antavat heille työvälineitä lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemiseen. He kuuluvat myös oman alueensa yksikköjen monialaisiin yhteistyöryhmiin.

Alueellisen erityislastentarhanopettajan konsultaatiopalveluihin ja lapsiryhmässä havainnointiin ei tarvita erillistä suostumusta huoltajalta. Alueellisen erityislastentarhanopettajan tuki on osa lapsen pedagogista tukea, johon liittyvät kirjaukset tehdään lapsen varhaiskasvatussuunnitelman pedagogiseen osaan. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattujen toiminnan tavoitteiden toteutumista arvioidaan säännöllisesti yhteistyössä huoltajan kanssa.

Mikäli lapsella havaitaan tuen tarvetta, joka edellyttää erityistä asiantuntijuutta, alueellinen erityislastentarhanopettaja voi tehdä lapselle lähetteen puheterapeutin, toimintaterapeutin tai psykologin arvioon. Lähetteen tekemiseen vaaditaan aina huoltajan suostumus. Mikäli päädytään asiantuntijan arviointiin, kasvattaja kutsuu arvioinnin jälkeen huoltajan suostumuksella koolle yksilöllisen monialaisen yhteistyöryhmän, johon myös huoltajat osallistuvat. Työryhmässä sovitaan yhdessä huoltajan kanssa lapsen tuen järjestämisestä. Monialaisen yhteistyön osalta kirjaukset tehdään lapsen varhaiskasvatussuunnitelman monialaiseen osaan. Mahdolliset monialaisten asiantuntijoiden lausunnot säilytetään varhaiskasvatusyksikössä. Lausuntoon liitetään erillinen kansilehti, jossa määritellään kenellä on lukuoikeudet kyseiseen asiakirjaan. Lukuoikeuksia päivitetään tarvittaessa.

Perusopetuslain (esiopetus) edellyttämä oppilashuollollinen toimintatapa on Vihdissä laajennettu myös varhaiskasvatukseen. Perusopetuslain määrittelemästä oppilashuoltoryhmästä käytetään varhaiskasvatuksessa nimitystä monialainen yhteistyöryhmä.

Jokaisessa yksikössä on monialainen yhteistyöryhmä, jonka toiminnasta vastaa päiväkodinjohtaja. Tämän työryhmän tehtävänä on huolehtia lapsen fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta hyvinvoinnista. Varhaiskasvatuksen lastentarhanopettajat osallistuvat yksiköiden monialaisiin yhteistyöryhmiin (esiopetuksessa oppilashuoltoryhmä). Monialainen yhteistyöryhmä kokoontuu yksikössä säännöllisesti pohtimaan ennalta sovittua aihekokonaisuutta yksikön hyvinvoinnin edistämiseksi. Huoltajille tiedotetaan monialaisen yhteistyön käytänteistä toimintakauden alussa.

Neuvolaterveydenhoitaja kuuluu monialaiseen yhteistyöryhmään ja saa sitä kautta tietoa alueen lasten hyvinvoinnista. Neuvolan kanssa tehdään tiiviistä yhteistyötä erityisesti lasten 4-vuotis neuvolatarkastuksessa. Kasvattaja täyttää havainnointilomakkeen ja keskustelee yhdessä huoltajan kanssa havainnoistaan. Huoltajat vievät lomakkeen neuvolaan ja se käsitellään 4-

vuotis tarkastuksen yhteydessä. Neuvola antaa päivähoitoon palautteen lapsen käynnistä.

Terapia- ja psykologipalvelut tarjoavat yksilöityä apua ja tukea lapsen kasvuun, kehitykseen ja oppimiseen. Terapia- ja psykologipalveluissa työskentelevät psykologit, toimintaterapeutit ja puheterapeutit, jotka osallistuvat varhaiskasvatussyksikön monialaiseen yhteistyöryhmään.

Lapsiperheiden tukipalvelut, lastensuojelu ja perheneuvola ovat tarkoitettu lapsiperheille, jotka tarvitsevat apua lapsen arkeen ja perheen kriiseihin liittyvissä tilanteissa, joissa peruspalveluiden tarjoamat palvelut eivät ole riittäviä. Nämä palvelut tukevat huoltajia ja muita lapsen hoidosta ja kasvatuksesta vastaavia henkilöitä lapsen kasvatuksessa ja huolenpidossa. Näiden palveluiden työntekijät osallistuvat kutsuttuina varhaiskasvatuksen monialaiseen yhteistyöryhmään.

Esimiehen tehtävänä on suunnitella monialaisen yhteistyöryhmän toimintaa ja kutsua koolle työryhmä suunnitelman mukaan. Esimies kuuntelee monialaisen yhteistyöryhmän jäseniä sekä huoltajia kokouksen aiheiden valintaan liittyen. Esimies kirjaa työryhmän kokouksesta muistion, josta tiedotetaan työyhteisön jäseniä. Esimies vastaa siitä, että huoltajat ovat tietoisia monialaisen yhteistyöryhmän toiminnan periaatteista ja kokoontumisaikataulusta. Esimiehen vastuulla on huolehtia, että yksikössä noudatetaan varhaiskasvatustakia sekä tietojen antoa ja salassapitoa koskevia säästöksiä.

Kasvattajan tehtävänä on osallistua monialaisen yhteistyöryhmän toimintaan sekä yksikön asioiden käsittelyyn että yksittäisen lapsen osalta. Kasvattajan tulee olla tietoinen monialaisen yhteistyön tasoista ja toimijoista, jotta hän voi tarvittaessa ohjata perheen avun piiriin. Kasvattaja noudattaa omalta osaltaan sekä varhaiskasvatustakia että tietojen antoa ja salassapitoa koskevia säästöksiä.

5.3 Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatukseen osallistuminen on hyvä perusta lapsen kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Vaikeuksia ehkäistään ennalta pedagogisilla järjestelyillä ja erilaisilla työtapoilla. Näihin kuuluvat muun muassa suunnitelmallinen toiminnan eriyttäminen, ryhmien joustava muuntelu ja oppimisympäristöjen muokkaaminen. Selkeä päiväjärjestys ja päivittäisten toimintojen rytmittäminen tukevat kaikkia lapsia.

Lapsen tuen tarve voi olla lyhytaikaista ja vähäistä. Silloin voi riittää yksittäinen tuen muoto tai järjestely, joilla tilanteeseen vaikutetaan mahdollisimman nopeasti ja varhaisessa vaiheessa. Osa lapsista tarvitsee enemmän ja säännöllistä tukea tai samanaikaisesti useita tuen muotoja toisiaan täydentävinä.

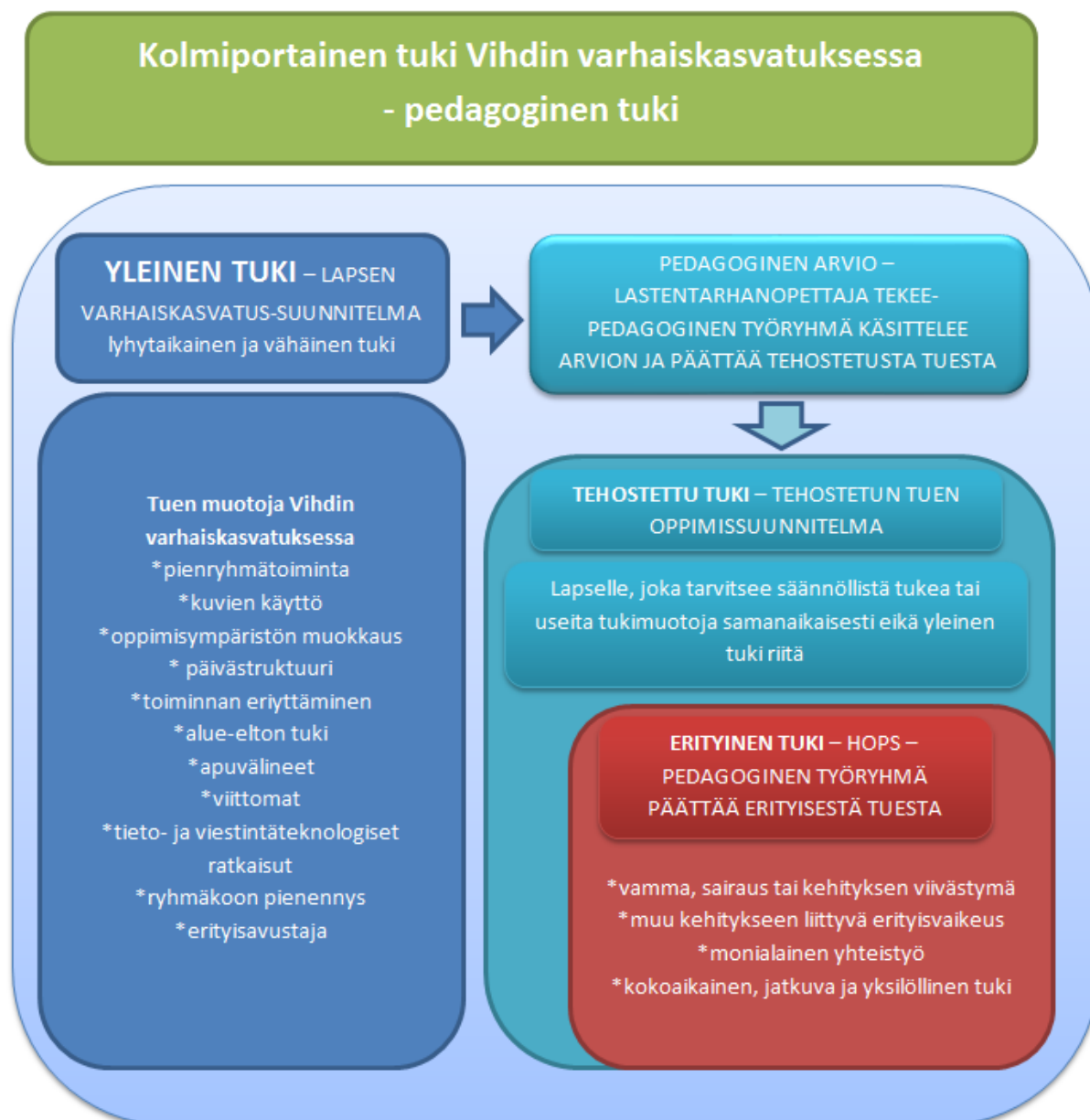
Varhaiskasvatuksessa lapselle voidaan antaa tukea monin tavoin. Varhaiskasvatuksen työtapoja ja oppimisympäristöjä muunnellaan lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaan. Tuki voi sisältää pedagogisia, rakenteellisia ja hyvinvointia tukevia muita järjestelyjä. Pedagogisia järjestelyjä ovat esimerkiksi

erityislastentarhanopettajan⁷⁹ konsultoiva tai jaksottainen tuki, lapsikohtainen ohjaaminen, tulkitsemis- ja avustamispalvelut sekä erityisten apuvälineiden sekä tieto- ja viestintäteknologian käyttö. Lapsen tukeen voi myös kuulua viittomien ja kuvien käyttö tai muu kielen ja kommunikoinnin tukeminen. Rakenteellisia järjestelyjä ovat muun muassa ryhmän lapsimäärän pienentäminen sekä henkilöstön mitoittamiseen tai rakenteeseen liittyvät ratkaisut. Hyvinvointia tukevia muita järjestelyjä ovat esimerkiksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden antama ohjaus ja konsultaatio.

Kun tuen tarve johtuu lapsen vaikeasta vammasta, sairaudesta, kehityksen viivästyästä tai sosio-emotionaaliseen kehitykseen liittyvästä tuen tarpeesta, tarvitsee lapsi yleensä kokoaikaista, jatkuvaa ja yksilöllistä tukea. Tällöin lapsella on usealla kehityksen osa-alueella haasteita tai jollakin alueella erittäin suuri tuen tarve. Lapsen kehityksen ja oppimisen tuki vertaisryhmässä edellyttää suunnitelmallisuutta, erityisosaamista sekä mahdollisesti erilaisia järjestelyjä tai apuvälineitä. Lapsi tarvitsee apua ryhmässä toimimiseen, toiminnallista eriyttämistä sekä aikaa perustaitojen harjoitteluun. Tällöin tuki voi edellyttää henkilöstön erityispedagogisen tai sairaanhoidollisen osaamisen vahvistamista tai monialaista yhteistyötä sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden kanssa.

Kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tukeminen edellyttää jatkuvaa havainnointia, dokumentointia ja arviointia lapsen tuen tarpeista ja toimenpiteiden vaikutuksista ja riittävydestä. Ensimmäiseksi tarkastellaan käytössä olevia toimintatapoja ja oppimisympäristöjä sekä niiden soveltuvuutta lapselle. Tarkastelun pohjalta arvioidaan, voidaanko näitä muuttamalla toteuttaa lapselle paremmin soivia pedagogisia ratkaisuja. Arvioinnin ja sen pohjalta tapahtuvan tuen suunnittelun on hyvä perustua riittävän monialaiseen asiantuntemukseen.

⁷⁹ Varhaiskasvatuslaki 4 a §

Kuvio. Kolmiportainen tuki Vihdin varhaiskasvatuksessa

Vihdissä on käytössä seuraavia tuen toteuttamisen pedagogisia, rakenteellisia ja hyvinvointia tukevia järjestelyjä perusteissa mainittujen tukimuotojen lisäksi:

- alueellisten erityislastentarhanopettajien asiantuntijapalvelut
- integroitu erityisryhmä
- ryhmäkoon pienennys varhaiskasvatuspäällikön kanssa neuvotellen
- määräaikainen ryhmäkoon pienennys pedagogisen työryhmän päätöksellä
- avustajapalvelut neuvotellen varhaiskasvatuspäällikön kanssa
- yksikkökohtaiset monialaiset yhteistyöryhmät kokoontuen vähintään kaksi kertaa vuodessa

5.4 Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana

Lapsen tarvitsema tuki, tukitoimenpiteet ja niiden toteuttaminen sekä niihin liittyvät vastuut ja työnjako kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Sen laadinnasta ja arvioinnista vastaa lastentarhanopettaja ja/tai erityislastentarhanopettaja yhteistyössä muun henkilöstön ja lapsen huoltajan kanssa. Huoltajan ja lapsen osallisuutta suunnitelman laatimisessa ja arvioinnissa tuetaan. Lapsen mielipide selvitetään ja huomioidaan suunnitelmaa laadittaessa ja sitä arvioitaessa (luku 1.3).

Tuen toteutumista arvioidaan ja suunnitelma tarkistetaan vähintään kerran vuodessa. Annetun tuen vaikuttavuutta tulee arvioida säännöllisesti, ja suunnitelmaa tulee muuttaa tarpeen mukaan. Toiminnan tavoitteiden saavuttaminen tulee kirjata ja tavoitteita muuttaa uutta tarvetta vastaavaksi. Suunnitelmasta tulee ilmetä, jos tuen tarve ja toimenpiteet ovat päättyneet. Tuen tarve arvioidaan aina lapsen aloittaessa esiopetuksen. Esiopetukseen osallistuvan lapsen kasvun ja oppimisen tuesta määrätään esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa.

Kun lapsi saa kehitykseensä ja oppimiseensa tukea, hänen varhaiskasvatussuunnitelmaansa tulee kirjata luvussa 1.3 kuvatun lisäksi seuraavat asiat:

Pedagogiset ja rakenteelliset ratkaisut

- oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut
- henkilöstön mitoittamiseen ja ryhmärakenteeseen liittyvät ratkaisut
- lapsen tukeen liittyvät ratkaisut esimerkiksi, toiminnan eriyttäminen, lapsikohtainen ohjaaminen, pienryhmätoiminta tai viittomien ja kuvien käyttö
- tulkittamis- ja avustamispalvelut sekä apuvälineiden käyttö

Tuen edellyttämä yhteistyö ja palvelut

- yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa
- lapsen tuen toteuttamisen vastuut
- erityisasiantuntijoiden, kuten erityislastentarhanopettajan palvelujen käyttö
- sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden antama ohjaus ja konsultaatio
- mahdollisten kuljetusten järjestelyt ja vastuut

Tuen seuranta ja arviointi

- tavoitteiden toteutumisen seuranta
- tukitoimien vaikutusten arviointi sekä arviointiajankohdat.

Vihdin varhaiskasvatuksessa toteutetaan kolmiportaisen tuen mallia (pedagoginen tuki): yleinen, tehostettu ja erityinen tuki. Tavoitteena on varhainen ja oikein ajoitettu puuttuminen. Kasvattajan tehtävänä on havainnoida ja dokumentoida lapsen kokonaisvaltaista kasvua ja kehitystä. Näistä havainnoistaan hän keskustele huoltajien kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmakeskustelussa. Keskustelussa huoltajien kanssa sovitaan yhdessä mahdollisista kehitykseen ja oppimiseen liittyvistä tuen prosesseista. Lapsen kehityksen ja oppimisen tukemista toteutetaan sekä kotona että varhaiskasvatuksessa. Mikäli huoltajat ovat eri mieltä pedagogisen tuen tarpeesta, se kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. He eivät kuitenkaan voi kieltää lapsen tukemista pedagogisin keinoin.

Jos yleinen tuki ei ole lapselle riittävää, lastentarhanopettaja tai perhepäivähoidossa alueellinen erityislastentarhanopettaja laatii lapsen tilanteesta pedagogisen arvion. Tämän pohjalta lapsen tehostetun tuen tarve arvioidaan pedagogisessa työryhmässä. Mikäli tuen tarve todetaan tarpeelliseksi, tehdään päätös tehostetun tuen antamisesta. Lapselle laaditaan tehostetun tuen oppimissuunnitelma yhteistyössä huoltajien kanssa ja sen vaikuttavuutta seurataan säännöllisesti. Tehostetussa tuessa lapsen ensisijainen asiakirja on lapsen varhaiskasvatussuunnitelma. Tehostetun tuen oppimissuunnitelmaa hyödynnetään lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa täydentävänä asiakirjana. Tehostetussa tuessa tiivistetään yhteistyötä alueellisen erityislastentarhanopettajan kanssa ja lasta tuetaan tehostetun tuen keinoin. Mikäli tehostetun tuen tarve päättyy, pedagogisessa työryhmässä tehdään päätös tuen lopettamisesta ja se kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Jos tehostettu tuki ei ole riittävää, huoltajan kanssa keskustellaan lapsen mahdollisuudesta saada erityistä tukea. Erityinen tuki on yksilöllistä, kokonaisvaltaista ja suunnitelmallista ja kunkin lapsen oppimisedellytyksiä edistävää tukea. Erityinen tuki edellyttää monialaista yhteistyötä. Pedagoginen työryhmä tekee päätöksen erityisen tuen antamisesta. Tällöin lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen suunnitelma on HOPS eli henkilökohtainen oppimissuunnitelma, joka sisältää lapsen varhaiskasvatussuunnitelman.

Kaikki pedagogiseen tukeen liittyvät asiakirjat tehdään Wilma-järjestelmään, jossa myös lapsen vanhemmat voivat lukea lapsen asiakirjoja.

Yksikön pedagogisen työryhmän jäseniä ovat päiväkodin johtaja, alueellinen erityislastentarhanopettaja sekä lapsen ryhmän lastentarhanopettaja. Tämä työryhmä päättää lapsen pedagogisesta tuesta: tehostetun tuen antamisesta ja lopettamisesta sekä siirtymisestä erityiseen tukeen. Päiväkodin johtaja kirjaa pedagogisen työryhmän päätöksistä muistion Wilma-järjestelmään.

Toiminta siirtymävaiheessa ja tiedonsiirtoon liittyvät käytännöt varhaiskasvatuksen aikana ja siirryttäessä esiopetukseen on kuvattu luvussa 1.3.

6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus

Kaikessa varhaiskasvatuksessa noudatetaan laissa, sopimuksissa ja näissä perusteissa varhaiskasvatukselle asetettuja yleisiä tavoitteita ja toimintaperiaatteita. Nämä tavoitteet ja toimintaperiaatteet koskevat myös vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi tarjota varhaiskasvatuspalvelua, joka perustuu vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen. Tällaisia ovat esimerkiksi Steiner-, Montessori-, Freinet- ja Reggio Emilia -pedagogiikat tai tiettyyn katsomukseen perustuva varhaiskasvatuspalvelu.

Huoltajan valitessa lapselleen vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvan varhaiskasvatuspalvelun, tulee huolehtia siitä, että huoltaja saa riittävästi tietoa toiminnan erityistavoitteista ja arvoista.

Vihdissä ei ole kunnallisena toimintana järjestetty vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta. Mikäli yksityinen palveluntuottaja toiminnassaan painottaa vaihtoehtoista pedagogiikkaa tai erityistä katsomusta se tulee huomioida yksikön toimintasuunnitelmassa. Toimintasuunnitelmassa tulee näkyä arvoperusta, pedagogisia periaatteita ja ratkaisuja täydentävät näkökulmat sekä näkökulmien esiintyminen toimintakulttuurissa, työtavoissa ja pedagogisessa toiminnassa.

7. Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa

Toiminnan arvioinnin tarkoituksena on tukea varhaiskasvatuslain ja varhaiskasvatussuunnitelmien toteuttamista sekä varhaiskasvatuksen kehittämistä. Varhaiskasvatuslain mukaan varhaiskasvatuksen järjestäjän tulee arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin.⁸⁰ Varhaiskasvatuksen toiminnan arvioinnin tulee olla oma-aloitteista, suunnitelmallista ja säännöllistä. Arvioinnin avulla edistetään varhaiskasvatuksen laatua, tunnistetaan toiminnan vahvuuksia ja nostetaan esiin kehittämistarpeita ja kehitetään toimintaa.

7.1 Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen

Pedagogisen toiminnan arvioinnin tarkoitus on varhaiskasvatuksen kehittäminen sekä lasten kehityksen ja oppimisen edellytysten parantaminen⁸¹. Paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman ja lasten varhaiskasvatussuunnitelman toteutumisen seuranta, säännöllinen arviointi ja kehittäminen ovat osa tätä tehtävää. Varhaiskasvatuksen toimintaa arvioidaan ja kehitetään kansallisen tason sekä järjestäjä-, yksikkö- ja yksilötason näkökulmista.

Kansallisen tason arvioinnin tehtävänä on tukea varhaiskasvatuksen järjestäjiä arviointia ja laadunhallintaa koskeissa asioissa⁸². Kansallisen tason arvioinnit palvelevat varhaiskasvatuksen kehittämistä paikallisesti, alueellisesti ja valtakunnallisesti. Arviointitietoja voidaan hyödyntää myös kansainvälisissä vertailuissa. Ulkopuolista arviointia voidaan järjestää myös muiden tahojen suorittamana tai kansainvälisenä arviointina.⁸³

Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi säännöllisesti varhaiskasvatussuunnitelmia ja niiden toteutumista eri toimintamuodoissa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää järjestäjä- ja yksikötason arvioinnissa käytettävistä menettelytavoista. On tärkeää, että paikallisilla päättäjillä, huoltajilla sekä varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on ajantasaista tietoa varhaiskasvatuksen toteutumisesta ja sen laadusta. Keskeiset arviointitulokset tulee julkistaa⁸⁴. Järjestäjä- ja yksikötason arviointi on keskeinen osa varhaiskasvatuksen johtamista ja kehittämistä paikallisesti. Lapsille ja heidän huoltajilleen on järjestettävä mahdollisuus säännöllisesti osallistua varhaiskasvatuksen arviointiin⁸⁵.

Henkilöstön tavoitteellinen ja suunnitelmallinen itsearviointi on keskeisessä asemassa varhaiskasvatuksen laadun ylläpitämisessä ja kehittämisessä. Arvioinnin kohteena voi olla muun muassa henkilöstön vuorovaikutus lasten kanssa, ryhmässä vallitseva ilmapiiri, pedagogiset työtavat, toiminnan sisältö tai oppimisympäristöt.

Yksilötason arviointi perustuu varhaiskasvatuslakiin ja tarkoittaa lasten varhaiskasvatussuunnitelmien toteutumisen arviointia. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista on tärkeää arvioida aina ennen sen laatimista tai päivittämistä. Arvioinnin yhteydessä lapsi, huoltaja ja henkilöstö pohtivat omalta osaltaan, miten yhdessä kirjatut toiminnan tavoitteet ja sopimukset on huomioitu ja miten ne ovat toteutuneet varhaiskasvatuksen toiminnassa. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman arviointi on myös osa lapsen oppimisen ja hyvinvoinnin tukea. Tätä arviointitehtävää kuvataan tarkemmin luvuissa 1 ja 5.

⁸⁰ Varhaiskasvatuslaki 9 b §

⁸¹ Varhaiskasvatuslaki 9 b §

⁸² Varhaiskasvatuslaki 9 b §

⁸³ Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi lasten päivähoitosta annetun lain muuttamisesta ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi (341/2014) 9 b §, perustelut s. 21–22

⁸⁴ Varhaiskasvatuslaki 9 b §

⁸⁵ Varhaiskasvatuslaki 7 b §

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa, kunkin luvun lopussa, olevat paikallisesti päätettävät asiat ohjaavat paikallisen suunnitelman laatimisessa sekä sen arvioinnin suunnittelussa ja toteuttamisessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä tarkistaa varhaiskasvatussuunnitelmaansa ja parantaa sen laatua ja toimivuutta. Lisäksi paikalliset tarpeet ja kehittämistyön tulokset ohjaavat arviointia.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet edellyttävät kuntia arvioimaan varhaiskasvatuksen toimintaa järjestäjä-, yksikkö- ja yksilötasolla. Vihdissä nämä arvioinnin tasot toteutuvat seuraavasti:

- yksilötasolla arvioidaan **lapsen varhaiskasvatussuunnitelman** toimenpiteiden toteutumista
- yksikötasolla arvioidaan **ryhmän toimintasuunnitelman** ja **yksikön toimintasuunnitelman** toteutumista
- järjestäjätasolla arvioidaan esimiehen **pedagogisen johtamisen suunnitelman** toteutumista sekä tehdään varhaiskasvatuksen asiakkaille **asiakastytytyväisyyskysely**

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan liittyvää prosessia arviointineen kuvataan tarkemmin luvussa 1.3. Huoltajien kanssa käytävässä lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan liittyvässä keskustelussa aina ensimmäisenä arvioidaan edellisessä keskustelussa sovittujen lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevien tavoitteiden ja toimenpiteiden toteutumista. Arvioinnin pohjalta sovitaan yhdessä huoltajan kanssa uusista tavoitteista ja toimenpiteistä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa esiin nousevat lapsen yksilölliset tarpeet huomioidaan suunniteltaessa lapsiryhmän toimintaa. Lasten varhaiskasvatussuunnitelmien pohjalta laaditaan ryhmän toimintasuunnitelma.

Ryhmän toimintasuunnitelmassa yhdistyvät tiimin jäsenten yhdessä keskustelemat kasvatusilmapiiriin ja toimintatapoihin liittyvät sopimukset sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmien pohjalta mietityt tavoitteet ja toimenpiteet lapsiryhmän toiminnan rungoksi. Ryhmän toimintasuunnitelman toteutumista arvioidaan ja suunnitelmaa päivitetään tiimeittäin marras-joulukuussa sekä touko-kesäkuussa yhdessä esimiehen kanssa. Jokaisen työntekijän tulee säännöllisesti arvioida ja kehittää omaa työtään. Oma työtä arvioidaan suhteessa ryhmän toimintasuunnitelmaan kirjattuihin sopimuksiin ja toimenpiteisiin. Tätä arviointia tehdään viikoittaisissa tiimipalavereissa. Vuosittaisissa kehityskeskusteluissa esimiehen kanssa työntekijä tuo esiin oman osaamisensa ja kehittämiskohteensa. Samalla hän saa esimieheltä palautetta omasta työstään.

Perhepäivähoidossa perhepäivähoitaja suunnittelee oman lapsiryhmänsä toimintaa käytyjen varhaiskasvatussuunnitelmakeskustelujen pohjalta ja arvioi sitä (ryhmän toimintasuunnitelma) yhdessä esimiehensä kanssa. Perhepäivähoitajien toimintasuunnitelman (yksikön toimintasuunnitelma) toteutumista arvioidaan alueilloissa marras-joulukuussa sekä touko-kesäkuussa.

Yksikön toimintasuunnitelmassa kuvataan paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa määriteltyjä pedagogisia painotuksia paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa tarkemmalla tasolla. Yksikön toimintasuunnitelmaan liittyvät keskustelut koko henkilöstön kanssa käydään yksikössä kesän aikana järjestet-

tävässä suunnittelupäivässä. Samassa yhteydessä arvioidaan edellisen toimintasuunnitelman toteutumista. Yksikön toimintasuunnitelman tulee olla tehtynä vuosittain syyskuun loppuun mennessä.

Varhaiskasvatussyksiköiden esimiehet laativat oman työnsä tueksi pedagogisen johtamisen suunnitelman. Pedagogisen johtamisen suunnitelma on esimiehen itsearvioinnin väline. Materiaalia suunnitelmaan esimiehet saavat henkilöstön kanssa käydyistä kehityskeskusteluista. Suunnitelmassa määritellään suuntaviivat yksikön pedagogiselle johtamiselle. Sen avulla arvioidaan pedagogisen johtamisen kokonaisuutta. Arvioinnin pohjalta suunnitellaan kehittämiskohteet seuraavalle toimintakaudelle.

Varhaiskasvatuksen asiakkaille tehdään asiakastyytyväisyyskysely joka toinen kevät (parillinen vuosi). Asiakastyytyväisyyttä mitattaessa arvioinnin kohteeksi valitaan paikallisesta varhaiskasvatussuunnitelmasta jokin osa-alue. Kyselyn tuloksista tiedotetaan varhaiskasvatussyksiköissä ja ne julkistetaan paikallislehdessä.